

รายงานการวิจัย

ทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านอย่างเข้าใจ
ของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

COHESIVE SKILLS IN READING COMPREHENSION
OF THE FIRST YEAR STUDENTS
OF SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวดี ภูประดิษฐ์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโครงการทุนวิจัยไม่กำหนดทิศทาง

ประจำปี พ.ศ. 2548

กันยายน 2548

บทคัดย่อ
ทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านอย่างเข้าใจ
ของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โครงการทุนวิจัยไม่กำหนดทิศทาง
ประจำปี พ.ศ. 2548
กันยายน 2548

บทคัดย่อ

สุวดี ภูประดิษฐ์. (2548). ทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านอย่างเข้าใจของนิสิตชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. โครงการวิจัยทุนอุดหนุนจากงบประมาณเงินรายได้
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโครงการทุนวิจัยไม่กำหนดทิศทางประจำปี พ.ศ. 2548
ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิรุณ ไสววงศ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม และ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธิกุล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์จะศึกษาทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านอย่างเข้าใจของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยวิธีอ่านสารเชื่อมโยงความที่มีเนื้อหาแตกต่างกัน 3 แบบ คือ เรื่องเล่า บทความและตำรา วัดทักษะการอ่านอย่างเข้าใจโดยใช้คำถาม 3 ประเภท คือ ประนัย อุตุนัย และแบบผสม ใช้วิธีวัดทักษะโดยการทดสอบเพียงครั้งเดียวใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยร้อยละ และวิเคราะห์ความแปรปรวนทิศทางเดียวแบบ ONE-WAY ANOVA ผลการวิจัย พบว่านิสิตมีทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านระดับปานกลางถึงค่อนข้างต่ำ และสอดคล้องกับสมมุติฐานในประเด็นของนิสิตต่างสาขามีทักษะการอ่านที่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องสมมุติฐานในประเด็นของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีส่วนสัมพันธ์กับทักษะการอ่านเชื่อมโยงความจากการตอบแบบสอบถาม นิสิตมีความเห็นว่าสารเชื่อมโยงความมีผลต่อการพัฒนาสมรรถภาพการอ่าน 9 ด้าน คือ การอ่านเร็ว การเข้าใจเรื่องที่อ่าน การนำความรู้เดิมมาช่วยในการอ่าน การคาดเดาเรื่องขณะอ่านได้แม่นยำ การเข้าใจความสัมพันธ์ของถ้อยคำ การเชื่อมโยงเรื่องที่อ่าน การสร้างภาพตามเนื้อเรื่อง การเข้าใจความหมายของคำที่อ่าน และการแยกประเด็นสำคัญได้ถูกต้อง

ABSTRACT

COHESIVE SKILLS IN READING COMPREHENSION
OF THE FIRST YEAR STUDENTS
OF SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

RESEARCH
OF
ASSIST. PROF. SUWADEE BHUPRADIT

SPONSORED BY THE RESEARCH FUND,
2005'S UNIVERSITY REVENUE.
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY
SEPTEMBER 2005

ABSTRACT

Bhupradit, Suwadee. (2005). *Cohesive Skills in Reading Comprehension of the First Year Students, Srinakharinwirot University*. Sponsored by the Research Fund, 2005's University Revenue. Advisors : Asst.Prof. Wiphut Sophawong, Asst.Prof. Leardluk Klinhom, Ph.D. and Siriporn Panyamathikul, Ph.D.

This research aimed at surveying the skills of cohesion in reading comprehension of first year students at Srinakharinwirot University. The students were asked to take a test of nine parts on reading comprehension of the Thai texts, consisting three genres: stories, articles and academic texts. The questions were in the form of objective, subjective and integrated tests. The average percentile and the one way ANOVA were used for statistical analysis. The results of the study revealed that the students' skills of cohesion in reading comprehension ranged from average to rather poor. The hypothesis that students of different majors would have different reading skills was confirmed; however, the other hypothesis that the students' academic achievement would correlate with their reading skills was rejected. Meanwhile, the questionnaire results showed that the cohesive texts affected the students' reading ability in nine aspects: speed reading, text understanding, usefulness of schema knowledge, precise prediction skill, word meaning and its association, cohesion in reading, imagination, and differentiation of main points.

ประกาศคุณูปการ

โครงการวิจัยเรื่องนี้เกิดขึ้นด้วยแรงบันดาลใจจากการอ่านเรื่องสั้นรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมอาเซียน ประจำปี พ.ศ.2542 เรื่อง "ตู้" ในชุด "สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน" ของ วินทร์ เลียววาริณซึ่งใช้กลวิธีนำเสนอด้วยวิธีการสื่อสารที่ต่างไปจากการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยอุนิมิตุนอุดหนุนการวิจัยจาก งบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โครงการทุนวิจัยไม่กำหนดทิศทาง ประจำปี 2548 ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยในการอุดหนุนครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์พุทธ ไสภวงศ์ ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์ของผู้วิจัยมา ตั้งแต่ครั้งผู้วิจัยเป็นนิสิต ที่กรุณารับเป็นที่ปรึกษาโครงการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกบทอ่าน การตั้งคำถามและอื่นๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านซึ่งกรุณาศิษย์เสมอมา

ขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกคนที่ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มใจและกระตือรือร้น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม แห่งภาควิชาครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ที่กรุณารับเป็นที่ปรึกษาด้านสถิติ และเอื้อเฟื้อ โปรแกรมวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบแบบสำเร็จรูปตลอดจนให้คำปรึกษาต่างๆ อาจารย์ ดร. ศิริพร ปัญญาเมธีกุล แห่งภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กรุณารับเป็นที่ปรึกษาด้านความรู้เรื่องการเชื่อมโยงความและตรวจสอบลักษณะเชื่อมโยงความ ในแบบวัดทักษะ รองศาสตราจารย์ ดร. ธาดา วิมลวัตรเวที แห่งภาควิชาสุศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ศรีนคร คงธนะ แห่งภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์เดือนดา เลาสุขศรี แห่งภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์วิพล ทรัพย์อานวยพร และอาจารย์ สุภัทรา วงสกุล แห่งภาควิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์ ซึ่งทุกคนที่กล่าวมานี้ได้ช่วยเหลือในการหากลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประณต เค้าจิม ซึ่งให้ข้อเสนอแนะ ในการวางรูปแบบเค้าโครงการวิจัย อาจารย์ ธีรชน พลโยธา ผู้สอนวิธีใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS อาจารย์ดร.นิตยา สุขเสรีทรัพย์ และอาจารย์ ศิริินนา บุญยสงวน แห่งภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ช่วยแปลเอกสารฉบับภาษาอังกฤษเป็น ภาษาไทยและแปลบทคัดย่อให้เป็นภาษาอังกฤษตามลำดับ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความอนุเคราะห์ ของกัลยาณมิตรทุกคน

ขอขอบคุณ คุณอริชฐาน มรรคสุนทร นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ที่ช่วยเหลือด้านการหากลุ่ม ตัวอย่างนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ คุณทินวัฒน์ สร้อยยุคเครือและคุณนางลักษณ์ ขุนทอง นิสิต บริญญาโท ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันตก ที่ช่วยเหลือตรวจให้คะแนนแบบวัดทักษะของ

กลุ่มตัวอย่าง และช่วยค้นคว้าข้อมูลตามลำดับ นิสิตชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาเพื่ออาชีพที่ช่วยเหลือ
ในการทำแบบวัดทักษะสำหรับตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณเพื่อนฝูงทุกคน และบุคคลในครอบครัวที่เป็นฝ่ายให้กำลังใจและ
กำลังใจ ช่วยเหลือส่งเสริมจนงานวิจัยนี้สำเร็จด้วยดี

ข้อบกพร่องใดๆที่ปรากฏในงานวิจัยนี้ เป็นข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นเนื่องจากผู้วิจัยเพียงคนเดียว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวดี ภูประดิษฐ์

กันยายน 2548

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ
	ภูมิหลัง
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย
	ความสำคัญของการวิจัย
	ขอบเขตของการวิจัย
	ข้อตกลงเบื้องต้น
	กรอบแนวคิดในการวิจัย
	สมมติฐานการวิจัย
	นิยามศัพท์เฉพาะ
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3	วิธีดำเนินการวิจัย
4	การวิเคราะห์ข้อมูล
5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ
	บรรณานุกรม
	ภาคผนวก ก
	ภาคผนวก ข
	ประวัติย่อผู้วิจัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	เปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างงานเขียน รูปแบบเชื่อมโยงความของวินทร์ เลียววาริณกับวิธีการโคลง 19
2	เกณฑ์กำหนดระดับทักษะ 25
3	ผลการทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภท เชื่อมโยงความของนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์จำนวน 50 คน 29
4	ผลการทดสอบวัดทักษะในการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภท เชื่อมโยงความของนิสิต สาขามนุษยศาสตร์ จำนวน 40 คน (u)
5	ผลการทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภท เชื่อมโยงความของนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์จำนวน 53 คน 31
6	ผลการทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภท เชื่อมโยงความของนิสิตสาขาสังคมศาสตร์จำนวน 50 คน 32
7	ตารางแสดงระดับทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภท เชื่อมโยงความของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 4 สาขา จำนวน 201 คน 33
8	ตารางแสดงระดับทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภท เชื่อมโยงความประเภทเรื่องเล่าของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 4 สาขาจำนวน 201 คน 34
9	ตารางแสดงระดับทักษะการเชื่อมโยงความสารประเภทเชื่อมโยงความ ประเภทบทความของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 4 สาขา จำนวน 201 คน 35
10	ตารางแสดงระดับทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารโยงความประเภท ตำรา 36
11	ตารางแสดงระดับทักษะการเชื่อมโยงความของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามรูปแบบเรื่องเล่า บทความและตำรา 37
12	เปรียบเทียบทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารเชื่อมโยงความ จำแนกตามตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 38

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
13	เปรียบเทียบทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารเชื่อมโยงความ จำแนกตามตามสาขาวิชา	39
14	เปรียบเทียบทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภท เชื่อมโยงความจำแนกตามสาขาวิชาและแบบวัดทักษะการเชื่อมโยง ความที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ	41
15	ความคิดเห็นของนิสิตกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการใช้แบบทดสอบ การเชื่อมโยงความ	46

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นทักษะการสื่อสารที่มนุษย์ใช้ส่งและรับสาร เพื่อเรียนรู้และสื่อความเข้าใจซึ่งกันและกัน การสื่อสารจะบรรลุวัตถุประสงค์อย่างแท้จริงได้นั้นต้องสมบูรณ์ด้วยองค์ประกอบ คือ สาร ผู้ส่งและผู้รับสาร ภาษาที่ใช้ส่งสาร ช่องทางการส่งสาร เจตนาของผู้ส่งสาร และปฏิกิริยาตอบสนองของผู้รับสาร ทั้งนี้การส่งและรับสารต้องดำเนินในลักษณะคู่ขนานกัน กล่าวคือ เมื่อใดที่ผู้ส่งสารแปรวิธีการส่งสาร เมื่อนั้นผู้รับสารต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการรับสารตามด้วย

สารประเภทที่ใช้ภาษาเขียน เช่น ตำรา สารคดี บทความ นวนิยาย เรื่องสั้น เป็นต้น เป็นสารที่ผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์ให้เกิดเป็นความรู้ความเข้าใจ ยิ่งเมื่อผู้เขียนใช้ทักษะการส่งสารอย่างเชี่ยวชาญพลิกแพลงรูปแบบและกลวิธีการส่งสารมากเท่าใด ผู้อ่านก็ต้องใช้ทักษะระดับเดียวกันพลิกแพลงกลวิธีการรับตามรูปแบบของสารมากเท่านั้น ซึ่งในกรณีนี้ เรื่องสั้นเรื่อง “ตู้” ของ วินทร์ เลียววาริณ เป็นตัวอย่างสนับสนุนที่ชัดเจน

“ตู้” เป็นเรื่องสั้นที่ผู้เขียนพลิกแพลงวิธีการนำเสนอด้วยรูปแบบที่แตกต่างจากการสื่อสารโดยปกติ กล่าวคือผู้เขียนมิได้ใช้ข้อความหรือประโยคสื่อเรื่องราวตามโครงสร้างปกติของภาษา หากแต่นำเสนอด้วยรูปแบบใหม่ คือ ใช้คำนามเดินเรื่องทั้งหมด ในบางกรณีอาจใช้เครื่องหมายวรรคตอน (?) เป็นสัญลักษณ์สื่อความ คำแต่ละคำแยกออกจากกันด้วยเครื่องหมายทับ (/) ใช้ย่อหน้าเพื่อแยกประเด็นความคิด ในแต่ละย่อหน้าไม่มีรูปประโยคปรากฏเลย ดังตัวอย่าง เช่น

มุมห้อง / หล่อน / ชุตราตรี / สีดำ / ความโดดเด่น / หล่อน / ความเตอะตา / คนรอบกาย / การรุ่มลุ่ม / การเอาใจ / ข้างกายหล่อน / เขา / สุภาพบุรุษ / วิยชรา / หล่อนกับเขา / เสียงหัวเราะ / คนสองคน / เสียงดนตรี / การจูงมือ / ฟลอร์เดินรำ / อ้อมแขน / การเดินรำ / ดนตรีวอลท์ / บลู ดาฮูบ / โยฮัน เซตราส / ความเคลื่อนไหว / จังหวะ / ความสวยงาม / พวกเขา / ความคู่กัน / สัมผัส / เขา / คำถาม / ใคร / สาม / (?) / ความไม่น่าเป็นไปได้¹

ตัวอย่างข้างต้นนี้หากพิจารณาจากผู้ส่งสารในแง่ของภาษาพบว่าผู้เขียนปรับเปลี่ยนวิธีการส่งสารในลักษณะที่ไม่ใช้ประโยคหากนำเสนอด้วยคำนามที่มีการละความไว้ในฐานที่เข้าใจ ขณะเดียวกันก็ใช้ขอบเขตความหมายที่ต้องเชื่อมโยงความประกอบกัน ผู้อ่านต้องใช้ทักษะการอ่านแบบเพิ่มและ

¹ วินทร์ เลียววาริณ. (2545). ตู้. สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน. หน้า 21.

เชื่อมโยงความหมายตลอดจนบริบทของประสบการณ์เข้าช่วยจึงจะอ่านได้เข้าใจ มองเห็นภาพได้ตามที่ผู้เขียนวาดไว้

หากพิจารณาในแง่รูปแบบของสารพบว่าผู้ส่งสารใช้วิธีเลือกส่งเฉพาะคำสำคัญ(KeyWords)ที่มีผลต่อการไขความคิดของผู้อ่าน คำสำคัญแต่ละคำที่ปรากฏจะมีความหมายสัมพันธ์เชื่อมโยงกันได้เป็นเรื่องราว ผู้ที่อ่านได้เข้าใจต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของตนทั้งด้านความเข้าใจความหมายของคำและจินตนาการ ตลอดจนประสบการณ์สังคมช่วยทำความเข้าใจสาร ใช้ประสบการณ์เดิมเป็นการทบทวนความจำ ส่วนการใช้จินตนาการเป็นการคาดเดาให้เกิดภาพในจิต การรับรู้ทั้งภาษาและการใช้จินตนาการพร้อมๆกันนี้มีผลต่อการใช้สมอง ผู้อ่านจึงต้องใช้สมองทั้งซีกซ้ายและขวาไปพร้อมกันขณะอ่าน

หากพิจารณาในแง่ลักษณะผลสัมฤทธิ์ของสารพบว่าสารลักษณะข้างต้นนี้มีประสิทธิภาพที่จะสามารถสื่อความได้แม้ไม่ลำดับความเป็นรูปประโยคตามปกติ แต่อย่างไรก็ดีสารนี้ยังมีลักษณะหนึ่งที่น่าประหลาดคือการลำดับความในลักษณะที่ใกล้เคียงกับรูปประโยคของภาษาไทยที่ใช้สื่อสารทั่วไป ผู้อ่านที่จะอ่านได้เข้าใจนอกจากต้องอาศัยประสบการณ์เดิมผนวกกับจินตนาการของตนเองเข้าช่วยทำความเข้าใจดังกล่าวดังแล้ว ทักษะและความรู้ทางภาษาด้านหลักการสื่อสารก็ถูกนำมาใช้เพื่อเชื่อมโยงความให้เกิดความเข้าใจด้วยเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาในแง่ของรูปแบบการเขียนที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดความเข้าใจในการอ่าน รูปแบบของสารเชื่อมโยงนี้มีลักษณะใกล้เคียงกับวิธีวัดความเข้าใจการอ่านประเภทที่เรียกว่าแบบทดสอบโคลซ(Cloze)ซึ่งวิธีวัดความเข้าใจแบบโคลซนี้นักการศึกษายอมรับว่าเป็นแบบวัดความเข้าใจการอ่านที่มีประสิทธิภาพได้ดีที่สุดแบบหนึ่ง กล่าวคือวิธีวัดความเข้าใจการอ่านแบบโคลซนั้นจะตัดคำทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นคำนาม คำกริยา คำเชื่อม ฯลฯ โดยมีเกณฑ์กำหนดคำที่จะตัด เช่น กำหนดตัดในคำที่ 5 ,10 ,15 เป็นต้น ให้ผู้อ่านใช้ความรู้ความคิดด้านภาษาและความเข้าใจหาคำเดิมให้เนื้อความสมบูรณ์สอดคล้องกับบริบท แต่วิธีวัดความเข้าใจในรูปแบบสารเชื่อมโยงความนี้จะตัดคำกริยาและคำเชื่อมทั้งหมดคงไว้แต่เพียงคำนามเท่านั้น ผู้อ่านต้องค้นหาริบทที่เหมาะสมมาเชื่อมโยงระหว่างคำนามจึงจะอ่านเข้าใจได้ใจความตามที่ผู้เขียนสื่อออกมา พฤติกรรมการอ่านลักษณะเช่นนี้ทำให้ผู้อ่านต้องพิจารณาคิดหาบริบทที่สัมพันธ์ของคำนามซึ่งทำให้ต้องใช้ความคิดใคร่ครวญตลอดเวลา ในขณะที่อ่าน ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างการวัดความเข้าใจแบบโคลซ

เหมือนไข่มุกเมื่อหล่นบนจานหยก

มธุรสโอษฐ์จะอ่อนประออรเอียง

รอย.....ริมแก้มเมื่อแย้มยิ้ม

วนิพกพายสินเมื่อยินเสียง

ดลเมตตียงดาเรศเนตรอนงค์

พิศยั้งพิมพิใจพึงตะลึง.....

ชื่อ.....ชายมาพาพะวง

อยากผจญพิศมิตินทว²

เมื่อพิจารณาตามแง่มุมต่างๆดังกล่าวนั้น การเขียนลักษณะตามตัวอย่างที่ยกมาข้างต้นนี้จึงน่าจะเป็นเครื่องมือเพิ่มพูนทักษะการรับรู้ความหมายโดยเฉพาะการอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นนำไปสู่การเพิ่มสมรรถภาพการอ่านซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการศึกษาระดับอุดมศึกษา อีกทั้งการศึกษาทักษะการอ่านโดยใช้สารเชื่อมโยงความลักษณะเช่นนี้ยังไม่เคยมีการวิจัยศึกษามาก่อน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิจัยทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านอย่างเข้าใจเพื่อจะนำผลการวิจัยที่ได้ไปพัฒนาเป็นเครื่องมือการสอนอ่านแก่นิสิตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการเพื่อ

1. ศึกษาทักษะการอ่านเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทโยงความของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชา
2. ศึกษาทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทโยงความของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามแบบ คือ เรื่องเล่า บทความและตำรา
3. เปรียบเทียบทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทโยงความแบบเรื่องเล่า บทความและตำรา ตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและตามสาขาวิชา

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพการใช้ทักษะการเชื่อมโยงความของนิสิต อันจะนำไปสู่การได้แนวการสอนอ่านแบบใหม่ที่สามารถพัฒนาสมรรถภาพของผู้เรียนให้ได้ใช้ความรู้ ความคิดและจินตนาการอย่างกว้างขวาง อีกทั้งอาจสามารถนำไปสู่การศึกษาวิธีการสื่อสารแบบลำดับความโดยไม่อาศัยคำเชื่อม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนิสิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกสาขา ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขาสังคมศาสตร์ จำนวนรวม 3,010 คน

² สุชาติ ภูประดิษฐ์. (2526). การศึกษาความสามารถในการอ่านและวิเคราะห์ปัญหาการอ่านบทร้อยกรองไทยโดยใช้แบบทดสอบแนวโคลง. ภาควรรณก.

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนิสิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 200 คน คัดเลือกโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น คือ กำหนดสาขาวิชาละ 50 คน ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และสาขาสังคมศาสตร์

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งได้แก่ ผลการเรียนรู้วิชาทักษะทางภาษา 1 (ทย 101)ตามเกณฑ์การวัดผลของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม เพื่อให้จำนวน นิสิตแต่ละกลุ่มมีความใกล้เคียงกัน คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่ม ดีเยี่ยม – ดีมาก (A – B+)

กลุ่มที่ 2 กลุ่ม ดี (B)

กลุ่มที่ 3 กลุ่มดีพอใช้ – พอใช้ (C+ - C)

1.2. สาขาวิชาที่นิสิตศึกษา คือ สาขาวิทยาศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และ สาขาสังคมศาสตร์

ตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทเชื่อมโยงความ

ข้อตกลงเบื้องต้น

บทอ่านที่จะคัดเลือกมาสร้างเป็นเครื่องมือการวิจัย จะเป็นบทอ่านที่นำเสนอในลักษณะทั่วไป ไม่เป็นบทอ่านที่นำเสนอเจาะจงเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านอย่างเข้าใจของนิสิตชั้นปีที่1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (Cohesion in Reading Comprehension of the First Year Students of Srinakharinwirot University.)” นี้ ผู้วิจัยได้กรอบแนวคิดจากวิธีการเขียนข้อความในเรื่องสั้นรางวัลสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมอาเซียน พ.ศ. 2542 เรื่อง “หู้” ของ วินทร์ เลียววาริณ³ โดยการวัดทักษะการอ่านอย่างเข้าใจในการอ่านข้อความที่มีลักษณะตัดคำ 3 ประเภท ดังนี้

1. ข้อความประเภทรื่องเล่า
2. ข้อความประเภทบทความ

³ วินทร์ เลียววาริณ. (2545). เล่มเดิม. หน้า 21 – 27.

3. ข้อความประเภทตำรา

สมมติฐานการวิจัย

1. นิสิตมีทักษะการอ่านเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทโยงความแบบเรื่องเล่า บทความ และตำรา
2. ทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทโยงความของนิสิตแตกต่างกันเมื่อจำแนกตามแบบ คือ เรื่องเล่า บทความและตำรา
3. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสาขาวิชาที่แตกต่างกันมีทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทเชื่อมโยงความแตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทักษะการเชื่อมโยงความ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความหมาย ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องของคำที่นำมาใช้ในการสื่อสารในสารประเภทโยงความ

สารประเภทเชื่อมโยงความ หมายถึง ข้อความที่เสนอความคิด โดยใช้คำประเภทคำนาม เครื่องหมายทับ และเครื่องหมายวรรคตอนที่ใช้ในการสื่อความ

เรื่องเล่า หมายถึง ข้อความที่มีเนื้อหาบอกเล่าเรื่องราวต่างๆให้ผู้อ่านทราบได้แก่ข่าว นิทาน ตำนาน นวนิยาย และเรื่องสั้น

บทความ หมายถึง ข้อความที่มีเนื้อหาประเภทแสดงข้อคิดเห็น หรือข้อวิจารณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่างๆ

ตำรา หมายถึง ข้อความที่มีเนื้อหาแสดงความรู้เกี่ยวกับหลักการหรือทฤษฎีเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 4 ประเด็นตามความสอดคล้องกับการวิจัยทักษะการเชื่อมโยงความเข้าใจของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนี้

- 1 การเชื่อมโยงความและลักษณะของสารเชื่อมโยงความ
- 2 งานเขียนลักษณะเชื่อมโยงความของ วินทร์ เลียววาริณ
- 3 การอ่านอย่างเข้าใจ
- 4 กระบวนการโคลง

การเชื่อมโยงความและลักษณะของสารเชื่อมโยงความ

ความหมาย การเชื่อมโยงความ (Cohesion) ได้มีผู้อธิบายความหมาย⁶ ไว้ซึ่งสรุปได้ว่า "การเชื่อมโยงความหมายถึงลักษณะประสานสัมพันธ์กันของถ้อยคำ ไวยากรณ์และหน่วยอื่นๆทางภาษาที่เชื่อมส่วนต่างๆเข้าด้วยกันภายในความเรียง (text) หนึ่งๆ การเชื่อมโยงภายในขอบเขตนี้จะทำให้เกิดเป็นความเรียง (text) ที่ผู้อ่านสามารถตีความหมายของถ้อยคำตลอดจนอารมณ์ที่ปรากฏได้ภายในบริบทของประโยคและย่อหน้านั้นๆ ลักษณะการเชื่อมโยงความถือเป็น ความสัมพันธ์ในระดับพื้นผิวของถ้อยคำและการแสดงอารมณ์ที่เราสามารถเห็นหรือได้ยิน"

ความเป็นมา นับตั้งแต่ Halliday และ Hasan⁷ ได้ยกประเด็นภาษาระดับข้อความมากล่าวไว้ในหนังสือ Cohesion in English ที่สรุปความได้ว่า "ภาษาระดับข้อความ (Discourse) เป็นความเรียงที่ประกอบด้วยประโยคตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไป ประโยคทั้งหลายมีความสัมพันธ์กันโดยการเชื่อมโยงความซึ่งเรียกว่า Cohesion" นั้น นักภาษาศาสตร์ก็ให้ความสนใจศึกษา เกี่ยวกับการเชื่อมโยงความกันมากมายทั้งต่างประเทศและภายในประเทศไทย เช่น Chanawangsa Wipha⁸ (1986) ศึกษาเรื่อง "Cohesion in Thai", Trujillo, Fernando⁹. (1996?) ศึกษาเรื่อง Discourse Analysis and

⁶ <http://www.sml.hw.ac.uk/~anjh1/TAP/Coherence%20&%20Cohesion/Importance%20of%20Cohesion%20OHP.doc>.

⁷ ทศนีย์ เจริญพร. (2534). ลักษณะการเชื่อมโยงความในศิลาจารึกอีสานระหว่างพุทธศักราช 1893-2466. หน้า 6, ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. (2546). ความต่อเนื่องของปฏิสัมพันธ์ในห้องสนทนาไทย : การส่งผลกระทบต่อกระบวนการเชื่อมโยงความ การมอบผลัด และความเกี่ยวข้องเรื่องที่สนทนา. หน้า 17. อ้างอิงจาก M.A.K. Halliday and Ruqaiya Hasan. (1976). Cohesion in English.

⁸ Chanawangsa, wipha. (1986). Cohesion in Thai. Ph.D. Dissertation of Georgetown University.

⁹ Trujillo, Fernando. (1996?). Discourse Analysis and Vocabulary. <http://www.ugr.es/~ftsaez/lexco.pdf>.

Vocabulary , Louwerse, Max M. และคนอื่นๆ¹⁰ (2004). ศึกษาเรื่อง *Variation in Language and Cohesion across Written and Spoken Registers* , พูนสุข นาวิก¹¹ (2533) ศึกษาเรื่อง ลักษณะการเชื่อมโยงความในภาษาระดับข้อความในภาษาไทยถิ่นเหนือ จังหวัดเชียงใหม่, ทศนีย์ เจริญพร¹² (2534) ศึกษาเรื่อง ลักษณะการเชื่อมโยงความในศิลาจารึกอีสานระหว่างพุทธศักราช 1893-2466, วิยะดา ตานี¹³ (2544) ศึกษาเรื่อง การเชื่อมโยงความในจารึกสุโขทัย, ศิริพร ปัญญาเมธีกุล (2546) ศึกษาเรื่อง ความต่อเนื่องของปฏิสัมพันธ์ในห้องสนทนาไทย : การส่งผลกระทบต่อกระบวนการเชื่อมโยงความ การมอบผลัด และความเกี่ยวข้องของเรื่องที่สนทนา

ตัวอย่างงานวิจัยที่ยกมาข้างต้นเป็นตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าการประเด็นเรื่องการเชื่อมโยงความนั้นมีความสำคัญในการศึกษาด้านภาษา แต่อย่างไรก็ดีตัวอย่างต่าง ๆ นั้น ล้วนแต่ศึกษาถึงลักษณะการเชื่อมโยงความที่ปรากฏในการใช้ภาษาของกลุ่มคนและโอกาสต่างๆ แต่ไม่เคยปรากฏงานวิจัยที่มีการนำลักษณะการเชื่อมโยงความไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาหรือทักษะทางภาษา

ลักษณะของการเชื่อมโยงความ ลักษณะทางภาษาที่นักภาษาศาสตร์¹⁴ ยอมรับกันว่าเป็นลักษณะเชื่อมโยงความ สามารถสรุปได้เป็นประการต่างๆ คือ

1 การเชื่อมโยงความทางความหมาย (Semantic Cohesion) เป็นการใช้ความสัมพันธ์ด้านความหมายเป็นกลไกการเชื่อมโยง เช่น การใช้สรรพนามอ้างอิงแทนคำนามซึ่งมีความหมายอย่างเดียวกัน เช่น วิชัยย้ายไปอยู่บ้านหลังใหม่ที่เขาคือได้ตั้งแต่ปีก่อน ตามตัวอย่าง วิชัย และ เขา มีความหมายถึงบุคคลคนเดียวกัน

2 การเชื่อมโยงความทางไวยากรณ์ (Grammatical Cohesion) เป็นการใช้รูปแบบโครงสร้างทางภาษาเป็นกลไกการเชื่อมโยงความ ในกรณีนี้ จะปรากฏในลักษณะการแทนที่ (Substitution) และการละ (Ellipsis)

การแทนที่ คือการที่นำคำซึ่งทำหน้าที่ทางไวยากรณ์เหมือนหรือคล้ายกันกับคำเดิมมาแทนที่ในที่ที่ควรจะใช้คำเดิม เช่น เมื่อทุกคนเชื่อว่าเขาเป็นคนดี เมื่อเป็นเช่นนั้น จึงไม่มีข้อสงสัยที่เขาถูกไล่

¹⁰ Louwerse, Max M; & Other. (2004). *Variation in Language and Cohesion across Written and Spoken Registers*.
<http://www.cogsci.northern.edu/cogsci2004/papers/paper.pdf>.

¹¹ พูนสุข นาวิก. (2533). *ลักษณะการเชื่อมโยงความในภาษาระดับข้อความในภาษาไทยถิ่นเหนือ จังหวัดเชียงใหม่*.

¹² ทศนีย์ เจริญพร. (2534). *เล่มเดิม*. หน้า 22 – 25. (อ้างอิงจาก Halliday and Ruqaiya Hasan. (1976). *Cohesion in English*.

¹³ วิยะดา ตานี. (2544). *การเชื่อมโยงความในจารึกสุโขทัย*.

¹⁴ ทศนีย์ เจริญพร. (2534). *เล่มเดิม*. หน้า 22 – 25. (อ้างอิงจาก Halliday and Ruqaiya Hasan. (1976). *Cohesion in English*.

นอกจากงาน ตามตัวอย่างข้อความ เขาเป็นคนผิด กับ เมื่อเป็นเช่นนั้น ทำหน้าที่ทางไวยากรณ์ คล้ายกัน จึงสามารถแทนที่กันได้เกิดความเข้าใจได้

การละ เป็นการแทนที่ลักษณะหนึ่ง แต่เป็นการแทนที่ที่ไม่ปรากฏรูป การละสามารถละได้ทั้ง นาม กริยา และแม้แต่ประโยค ตัวอย่างเช่น คุณจะเลือกหมวกใบไหน (หมวก)ใบนี้สวยที่สุดในกองที่คุณ จะเลือก ตามตัวอย่าง เราจะเห็นการละคำว่า หมวกในข้อความท้าย แต่ผู้อ่านก็สามารถเข้าใจได้

การวิจัยครั้งนี้ใช้ลักษณะเชื่อมโยงความทางไวยากรณ์คือการแทนที่และการละมาใช้ในการ ศึกษาทักษะการอ่าน การแทนที่เป็นการนำคำอาการนามแทนที่ในส่วนที่ควรเป็น คำกริยา แต่การละในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการละบริบทของข้อความ คือ ละคำกริยา และคำที่ ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมความ ซึ่งเป็นวิธีการละที่ไม่เคยปรากฏในการวิจัยด้านภาษามาก่อน

3 การเชื่อมโยงความทางศัพท์ (Lexical Cohesion) เป็นการเชื่อมโยงโดยใช้ลักษณะสัมพันธ์ทาง ความหมาย การเชื่อมโยงความทางศัพท์นี้มี 2 ลักษณะ คือ การซ้ำ (Reiteration) ซึ่งนำคำที่มีลักษณะ เป็นคำไวพจน์มาแทนที่กัน กับการใช้คำสอดคล้อง (Collocation) ซึ่งใช้คำที่มีความหมายในกลุ่ม เดียวกัน

ตัวอย่างการซ้ำ เช่น เสาวลักษณ์ไม่เพียงแต่เป็นคนสวยอย่างเดียว หญิงสาวคนนี้ยังมีนิสัยดีอีกด้วย พ่อแม่ของเธอภาคภูมิใจที่มีบุตรสาวเช่นเธอ ตามตัวอย่าง หญิงสาว และบุตรสาว มีความ หมายถึงบุคคลเดียวกัน คือ เสาวลักษณ์ เช่นนี้ในการใช้ภาษาไทย เรียกว่า การหลกาคำ

ส่วนตัวอย่างการใช้คำสอดคล้องซึ่งเป็นการใช้คำที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันนั้น เช่น เมื่อเปิดภาคเรียน ใหม่ เขามีความจำเป็นต้องซื้อเครื่องเขียนหลายอย่าง เช่น สมุด ปากกา ดินสอ ยางลบ ตาม ตัวอย่าง เครื่องเขียน สมุด ปากกา ดินสอ ยางลบ เป็นคำที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน

4 การต่อเนื่องทางความหมาย (Semantic Connection) เป็นการเชื่อมโยงความที่ใช้คำสันธาน เชื่อมความที่แสดงความสัมพันธ์ของประโยคในทิศทางต่างๆ เช่น คล้อยตามกัน ขัดแย้งกัน เป็นต้น

Language and Learning Skills Unit¹⁵ แห่งมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น สรุปความรู้เรื่อง Cohesion in Academic Writing ไว้ว่า การเชื่อมโยงความมีส่วนสำคัญมากสำหรับการเขียนเชิงวิชาการ เป็น สัญลักษณ์ด้านสัมพันธ์ภาพระหว่างความคิดของผู้อ่าน ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงความ ได้แก่ การอ้างถึง การซ้ำความหมาย การเชื่อมต่อ และการใช้โครงสร้างประโยคที่คล้ายคลึงกัน

¹⁵ Language and Learning Skills Unit, The University of Melbourne. (2004). Cohesion in Academic Writing.

<http://www.services.unimelb.edu.au/lisu/resources/cohesion.html>.

งานวิจัยด้านการเชื่อมโยงความ

มีนักวิชาการหลายคนที่น่าสนใจเกี่ยวกับการเชื่อมโยงความ และได้ใช้ทฤษฎีการเชื่อมโยงความ ศึกษาลักษณะการเชื่อมโยงในการใช้ภาษา ดังนี้

งานวิจัยต่างประเทศ

Trujillo, Fernando. (1996?)¹⁶ ศึกษาเรื่อง Discourse Analysis and Vocabulary โดยอาศัยแนวทางของ Halliday and Hasan (1976) เรื่อง Cohesion in English ผลการศึกษาพบว่าการเชื่อมโยงความในประโยคและถ้อยคำเป็นวิธีการในการเขียนหนังสือ การโยงความนั้นยังหมายรวมถึงถ้อยคำที่ไม่ได้อ้างอิงตามทฤษฎีของ Halliday & Hasan (1976 : 285) ซึ่งสรุปได้ว่า “เป็นการเชื่อมโยงความระหว่างคำคู่ใดๆที่สามารถแทนที่กันได้อย่างมีสัมพันธภาพ” นอกจากนี้การเชื่อมโยงคำที่เป็นคำศัพท์นั้นเป็นหัวข้อสำคัญต่อครูสอนภาษา การใช้คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันนั้นถือเป็นลักษณะที่ดีของการเขียน แต่ทว่าท้ายที่สุดแล้วจะสูญหายไปจากการเรียนภาษา ทั้งที่ตลอดเล่มที่อ่านนั้นผู้อ่านจะคุ้นชินกับลักษณะการเชื่อมโยงความ

Louwerse, Max M. และคนอื่นๆ (2004).¹⁷ ศึกษาเรื่อง Variation in Language and Cohesion across Written and Spoken Registers ศึกษาการแปรภาษาระหว่างภาษาพูดกับภาษาเขียน โดยใช้วิธีการวิจัยตามแบบของ Biber's (1988) (ซึ่งศึกษาการแปรภาษาระหว่างภาษาพูดกับภาษาเขียน) การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะทางภาษาและการเชื่อมโยงความ 236 ลักษณะใน 6 มิติ คือ 1) ภาษาพูดกับภาษาเขียน 2) การให้ข้อมูลกับการประกาศ 3) การใช้ความจริงกับสถานการณ์ 4) ความคงที่กับการผันแปร 5) การให้รายละเอียดกับการให้คำที่กำหนด และ 6) การใช้เรื่องราวกับการไม่มีเรื่องราว ผลการศึกษาพบว่าการวิเคราะห์เกี่ยวกับการเชื่อมโยงความแสดงถึงการแปรภาษาระหว่างภาษาพูดและภาษาเขียนมากที่สุด ในขณะที่การวิเคราะห์ระดับคำนั้นไม่สร้างความแตกต่าง

งานวิจัยในประเทศ

เนื่องจากการศึกษาความเข้าใจในการอ่านสารโดยวิธีเชื่อมโยงความนี้ยังไม่เคยมีผู้วิจัยมาก่อนจึงไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรง หากแต่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยอ้อมคือการศึกษาลักษณะการเขียนแบบเชื่อมโยงความและการเขียนแบบเกาะเกี่ยวความ ในที่นี้จึงเสนองานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการเชื่อมโยงความทั่วไป เพื่อเห็นผลวัดด้านการศึกษาการเชื่อมโยงความดังนี้

¹⁶ Trujillo, Fernando. (1996?). op cit. <http://www.ugr.es/~ftsaez/lexco.pdf>.

¹⁷ Louwerse, Max M.; & Other. (2004). op cit. <http://www.cogsci.northwestern.edu/cogsci2004/papers/paper.pdf>.

ทัศนีย์ เจริญพร¹⁸ (2534) ศึกษา ลักษณะการเชื่อมโยงความในศิลาจารึกอีสานระหว่าง พุทธศักราช 1893 – 2466 ผลการศึกษาพบว่ากลไกทางภาษาที่ใช้ในการเชื่อมโยงความในศิลาจารึก อีสานมี 2 ลักษณะ คือ การเชื่อมโยงความโดยการอ้างถึง กับ การเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อม

นิตยสุตา อภินันทาภรณ์¹⁹ (2534) ศึกษา ลักษณะการเชื่อมโยงในการรายงานข่าว อาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ การศึกษาภาษาระดับข้อความ โดยมีวัตถุประสงค์ศึกษาเฉพาะ การอ้างถึงนามวลีและการใช้คำเชื่อม ผลการศึกษาพบว่าลักษณะการเชื่อมโยงความในข่าวมี การละ นามวลี การใช้คำสัมพันธ์กัน การใช้คำแทน การใช้คำซ้ำและการอ้างถึง

สุภาพร งามประดิษฐ์²⁰ (2540) ศึกษาเรื่อง การเชื่อมโยงความในการรายงานข่าวทาง โทรทัศน์ : ข่าวอ่านกับข่าวสดแบบไม่มีบท ผลการศึกษา ข่าวอ่านและข่าวสดมีลักษณะเหมือนกัน 4 ลักษณะ คือ เชื่อมโยงความโดยการอ้างอิง เชื่อมโยงความทางรูปแบบ เชื่อมโยงทางคำศัพท์และ เชื่อมโยงความด้วยการใช้คำแทน

นันทิกานต์ ศิลปศรี²¹ (2542) ศึกษา การเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความในรายการสารคดีไทย และสารคดีแปลทางโทรทัศน์ ผลการศึกษาพบว่า สารคดีไทยและสารคดีแปล มีลักษณะการเชื่อมโยง ความที่เหมือนกัน 5 แบบ คือ เชื่อมโยงความแบบอ้างอิง เชื่อมโยงความแบบแทนที่ เชื่อมโยงความ แบบการละ เชื่อมโยงความแบบใช้คำเชื่อม และเชื่อมโยงความทางคำศัพท์

เทพี จรัสจรวงเกียรติ²² (2543) ศึกษาหน่วยเชื่อมโยงบริเจตภาษาไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึง ปัจจุบัน ผลการศึกษาพบว่า หน่วยเชื่อมโยงบริเจตภาษาไทยแบ่งตามหน้าที่ได้ 2 จำพวก คือ เชื่อมโยงจุลภาคและหน่วยเชื่อมโยงมหภาค หน่วยเชื่อมโยงจุลภาคจะแสดงให้เห็นถึง ความขัดแย้ง การมีเงื่อนไข การคาดคะเน การเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง การแสดงตัวอย่าง การขยายความ การสรุป ความ และแสดงวิธีการ เป็นต้น ส่วนหน่วยเชื่อมโยงมหภาคจะบอกการเปลี่ยนประเด็น การเพิ่มความ การสรุปความ เป็นต้น

¹⁸ ทัศนีย์ เจริญพร. (2534). *เล่มเดิม*.

¹⁹ นิตยสุตา อภินันทาภรณ์. (2534). *ลักษณะการเชื่อมโยงในการรายงานข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ*.

²⁰ สุภาพร งามประดิษฐ์. (2540). *การเชื่อมโยงความในการรายงานข่าวทางโทรทัศน์ : ข่าวอ่านกับข่าวสดแบบไม่มีบท*.

²¹ นันทิกานต์ ศิลปศรี. (2542). *การเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความในรายการสารคดีไทยและสารคดีแปลทางโทรทัศน์*.

²² เทพี จรัสจรวงเกียรติ. (2543). *หน่วยเชื่อมโยงบริเจตภาษาไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงปัจจุบัน*.

วิยะดา ตานี²³ (2544) ศึกษาการเชื่อมโยงความในจารึกสุโขทัย ผลการศึกษาพบว่า จารึกในสมัยสุโขทัยมีการเชื่อมโยงความ 4 แบบ คือการเชื่อมโยงความแบบอ้างถึง การเชื่อมโยงความแบบการละ การเชื่อมโยงความแบบการซ้ำ และการเชื่อมโยงความแบบใช้คำสัมผัสกัน

วรวรรณ ศรียากย์²⁴ (2544) ศึกษาการเชื่อมโยงความในภาษาถิ่นสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่ากลไกทางภาษาที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงความมี 6 ลักษณะ คือ การอ้างถึง การซ้ำ การแทนที่ การละ การใช้คำศัพท์ และการใช้คำเชื่อม แต่ละลักษณะมีวิธีการเชื่อมโยงที่แตกต่างกันไป

ณัฐรา จุลพรหม²⁵ (2544) ศึกษาการเกาะเกี่ยวความในย่อหน้าภาษาไทย ผลการศึกษาพบว่าย่อหน้าในภาษาไทยมีวิธีเกาะเกี่ยวความ 2 วิธี คือ 1) ใช้แก่นความเป็นแก่นในการเกาะเกี่ยวความ (ThemeCohesion) และ 2) การใช้โครงสร้างทางภาษาเป็นเครื่องมือในการเกาะเกี่ยวความ (Structural Cohesion)

ศิริพร ปัญญาเมธิกุล²⁶ (2546) ศึกษาความต่อเนื่องของปฏิสัมพันธ์ในห้องสนทนาไทย : การส่งผลต่อกันระหว่างการเชื่อมโยงความ การมอบคุณค่าและความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่สนทนา ผลการศึกษา พบว่า กลไกการเชื่อมโยงความในห้องสนทนามี 6 กลไก คือ การอ้างถึง การแทนที่ การละ การใช้คำเชื่อม การเชื่อมโยงคำ และดัชนีปริจเฉท

สุนีย์ สิลาพรพินิจ²⁷ (2547) ศึกษาลักษณะการเชื่อมโยงความในสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง(หน) ผลการศึกษาพบการเชื่อมโยงความมี 5 ประเภท คือ การอ้างถึง การแทนที่ การละ การใช้คำเชื่อม และการซ้ำ

งานเขียนลักษณะเชื่อมโยงความของ วินทร์ เลียววาริณ

วินทร์ เลียววาริณ²⁸ เป็นนักเขียนเรื่องสั้นแนวทดลอง ผลงานของเขาได้รับการยอมรับจากกลุ่มนักอ่านจำนวนมาก ในปี พ.ศ. 2535 เขาได้รับรางวัลช่อการะเกดยอดเยี่ยมจากเรื่อง “โลกีย์-นิพพาน” ซึ่งเรื่องสั้นเรื่องนี้ ต่อมาได้ถูกแปลเป็นภาษาอังกฤษ และถูกสร้างเป็นภาพยนตร์สั้น ในปี พ.ศ. 2538 เรื่องสั้นของเขาหลายเรื่องได้รับการยกย่องให้เป็นหนังสือดีเด่น ได้แก่ เรื่อง “การหนีของราชะ โลกใบที่

²³ วิยะดา ตานี. (2544). เล่มเดิม.

²⁴ วรวรรณ ศรียากย์. (2544). การเชื่อมโยงความในภาษาถิ่นสุราษฎร์ธานี.

²⁵ ณัฐรา จุลพรหม. (2544). การเกาะเกี่ยวความในย่อหน้าภาษาไทย.

²⁶ ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. (2546). เล่มเดิม.

²⁷ สุนีย์ สิลาพรพินิจ. (2547). ลักษณะการเชื่อมโยงความในสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง(หน).

²⁸ Thai Writer Homepage. วินทร์ เลียววาริณ. http://www.thaiwriter.net/sea_writer/vin.htm-8k.

สามของราชบุรุษ เอกเทศ" ได้รับรางวัลช่อการะเกดยอดเยี่ยมอีกครั้ง เรื่องสั้นเรื่อง "อาเพศกำสรวล" และ "สมุดปักดำกับใบไม้สีแดง" ได้รับรางวัลดีเด่นและรางวัลชมเชยตามลำดับในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติประจำปี 2538 และในปีเดียวกันนี้ นวนิยายเรื่อง "ประชาธิปไตยบนเส้นขนาน" ก็ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมอาเซียน และต่อมาในปี พ.ศ. 2542 หนังสือรวมเรื่องสั้นชุด "สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน" ของเขาก็ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมอาเซียน

ในหนังสือรวมเรื่องสั้นชุด "สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน"²⁹ เป็นหนังสือรวมเรื่องสั้นที่สะท้อนสัญชาตญาณของความเป็นคนทั้งในแง่ความต้องการทางกายภาพ ความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์พื้นฐานของคน เรื่องนี้เป็นการผสมผสานบทความ 17 บทความและเรื่องสั้น 17 เรื่อง บทความและเรื่องสั้นมีความสัมพันธ์กันเป็นคู่ๆ ถือเป็นกลวิธีสร้างสรรค์เรื่องสั้นที่น่าสนใจ

เรื่องสั้นเรื่องหนึ่งที่อยู่ในหนังสือรวมเรื่องสั้นชุด "สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน" นี้ คือเรื่อง "ตู้" เป็นเรื่องที่มีความน่าสนใจ ความน่าสนใจนี้มีไฮอยู่ที่เนื้อหาของเรื่อง หากอยู่ที่กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อการนำเสนอซึ่งผู้เขียนพลิกแพลงให้แตกต่างไปจากการใช้ภาษาโดยปกติ กล่าวคือผู้เขียนใช้เฉพาะคำนามซึ่งเป็นคำสำคัญนำเสนอเหตุการณ์ในเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ การใช้คำนามเดินเรื่องทั้งหมดนี้นักวิจารณ์วรรณกรรมบางคน³⁰ เห็นว่าเป็นภาษาที่น่าปวดหัว แต่ธเนศ เวศร์ภาดา³¹ ได้วิเคราะห์เรื่อง "ตู้" ในแง่ของความโดดเด่นทางกลวิธีสรุปได้ ดังนี้

- 1 ใช้คำนามเดินเรื่องทั้งหมด ไม่ปรากฏคำกริยา คำขยายและคำเชื่อมเลย
- 2 คำแต่ละคำถูกแยกออกจากกันด้วยเครื่องหมาย slash(/)
- 3 แบ่งเหตุการณ์และสถานการณ์ด้วยวันเสาร์ วันอาทิตย์ วันจันทร์ เรื่อยไปจนถึงวันเสาร์อีกครั้ง แต่ละวันขยายความด้วยคำนามที่มีความหมายนามธรรม เช่น

วันเสาร์ : ความเจ็บ ?

วันอาทิตย์ : ความคิดถึง ?

วันจันทร์ : ความหลงใหล ?

วันอังคาร : ความพยายาม

วันพุธ : ธรรมชาติ

²⁹ ปรับปรุงจาก Sofabed. สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน : บทวิพากษ์ความเป็นคนของวินทร์ เลียววาริณ.

<http://www.prapansarn.com/comment/comment21.asp>.

³⁰ ธเนศ เวศร์ภาดา. (2542). ถอดรหัสเทคนิคของวินทร์ เลียววาริณ. จากในโลกรวรรณศิลป์ เนชั่นสุดสัปดาห์ 2542 (อ้างถึง จุฑาพร ปรีกษ์ประลัย. สีสัน. ฉบับ 4 กรกฎาคม 2542) <http://www.winbookclub.com/notedetail.php?DetailID=40&bookid=4>

³¹ ธเนศ เวศร์ภาดา. แหล่งเดิม.

วันพฤหัสบดี : ความต่อเนื่อง

วันศุกร์ : หน้าที

วันเสาร์ : เรื่องส่วนตัว

ดังตัวอย่างต่อไปนี้³²

วันเสาร์ : เรื่องส่วนตัว

กลางคืน / ผม / การหลับตา / การนอนหงาย / เตี้ยง / ความคิดถึงหล่อน / งาน / การจบลง /

ความรู้สึกภายใน / การไม่จบ

สามราตรี / ความพิศवास / เราสองคน / การอยู่ร่วมกัน / ผม / ความครุ่นคิด / ความแปลกใจ / การ

ก่อเกิด / ความรู้สึกระหว่างเรา / ความใคร่ / ? / ความรัก / ? / ความไม่แน่ใจ / ความสับสน /

ความรู้สึกส่วนตัว / ความรู้สึกปนเป / ศีลธรรม / ปัญหา / การแก้ปัญหา / การตัดสินใจ

ผม / เครื่องโทรศัพท์ / หมายเลขโทรศัพท์ของหล่อน / การกดหมายเลข / การรอ / เสียงสัญญาณ

/เสียงตอบรับ / หล่อน.....

ลักษณะงานเขียนเช่นตัวอย่างที่ยกมาข้างต้นมีผู้วิจารณ์³³ว่าเป็นความแปลกใหม่หรือนวัตกรรม(innovation) คือการไม่ใช่รูปแบบที่เคยมีแต่ใช้คำนามและคำสรรพนามหรือนามวลีโดยมีเครื่องหมาย / คั่นตลอดทั้งเรื่อง ผู้อ่านต้องให้ความหมายคำแต่ละคำแล้วใช้ความหมายกักตุน (stock meaning) ที่ได้จากคำแต่ละคำผูกเรื่องราวขึ้นเอง คำหรือกลุ่มคำล้วนให้ความหมายกักตุนทำนองแบบฉบับ(story type)ที่ผู้อ่านจะเขียนเรื่องทั้งหมดได้เองโดยไม่ยากลำบากนัก

งานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องสั้นเรื่อง "ซู่"

ได้มีผู้ร่วมงานเขียนของวินทร์ เลียววาริณ ไปศึกษาวิจัยแต่ไม่มากนัก ในที่นี้จะนำเสนอเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสั้นเรื่อง"ซู่"ซึ่งมีลักษณะการเขียนแบบเชื่อมโยงความ ดังนี้

วัชรวิญญู วัชรวิญญู³⁴ (2544) ศึกษาพฤติกรรมการนำเสนอเรื่องในงานเขียนแนวทดลองของวินทร์ เลียววาริณ ผลการศึกษา เรื่องซู่ พบว่า วินทร์ เลียววาริณ นำเสนอเรื่องซู่ด้วยรูปแบบการใช้คำนามเดินเรื่องทั้งหมดโดยไม่มีคำกริยาหรือคำขยายอื่นๆเลย คำนามมีทั้งคำที่เป็นนามธรรมและรูปธรรม คำแต่ละคำถูกแยกออกจากกันด้วยเครื่องหมายทับ (/) คำกริยาจะใช้อาการนาม(การ)แทน คำขยายจะ

³² วินทร์ เลียววาริณ. เล่มเดิม. หน้า 27.

³³ โลกทรรศน์ของวินทร์ เลียววาริณ : พินิจจากสิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน. บทวิจารณ์หนังสือ สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน (2542). <http://www.winbookclub.com/notedetail.php?DetailID=19&bookid=4>

³⁴ วัชรวิญญู วัชรวิญญู. (2544). กลวิธีการนำเสนอเรื่องในงานเขียนแนวทดลองของวินทร์ เลียววาริณ.

ให้อาการนาม(ความ)แทนเช่นกัน ส่วนคำเชื่อมที่จำเป็นเช่นคำบุพบทจะใช้นามวลีแทน คำทั้งหมดนำมาเรียงกันเป็นชุดความคิดชุดหนึ่งๆ แม้คำจะถูกแยกแต่ความหมายของคำเชื่อมโยงกันอย่างมีสัมพันธ์ภาพ

ศุภกาญจน์ ฆาทอง³⁵ (2547) ศึกษาการกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นแนวทดลอง กรณีศึกษาเรื่อง “ตู้” ของวินทร์ เลียววาริณ โดยใช้กรอบความคิดด้านวาระวิเคราะห์และวาระปฏิบัติ ผลการศึกษาพบว่า แม้ผู้เขียนไม่ใช่คำเชื่อมโยงความใดๆเลย แต่ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้เนื่องจากการเชื่อมโยงความด้านโครงสร้างของวาระและการเชื่อมโยงความที่เป็นแก่น

จากบทวิเคราะห์ วิจัยและงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องสั้น เรื่อง “ตู้” ดังกล่าวข้างต้น ทำให้เห็นได้ว่า ลักษณะการสื่อสารในแบบที่ใช้เฉพาะคำนามเพียงอย่างเดียวก็สามารถที่จะทำให้ผู้อ่านเกิดความนึกคิดเข้าใจเรื่องได้นี้ เป็นที่มาของปัญหาการวิจัยครั้งนี้

การอ่านอย่างเข้าใจ

นิยาม การอ่านอย่างเข้าใจนี้ มีนักวิชาการบางคน³⁶ ได้อธิบายความหมายไว้ว่า หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถบอกได้ว่าสิ่งที่อ่านนั้นเนื้อความตอนใดเป็นความรู้ข้อเท็จจริง เนื้อความตอนใดเป็นทัศนะของผู้เขียน บอกได้ว่าผู้เขียนเขียนเรื่องนั้นด้วยวัตถุประสงค์ใด มุ่งหมายจะให้ผู้อ่านเกิดปฏิกิริยาตอบสนองต่อสารนั้นอย่างไร เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้กระบวนการต่างๆมาศึกษาบทอ่านเพื่อให้รู้เรื่องราวที่อ่าน เข้าใจข้อความที่ผู้เขียนสื่อไว้อย่างครบถ้วน

ศศิธร วงศ์ชาติ³⁷ อ้างถึงนิยามของคาร์เรลล์ (Carrell) และโลโน (Lono) สรุปเป็นนิยามความเข้าใจในการอ่านได้ว่า หมายถึงความเข้าใจในประโยคหรืออนุเจต และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจในรูปแบบการจัดการหรือการเรียบเรียงเรื่อง ความเข้าใจนี้เป็นเป้าหมายสูงสุดของการอ่าน ความเข้าใจจะเกิดได้เมื่อผู้อ่านมีความสามารถในการรับรู้ข้อเท็จจริง รู้ใจความสำคัญ สามารถตีความหรือประเมินความคิดจากเรื่องที่อ่านได้

³⁵ ศุภกาญจน์ ฆาทอง. (2547). กลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นแนวทดลอง กรณีศึกษา เรื่อง “ตู้” ของวินทร์ เลียววาริณ.

³⁶ สุวดี ภูประติษฐ์. (2546). การอ่านในระดับอุดมศึกษา. หน้า 61.

³⁷ ศศิธร วงศ์ชาติ. (2542). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู. หน้า 17.

ลักษณะของความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่องนี้ ชาวล พอร์ตกุล³⁸ ได้แบ่งลักษณะความเข้าใจออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

- 1 การแปลความ หมายถึง การแปลเรื่องราวเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ภาษาใหม่ หรือแบบใหม่
- 2 การตีความ หมายถึง การเก็บความเดิมมาบันทึกใหม่ เรียบเรียงใหม่ หรือร้อยกรองใหม่ เป็นการมองเรื่องราวเดิมในแง่ใหม่ ค้นหาและเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อยจนสามารถย่อเรื่องต่างๆจนเป็นข้อสรุปได้
- 3 การขยายความ หมายถึง การอนุมานหรือการขยายความคิดให้กว้างลึก หรือไกลจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏในเรื่องนั้น

ระดับความเข้าใจ เกี่ยวกับระดับความเข้าใจสารมีนักวิชาการบางคน³⁹ แบ่งระดับความเข้าใจให้เป็น 3 ระดับใหญ่ๆ คือ

- 1 ระดับความเข้าใจตามความหมายของตัวอักษรหรือระดับหาข้อเท็จจริง วึ่งเป็นความเข้าใจแบบตรงไปตรงมาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านตามที่ผู้เขียนบอกไว้ พฤติกรรมที่แสดงออกให้ผู้อื่นทราบว่าเข้าใจเรื่องราว คือ สามารถบอกเล่าเรื่องเดิมได้ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง สามารถย่อความ สรุปความและรวบรวมจัดระเบียบเรื่องราวหรือเนื้อหาได้ถูกต้อง
- 2 ระดับความเข้าใจขั้นตีความ เป็นการทำความเข้าใจในระดับลึกกว่าความเข้าใจระดับตัวอักษรเพราะผู้อ่านต้องทำความเข้าใจถึงสารที่ผู้เขียนมิได้บอกไว้โดยตรง การจะเข้าใจลักษณะเช่นนี้ผู้อ่านต้องร่วมคิดและเข้าใจผู้เขียนในด้านต่างๆ เช่น อารมณ์ ทัศนคติ พฤติกรรมที่แสดงว่าตีความได้ คือ สรุปความคิดเห็นได้ และคาดคะเนหรือทำนายผลเรื่องราวได้
- 3 ระดับความเข้าใจขั้นวิจารณ์หรือประเมินผล เป็นการตัดสินใจวินิจฉัยคุณค่าของสิ่งที่อ่านรวมทั้งเกิดทัศนคติมองเห็นว่าสิ่งที่อ่านนั้นมีคุณค่าในด้านใด

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในประเด็นนี้ วิพุธ ไสวงค์⁴⁰ สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไว้เป็น 3 ประการ คือ

³⁸ ชาวล พอร์ตกุล. (2520). *เทคนิคการวัดผล*. หน้า 134 -135.

³⁹ ปรีชา นิธิยุประดิษฐ์. (2527) : 204-205 ; อ้างอิงจาก Nila B. Smith, *Reading Instruction for Today's Children*. และ อนงค์ บุญเลิศ. (2538) : 30-32 อ้างอิงจาก เขียววิทย์ ประเสริฐภักดิ์. *วารสารการอ่าน* 6. หน้า 1-6.

⁴⁰ วิพุธ ไสวงค์. (2527). *แบบฝึกการอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายต่างๆ. ภาษาไทย 5 -การอ่าน*. หน้า 1314.

1 ตัวผู้อ่าน ผู้ที่อ่านมากและอ่านอย่างสม่ำเสมอย่อมสะสมความรู้และประสบการณ์ไว้มาก สามารถนำประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับประสบการณ์ใหม่ทำให้เข้าใจได้ง่าย

2 บทอ่านหรือสิ่งที่อ่าน บางเรื่องเขียนในลักษณะตรงไปตรงมา ลำดับความอย่างดี เสนอใจความสำคัญและใจความประกอบเรื่องได้อย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย แต่บางเรื่องอาจเขียนในลักษณะวกวนสับสน หรืออาจเป็นเรื่องที่ลำดับความอย่างดีแต่เสนอความหมายแฝงแทนการกล่าวตรง ผู้อ่านก็จำเป็นต้องพิจารณาคลี่คลายความสับสนหรือพิจารณาตีความเสียก่อนจึงจะเข้าใจได้

3 การเลือกวิธีอ่านให้เหมาะสมกับความมุ่งหมาย บางครั้งผู้อ่านต้องการอ่านเพียงผ่านๆ เช่น สำรวจว่าเรื่องที่อ่านตรงกับความต้องการหรือไม่ บางครั้งอาจต้องอ่านอย่างพินิจพิจารณาหาความรู้ประกอบด้วย ในฐานะผู้อ่านจึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมที่จะทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านทุกประเภท

เนื่องจากการวิจัยเพื่อศึกษาทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านอย่างเข้าใจเป็นการวิจัยที่ไม่เคยมีผู้ใดวิจัยมาก่อน เอกสารเกี่ยวกับการวิจัยด้านทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านอย่างเข้าใจจึงไม่มีให้ศึกษาค้นคว้า

กระบวนการโคลซ

การโคลซเป็นวิธีที่นักการศึกษาใช้วัดความรู้ความเข้าใจในทักษะทางภาษา โดยข้อเท็จจริงลักษณะการเชื่อมโยงความที่พัฒนาเป็นเครื่องมือวิจัยนี้มีได้พัฒนาจากกระบวนการโคลซ แต่เนื่องจากลักษณะบางประการของเครื่องมือวิจัยใกล้เคียงกับกระบวนการโคลซ ผู้วิจัยจึงเสนอเอกสารเกี่ยวกับการโคลซเพื่อเป็นพื้นฐานความเข้าใจในการเลือกตัดคำ

หลักการโคลซ⁴¹ การโคลซเป็นวิธีทดสอบความเข้าใจในการอ่านที่พัฒนาจากหลักการทางจิตวิทยาที่ว่ามนุษย์มีแนวโน้มที่จะต่อเติมสิ่งไม่สมบูรณ์ให้สมบูรณ์ขึ้นหากสิ่งนั้นๆ เป็นสิ่งที่คุ้นเคย กระบวนการโคลซจึงใช้วิธีตัดคำออกจากข้อความเพื่อให้ผู้อ่านได้เพิ่มเติมส่วนที่ขาดหายไปให้มีความสมบูรณ์ดังเดิม กลวิธีการตัดคำอาจใช้ทั้งวิธีกำหนดสัดส่วนที่คงที่ เช่น ตัดทุกๆ 5 คำ หรือแบบไม่กำหนดสัดส่วนคงที่ เลือกตัดเฉพาะคำที่ต้องการวัดความเข้าใจ หรืออาจใช้วิธีตัดคำแบบผสมคือทั้งแบบคงที่และไม่คงที่ควบคู่กันไป

⁴¹ สรุปความและปรับปรุงจาก มลิวัลย์ คำสงคราม. (2534). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างการทำแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยกับกระบวนการโคลซ. หน้า 14-40.

ความรู้ที่จำเป็นสำหรับการอ่านด้วยกระบวนการโคลซ

การวัดความรู้ความเข้าใจในทักษะทางภาษาด้วยวิธีการโคลซนั้น ผู้อ่านต้องคิดเดาคำที่หายไปมาเติมให้สัมพันธ์กับบริบท การจะหาคำที่ถูกต้องมาเติมให้สัมพันธ์กับบริบทได้ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในการอ่าน จากการวิจัยของนักการศึกษา⁴² เกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน พบว่าขึ้นอยู่กับพื้นฐาน 3 ประการคือ

- 1 word factor คือ รูปคำและความหมายของคำ
- 2 verbal factor คือความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายของคำต่างๆ ที่อยู่โดยรอบ
- 3 abstract reasoning คือการใช้เหตุผลที่ปรากฏในนามธรรมจากตัวอักษรที่ปรากฏในข้อความ

นอกจากลักษณะ 3 ประการข้างต้นนี้แล้ว มลิวัลย์ ค่ายสงคราม⁴³ ได้ขยายความเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบและการใช้ประสบการณ์ของผู้อ่านในการใช้กระบวนการโคลซนี้ว่า

องค์ประกอบสำคัญขึ้นอยู่กับคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ความหมายทางวัฒนธรรม การลำดับขั้นตอนของเนื้อเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคต่างๆ และความคิดที่มีเหตุผล

การอ่านข้อความที่บางส่วนถูกตัดไปนั้นเป็นกระบวนการเลือกใช้ประโยชน์จากตัวนะทางภาษาจำนวนน้อยที่สุด เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการรับรู้เรื่องราวทั้งหมด แล้วจึงใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจ ทำให้เกิดความมั่นใจ ไม่ยอมรับหรือคลั่งงมงายเรื่องขณะอ่านและเรายังได้ความหมายจากเรื่องที่อ่าน 3 แหล่ง คือ เสียงของตัวอักษร ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคและความหมายของแต่ละประโยค แต่การเข้าใจความหมายเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน เป็นเกมการคาดเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่ใช้ปฏิกริยาร่วมระหว่างความคิดกับภาษา

ในการหาคำมาเติมนั้นขึ้นอยู่กับความรู้ที่มีอยู่ก่อน ความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยทั่วไป ตัวนะจากเนื้อความและความรู้เรื่องการใช้คำ รวมทั้งการใช้ภาษาด้านอื่นๆ หลายด้านที่ต้องนำมาเกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับการนำวิธีการโคลซมาใช้วัดทักษะและความสามารถทางภาษาไทย

งานวิจัยเกี่ยวกับการนำแบบทดสอบโคลซมาใช้วัดทักษะและความสามารถทางภาษาไทยเริ่มเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2515 เมื่อรฟเนอร⁴⁴ ได้นำวิธีโคลซมาใช้กับนักเรียนไทยระดับประถมศึกษาปีที่

⁴² มลิวัลย์ ค่ายสงคราม. เล่มเดิม. (อ้างถึง Frost. 1967 ; Issue and Innovations in the Teaching of Reading. หน้า41-43.)

หน้า 21.

⁴³ แหล่งเดิม. หน้า21 -22.

2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ตามลำดับผลการวิจัยสรุปได้ว่า วิธีโคลซสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในภาษาไทย เพื่อเป็นเครื่องวัดความสามารถในการอ่านสิ่งตีพิมพ์ต่างๆและกระบวนการนี้มีคุณค่ามาก เป็นที่น่าเชื่อถือในฐานะที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับผู้วิจัยในสาขาต่างๆที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการอ่าน

จากผลการวิจัยของรูปเนอร์ทำให้มีผู้นำวิธีการโคลซมาใช้วัดความสามารถของนักเรียนไทยในการอ่านภาษาอังกฤษและอ่านภาษาไทย เป็นจำนวนมาก เช่น ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์⁴⁵ (2515) พิมพรรณ สมหอม⁴⁶ (2516) กัลยา กาญจนารณ⁴⁷ (2517) ภาวนา จันทวรรณ⁴⁸ (2517) สมปรารถนา ลายกนก⁴⁹ (2522) สุวดี ภูประดิษฐ์⁵⁰ (2526) เป็นต้น ผลการวิจัยสรุปได้ตรงกันว่า แบบทดสอบโคลซเป็นแบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพในการวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

ความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างรูปแบบการโยงความในงานเขียนเรื่องสั้น “ชู” ของวินทร์ เลียววาริณ กับวิธีการโคลซ

รูปแบบการโยงความแบบงานเขียนเรื่องสั้น “ชู” ของวินทร์ เลียววาริณ เป็นลักษณะการเขียนซึ่งผู้เขียนใช้กลวิธีสร้างความหมายในการสื่อสารที่แตกต่างการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ด้วยการเลือกเสนอเฉพาะคำนาม หรือนามวลีซึ่งเป็นคำสำคัญในการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบโดยไม่ปรากฏคำกริยา คำขยาย หรือคำเชื่อมใดๆเลย และคำนามหรือนามวลีเหล่านั้นผู้เขียนแยกออกจากกันด้วยเครื่องหมายทับ (/) ซึ่งตามผลการวิจัยที่กล่าวไว้ใน หัวข้อ “งานเขียนลักษณะเชื่อมโยงความของวินทร์ เลียววาริณ” ได้ข้อสรุปบางประการที่แสดงถึงลักษณะการเชื่อมโยงความคือการทำงานที่ผู้เขียนนำคำทั้งหมดนำมาเรียงกันเป็นชุดความคิดแม้คำจะถูกแยกจากกันแต่คำทั้งหมดก็เชื่อมโยงกันอย่างมีสัมพันธภาพเนื่องจากการมีการเชื่อมโยงความด้านโครงสร้างของวจนะและการเชื่อมโยงความที่เป็นแก่น ซึ่งลักษณะงานเขียนดังกล่าวนี้มีทั้งความคล้ายคลึงและแตกต่างกับวิธีการโคลซ ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

⁴⁴ สุวดี ภูประดิษฐ์. (2526). การศึกษาความสามารถในการอ่านและวิเคราะห์ปัญหาการอ่านบทร้อยกรองไทยโดยใช้แบบทดสอบแนวโคลซ. (อ้างอิงจาก Ruffner ; 1972. Use of Cloze Procedure with Thai School Children : An Exploratory Study of Readability and Individual Differences in Reading, หน้า2774 – A) หน้า 22.

⁴⁵ ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์. (2515). การศึกษาเปรียบเทียบเด็กไทยเชื้อชาติไทยกับเด็กไทยเชื้อชาติจีนเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านกับการรับรู้ทางสายตาแบบการคิดให้เหตุผลตามหลักอนุรักษของเพียเจต์ในระดับชั้นป1-ป5.

⁴⁶ พิมพรรณ สมหอม. (2516). การใช้วิธีการโคลซในการอ่าน.

⁴⁷ กัลยา กาญจนารณ. (2517). การเปรียบเทียบแบบเติมคำและแบบการเลือกตอบในการหาเรื่องภาษาไทย.

⁴⁸ ภาวนา จันทวรรณ. (2517). การใช้วิธีการโคลซแบบเจาะจงตัดสินใจของคำในการเปรียบเทียบการอ่านหาเรื่องภาษาไทย.

⁴⁹ สมปรารถนา ลายกนก. (2522). การเปรียบเทียบแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบเลือกตอบ ในการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

⁵⁰ สุวดี ภูประดิษฐ์. (2526). เล่มเดิม.

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างงานเขียนรูปแบบเชื่อมโยงความ
ของวินทร์ เลียววาริณกับวิธีการโคลง

ประเด็นเปรียบเทียบ	ความคล้ายคลึง	ความแตกต่าง	
		การเชื่อมโยงความ	วิธีการโคลง
1 ลักษณะของสาร	เป็นสารที่สื่อความอย่างไม่สมบูรณ์		
2 การเลือกตัดคำ		คงไว้เฉพาะคำนาม ตัดส่วนกริยา ส่วน ขยาย ส่วนเชื่อม และ บริบทของคำ ซึ่งคำ เหล่านี้มีความสำคัญ ในโครงสร้างของ ประโยค	มี 2 วิธี วิธีที่ 1 ตัดทุกคำที่ 5 หรือ 10 โดยไม่กำหนด ชนิดของคำที่ตัด วิธีที่ 2 ตัดเฉพาะคำที่ ต้องการวัดความ เข้าใจ คงบริบทส่วน อื่นๆ ไว้
3 วิธีอ่านให้เข้าใจความ		ผู้อ่านพิจารณา ความสัมพันธ์ของ ความหมายของคำที่ ลำดับต่อกัน ค้นหา บริบทที่ขาดหายไปซึ่ง สัมพันธ์กับคำที่คงอยู่	ผู้อ่านพิจารณาคำ ที่ขาดหายไปซึ่ง สัมพันธ์กับบริบทที่คง อยู่
4 การพลิกแพลงกลวิธีการ สื่อสาร		ปรับเปลี่ยนส่วน กริยาและส่วนเชื่อม เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ ดังนี้ 1 ปรับคำกริยาให้ เป็นคำนามโดย เปลี่ยนเป็นคำจำพวก อาการนาม	ไม่ปรับเปลี่ยนคงไว้ ตามข้อความเดิม

ประเด็นเปรียบเทียบ	ความคล้ายคลึง	ความแตกต่าง	
		การเชื่อมโยงความ	วิธีการโคลง
		2 ปรับคำเชื่อม คือ บุพบทและสันธานให้ เป็นนามวลี	
5 ความรู้และประสบการณ์ ทางภาษาที่เกี่ยวข้อง	1 คำและความหมายของคำ 2 ความเข้าใจเรื่องจากตัวนะ ของเนื้อความ 3 การมีปฏิกริยาร่วมกันระหว่าง ความคิดกับภาษา 4 ประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับ ถ้อยคำ		

ความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำไปเป็นหลัก
ในการวิจัยเรื่อง "ทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านอย่างเข้าใจของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ"

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเพื่อศึกษาทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านอย่างเข้าใจเป็นการวิจัยแบบปริมาณเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่าง ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนิสิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และ สาขาสังคมศาสตร์ จำนวนรวม 3,010 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนิสิตชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสาขาวิชาต่างๆ คือ สาขาวิทยาศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์¹ และ สาขาสังคมศาสตร์ จำนวน 201 คน คัดเลือกโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น

เมื่อดำเนินการหากลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 201 คน จากสาขาต่างๆ ดังนี้

นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ จำนวน 50 คน

นิสิตสาขามนุษยศาสตร์ จำนวน 48 คน

นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ จำนวน 53 คน

นิสิตสาขาสังคมศาสตร์ จำนวน 50 คน

¹ นิสิตที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิต คณะพยาบาลศาสตร์ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์และนิสิตคณะพลศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งได้แก่ ผลการเรียนรู้วิชาทักษะทางภาษา 1 (ทย 101) ตามเกณฑ์การวัดผลของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม เพื่อให้จำนวนนิสิตแต่ละกลุ่มมีความใกล้เคียงกัน คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่ม ดีเยี่ยม – ดีมาก (A – B+)

กลุ่มที่ 2 กลุ่ม ดี (B)

กลุ่มที่ 3 กลุ่มดีพอใช้ – พอใช้ (C+ - C)

2. สาขาวิชาที่ศึกษา คือ สาขาวิทยาศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และ สาขาสังคมศาสตร์

ตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทเชื่อมโยงความ

ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านนี้ใช้เวลา 1 ปี คือตั้งแต่ มกราคม 2548 ถึง ธันวาคม 2548 เก็บข้อมูลโดยวิธีการวัดทักษะในการอ่านของนิสิตกลุ่มตัวอย่างเพียงครั้งเดียว ใช้เวลาในการวัดทักษะ 3 ชั่วโมง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือเพื่อใช้สำหรับศึกษาทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่าน คือแบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่าน จำนวน 3 แบบ คือ แบบทดสอบวัดทักษะที่ข้อความมีลักษณะเป็นเรื่องเล่า แบบทดสอบวัดทักษะที่ข้อความมีลักษณะเป็นบทความ และแบบทดสอบวัดทักษะที่ข้อความมีลักษณะเป็นคำขวัญ แบบทดสอบวัดทักษะแต่ละกลุ่มประกอบด้วยคำถามแบบปรนัย อัตนัย และแบบผสมคือประกอบด้วยปรนัยและอัตนัย แบบทดสอบวัดทักษะแต่ละชุดประกอบด้วยคำถามจำนวน 12 ข้อ การได้มาซึ่งแบบทดสอบวัดทักษะดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

1 การสร้างเครื่องมือ

1.1 ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดทักษะ โดยคัดเลือกบทอ่านจากสารต่างๆ คือ เรื่องเล่า บทความและคำขวัญ เพื่อใช้เป็นเนื้อหาสำหรับสร้างแบบทดสอบวัดทักษะ ได้เนื้อหาด้าน

ต่างๆ คือ ด้านจิตวิทยา ด้านปรัชญา ด้านประวัติศาสตร์ ด้านบันเทิงคดี ชีวประวัติบุคคล ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านสถิติ บทความแสดงความคิดเห็นประเด็นต่างๆ

1.2 ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาจากบทอ่านที่ได้จากข้อ 1.1 นำมาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความ จำนวน 9 ชุด ได้ข้อสอบจำนวน 108 ข้อ คือ

1.2.1 แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทเรื่องเล่าที่ใช้คำถามแบบปรนัย จำนวน 12 ข้อ

1.2.2 แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทเรื่องเล่าที่ใช้คำถามแบบอัตนัย จำนวน 12 ข้อ

1.2.3 แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทเรื่องเล่าที่ใช้คำถามแบบผสม จำนวน 12 ข้อ

1.2.4 แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทบทความที่ใช้คำถามแบบปรนัย จำนวน 12 ข้อ

1.2.5 แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทบทความที่ใช้คำถามแบบอัตนัยจำนวน 12 ข้อ

1.2.6 แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทบทความที่ใช้คำถามแบบผสมจำนวน12 ข้อ

1.2.7 แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทคำถามที่ใช้คำถามแบบปรนัย จำนวน12 ข้อ

1.2.8 แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทคำถามที่ใช้คำถามแบบอัตนัยจำนวน12 ข้อ

1.2.9 แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทคำถามที่ใช้คำถามแบบผสม จำนวน 12 ข้อ

1.3 ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดทักษะที่สร้างไปให้ที่ปรึกษาโครงการซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิพุธ โสภวงส์ และ ดร.ศิริพร ปัญญาเมธิกุล พิจารณาตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงทางเนื้อหาและโครงสร้าง นำผลการพิจารณาตรวจสอบมาแก้ไขปรับปรุง

1.4 ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองสอบกับกลุ่มย่อย (กลุ่ม Tryout ที่1) ซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 25 คน เพื่อหาดัชนีความยากง่าย สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น ค่าอำนาจจำแนก และความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ เกณฑ์การพิจารณาคุณภาพข้อสอบดำเนินการตามคำแนะนำของที่ปรึกษาโครงการซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม ผลการ

วิเคราะห์คุณภาพข้อสอบด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปพบว่ามีคำถามบางข้อในข้อสอบบางชุดยังบกพร่อง

1.5 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแนวคำถามที่บกพร่องตามข้อ 2.1.4 โดยปรึกษากับที่ปรึกษาโครงการ แก้ไขตามข้อเสนอแนะ ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบเป็นครั้งที่ 2

1.6 ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดทักษะที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองกับกลุ่มย่อยอีกครั้ง (กลุ่ม Tryout ที่ 1)

2 เกณฑ์การให้คะแนน

การให้คะแนนสำหรับวัดทักษะการเชื่อมโยงความ ใช้เกณฑ์ ดังนี้

2.1 คำถามวัดทักษะการเชื่อมโยงความแบบปรนัย

ใช้เกณฑ์	ตอบถูก	ให้ 1 คะแนน
	ตอบผิด	ให้ 0 คะแนน

2.2 คำถามวัดทักษะการเชื่อมโยงความแบบอัตนัย

ใช้เกณฑ์	ตอบถูกหรือใกล้เคียง	ให้ 1 คะแนน
	ตอบผิด	ให้ 0 คะแนน

3 การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบสำเร็จรูป² ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน ทั้ง 9 ชุดเป็นดังนี้

3.1 อำนาจจำแนกของแบบทดสอบ ผู้วิจัยใช้สถิติการหาอำนาจจำแนกโดยหาสัดส่วนระหว่างกลุ่มสูง – ต่ำ ที่ 50 % ได้ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.33 – 1.00

3.2 ความยากง่ายของแบบทดสอบ ผู้วิจัยวิเคราะห์ความยากง่ายของแบบทดสอบ โดยแยกคำนวณ ข้อสอบประเภทปรนัยและอัตนัย ได้ค่าความยากง่าย ดังนี้

ข้อสอบปรนัย จำนวน 54 ข้อ ได้ค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.2 - 0.76

ข้อสอบอัตนัย จำนวน 54 ข้อ ได้ค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.25 – 0.91

3.3 เมื่อวิเคราะห์ได้อำนาจจำแนกและความยากง่ายของแบบทดสอบวัดทักษะแล้ว นำคะแนนที่ได้มาหาความเที่ยงตรง ผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ โดยใช้วิธี Know Group Technique ใช้เกณฑ์ค่า t ที่ 1.96 ผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเที่ยงตรง ดังนี้

² พัฒนาโดยนายฐานันท์ ตั้งจุฑาล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เหตุผลที่ใช้โปรแกรมชุดนี้เนื่องจากเป็นโปรแกรมที่ใช้งานง่าย

แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภเรื่องเล่า = 6.88

แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภบทความ = 5.68

แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภตำรา = 2.14

2.3.4 สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น ผู้วิจัยใช้สถิติการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของ

แบบทดสอบโดยใช้วิธี KR-20 ของ คูเดอร์ริชาร์สัน

สูตร

$$r_{tt} = \frac{[n]}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2_t} \right]$$

r_{tt} = ค่าความเชื่อมั่น

S^2_t คือ ค่าความแปรปรวนทั้งฉบับ

n คือ จำนวนข้อของข้อสอบ

p คือ สัดส่วนคนทำถูกในแต่ละข้อ

q คือ สัดส่วนคนผิดในแต่ละข้อ

การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นนี้ วิเคราะห์เฉพาะแบบทดสอบปรนัย 3 ชุด ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภเรื่องเล่า = 0.602

แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภบทความ = 0.179

แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภตำรา = 0.123

การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียวจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขาสังคมศาสตร์ ทั้งหมดเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 201 คน เก็บข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ใช้เวลา 3 ชั่วโมงในการทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความ

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนซึ่งเป็นผลการทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทั้งวิธีปกติและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมการวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป SPSS

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1 ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนน ใช้สำหรับวิเคราะห์ทักษะในการเชื่อมโยงความของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง มีใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ 5 กลุ่ม ดังนี้

สูตร

$$\text{ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนน} = (100/\text{คะแนนเต็ม}) \times \text{คะแนนที่ได้}$$

ตารางที่ 2 เกณฑ์กำหนดระดับทักษะ

ค่าเฉลี่ยร้อยละ	ระดับทักษะ
100 – 80	สูงมาก
79 – 70	ค่อนข้างสูง
69 - 50	ปานกลาง
49- 40	ค่อนข้างต่ำ
39 – 0	ต่ำมาก

2 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป หา
ค่า One – Way ANOVA ใช้สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะในการเชื่อมโยงความของ
นิสิต

บทที่ 4
การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ดังนี้

x	แทน	คะแนนของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง และ สัญลักษณ์การคูณ
%	แทน	คะแนนร้อยละของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง
ชุดที่ 1	แทน	แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภเรื่อง เล่าที่ใช้คำถามแบบปรนัย
ชุดที่ 2	แทน	แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภเรื่อง เล่าที่ใช้คำถามแบบอัตนัย
ชุดที่ 3	แทน	แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภเรื่อง เล่าที่ใช้คำถามแบบผสม
ชุดที่ 4	แทน	แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภบท ความที่ใช้คำถามแบบปรนัย
ชุดที่ 5	แทน	แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภบท ความที่ใช้คำถามแบบอัตนัย
ชุดที่ 6	แทน	แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภบท ความที่ใช้คำถามแบบผสม
ชุดที่ 7	แทน	แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภตำรา ที่ใช้คำถามแบบปรนัย
ชุดที่ 8	แทน	แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภตำรา ที่ใช้คำถามแบบอัตนัย
ชุดที่ 9	แทน	แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภตำรา ที่ใช้คำถามแบบผสม
นิสิตกลุ่มที่1	แทน	นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์
นิสิตกลุ่มที่2	แทน	นิสิตสาขามนุษยศาสตร์
นิสิตกลุ่มที่3	แทน	นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์
นิสิตกลุ่มที่4	แทน	นิสิตสาขาสังคมศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้วิเคราะห์ข้อมูล 3 ประเด็น คือ

1. ศึกษาทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทโยงความของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชา
2. ศึกษาทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทโยงความของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามแบบ คือ เรื่องเล่า บทความและตำรา
3. เปรียบเทียบทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทโยงความแบบเรื่องเล่า บทความและตำรา ตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและตามสาขาวิชา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทโยงความของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชา

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ทักษะการเชื่อมโยงความเข้าใจในการอ่านสารประเภทโยงความแบบเล่าเรื่อง บทความ และตำรา แยกศึกษาตามสาขาวิชาของนิสิตกลุ่มตัวอย่างและตามลักษณะของแบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความที่แตกต่างกัน โดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ ได้ผลดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทเชื่อมโยงความ
ของนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์จำนวน 50 คน

ชุดของแบบวัดทักษะ	คะแนนเต็ม (12 x 50)	คะแนนที่ได้ (x x 50)	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ
ชุดที่ 1	600	343	57.16
ชุดที่ 2	600	350	58.33
ชุดที่ 3	600	318	53.00
ชุดที่ 4	600	287	47.83
ชุดที่ 5	600	345	57.50
ชุดที่ 6	600	285	47.50
ชุดที่ 7	600	340	56.66
ชุดที่ 8	600	305	50.83
ชุดที่ 9	600	306	51.00

ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์ มีทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทเชื่อมโยงความในระดับปานกลาง - ค่อนข้างต่ำ คือ ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่างร้อยละ 58.33 - 47.50 เมื่อแยกพิจารณาในแบบวัดทักษะรายชุดพบว่านิสิตมีทักษะในการเชื่อมโยงความประเภทเรื่องเล่าที่ใช้คำถามแบบอัตรันยสูงที่สุด คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 58.33 สารที่นิสิตมีทักษะในการเชื่อมโยงความที่รองลงมาคือสารเชื่อมโยงความประเภทเรื่องเล่าที่ใช้คำถามแบบปรนัย คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 57.16 ส่วนสารเชื่อมโยงความประเภทบทความที่ใช้คำถามแบบผสมเป็นสารที่นิสิตมีทักษะการเชื่อมโยงความในระดับต่ำสุด คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 47.50

เมื่อพิจารณาแบบวัดทักษะแยกตามประเภทข้อความ พบว่านิสิตมีทักษะการเชื่อมโยงประเภทเรื่องเล่าสูงที่สุด คือ แบบวัดทักษะประเภทเรื่องเล่าทั้ง 3 ชุด นิสิตได้คะแนนเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 58.33 - 53.00 ซึ่งเป็นทักษะในระดับปานกลาง นิสิตมีทักษะในการเชื่อมโยงความสารประเภทตำรารองลงมา คือได้คะแนนแบบวัดทักษะประเภทตำราทั้ง 3 ชุด เป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 56.66 - 50.83 ระดับทักษะในเกณฑ์ปานกลาง นิสิตมีทักษะการเชื่อมโยงความสารประเภทบทความต่ำสุด คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 57.50 -47.50 ซึ่งระดับทักษะอยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง - ค่อนข้างต่ำ

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบวัดทักษะในการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทเชื่อมโยงความ
ของนิสิตสาขามนุษยศาสตร์จำนวน 48 คน

ชุดของแบบวัดทักษะ	คะแนนเต็ม (12 x 48)	คะแนนที่ได้ (x x 48)	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
ชุดที่ 1	576	332	57.64
ชุดที่ 2	576	345	59.90
ชุดที่ 3	576	310	53.82
ชุดที่ 4	576	275	47.74
ชุดที่ 5	576	347	60.24
ชุดที่ 6	576	342	59.37
ชุดที่ 7	576	300	52.08
ชุดที่ 8	576	363	63.02
ชุดที่ 9	576	358	62.15

ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่านิสิตกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 สาขามนุษยศาสตร์มีทักษะการเชื่อมโยงความในระดับปานกลาง – ค่อนข้างต่ำ คือค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่างร้อยละ 63.02 – 47.74 เมื่อพิจารณาการเชื่อมโยงความแต่ละชุดพบว่า นิสิตมีทักษะการเชื่อมโยงความสารประเภทตำราที่ใช้คำถามแบบอัตนัยสูงที่สุดเพราะผลคะแนนแสดงระดับทักษะของนิสิตในระดับปานกลางคือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 63.02 นิสิตมีทักษะการเชื่อมโยงความสารประเภทตำราที่ใช้คำถามแบบผสมรองลงมา คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 62.15 ส่วนสารเชื่อมโยงความประเภทบทความที่ใช้คำถามแบบปรนัยเป็นสารที่นิสิตมีทักษะในระดับต่ำสุด คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 47.74

เมื่อพิจารณาแบบวัดทักษะแยกตามประเภทของข้อความ พบว่านิสิตมีทักษะการเชื่อมโยงความสารประเภทตำราสูงที่สุด เพราะคะแนนที่ได้อยู่ในระดับปานกลาง คือ ค่าเฉลี่ยร้อยละ 63.02 – 52.08 นิสิตมีทักษะการเชื่อมโยงความสารประเภทเรื่องเล่าในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน คือค่าเฉลี่ยร้อยละ 59.90 – 53.82 แต่ค่าเฉลี่ยร้อยละที่แสดงระดับทักษะด้านการเชื่อมโยงความสารประเภทเรื่องเล่าของนิสิตนั้นต่ำกว่าการอ่านสารประเภทตำรา และสารเชื่อมโยงความประเภทบทความนั้นนิสิตมีระดับทักษะที่แตกต่างกันมากที่สุด คือ มีระดับทักษะตั้งแต่ปานกลาง – ค่อนข้างต่ำ

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทเชื่อมโยงความ
ของนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์จำนวน 53 คน

ชุดของแบบวัดทักษะ	คะแนนเต็ม (12 x 53)	คะแนนที่ได้ (x x 53)	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
ชุดที่ 1	636	371	58.32
ชุดที่ 2	636	357	56.12
ชุดที่ 3	636	257	40.40
ชุดที่ 4	636	289	45.44
ชุดที่ 5	636	279	43.86
ชุดที่ 6	636	263	41.34
ชุดที่ 7	636	290	48.59
ชุดที่ 8	636	371	58.32
ชุดที่ 9	636	353	55.49

ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่านิสิตกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์
ประยุกต์มีทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทเชื่อมโยงความในระดับปานกลาง –
ค่อนข้างต่ำ คือค่าเฉลี่ยร้อยละอยู่ระหว่าง 58.32 – 40.40 สารเชื่อมโยงความที่นิสิตมีทักษะในการ
เชื่อมโยงสูงที่สุดคือสารประเภทเรื่องเล่าที่ใช้คำถามแบบปรนัย เท่ากับทักษะการเชื่อมโยงความ
สารเชื่อมโยงความประเภทตำราที่ใช้คำถามแบบอัตนัย คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 58.32 ส่วนสาร
เชื่อมโยงความประเภทเรื่องเล่าที่ใช้คำถามแบบผสมเป็นสารที่นิสิตมีทักษะการเชื่อมโยงระดับ
ต่ำสุด คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 40.40

เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทของข้อความ พบว่านิสิตมีทักษะการเชื่อมโยงความสาร
ประเภทบทความน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ยร้อยละที่แสดงในตารางอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำทั้งหมด คือ
ค่าเฉลี่ยร้อยละ 45.44, 43.86 และ 41.34 ส่วนสารเชื่อมโยงความประเภทเรื่องเล่าและตำรา นิสิต
มีระดับทักษะค่อนข้างไม่แตกต่างกัน คือนิสิตมีระดับทักษะการเชื่อมโยงความสารประเภทเรื่องเล่า
และตำราเท่ากัน อยู่ที่ 58.32 ซึ่งเป็นระดับปานกลาง

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทเชื่อมโยงความของ
นิสิตสาขาสังคมศาสตร์ จำนวน 50 คน

ชุดของแบบวัดทักษะ	คะแนนเต็ม (12 x 50)	คะแนนที่ได้ (x x 50)	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
ชุดที่ 1	600	373	62.17
ชุดที่ 2	600	352	58.67
ชุดที่ 3	600	299	49.84
ชุดที่ 4	600	284	43.33
ชุดที่ 5	600	339	56.50
ชุดที่ 6	600	339	56.50
ชุดที่ 7	600	331	55.17
ชุดที่ 8	600	391	65.17
ชุดที่ 9	600	388	64.67

ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่านิสิตกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาสังคมศาสตร์มีทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทเชื่อมโยงความในระดับปานกลาง - ค่อนข้างต่ำ คือค่าเฉลี่ยร้อยละอยู่ระหว่าง 65.17 – 43.33 สารเชื่อมโยงความที่นิสิตมีทักษะในการเชื่อมโยงสูงที่สุดคือสารประเภทตำราที่ใช้คำถามแบบผสมคือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 65.17 ส่วนสารเชื่อมโยงความประเภทบทความที่ใช้คำถามแบบปรนัยเป็นสารที่นิสิตมีทักษะในการเชื่อมโยงความต่ำที่สุดคือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 49.84

เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทของข้อความ พบว่านิสิตมีทักษะการเชื่อมโยงความสารประเภทเรื่องเล่าและบทความแตกต่างกัน คือ ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 62.17- 49.84และ56.50-43.33 ตามลำดับ ซึ่งเป็นระดับทักษะตั้งแต่ ปานกลาง - ค่อนข้างต่ำ มีทักษะการเชื่อมโยงความสารประเภทตำราในระดับใกล้เคียงกันคือ อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 7 ตารางแสดงระดับทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทเชื่อมโยงความของ
นิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 4 สาขาจำนวน 201 คน

ชุดของแบบวัดทักษะ	ระดับทักษะการอ่านของนิสิต							
	นิสิตกลุ่มที่ 1		นิสิตกลุ่มที่ 2		นิสิตกลุ่มที่ 3		นิสิตกลุ่มที่ 4	
	%	ระดับ ทักษะ	%	ระดับ ทักษะ	%	ระดับ ทักษะ	%	ระดับ ทักษะ
ชุดที่ 1	57.16	ปานกลาง	57.64	ปานกลาง	58.32	ปานกลาง	62.16	ปานกลาง
ชุดที่ 2	58.33	ปานกลาง	59.90	ปานกลาง	56.12	ปานกลาง	58.67	ปานกลาง
ชุดที่ 3	53.00	ปานกลาง	53.82	ปานกลาง	40.40	ค่อนข้าง ต่ำ	49.84	ค่อนข้าง ต่ำ
ชุดที่ 4	47.83	ค่อนข้าง ต่ำ	47.74	ค่อนข้าง ต่ำ	45.44	ค่อนข้าง ต่ำ	43.33	ค่อนข้าง ต่ำ
ชุดที่ 5	57.50	ปานกลาง	60.24	ปานกลาง	43.86	ค่อนข้าง ต่ำ	56.50	ปานกลาง
ชุดที่ 6	47.50	ค่อนข้าง ต่ำ	59.37	ปานกลาง	41.34	ค่อนข้าง ต่ำ	56.50	ปานกลาง
ชุดที่ 7	56.66	ปานกลาง	52.08	ปานกลาง	48.59	ค่อนข้าง ต่ำ	55.17	ปานกลาง
ชุดที่ 8	50.83	ปานกลาง	63.02	ปานกลาง	58.32	ปานกลาง	65.17	ปานกลาง
ชุดที่ 9	51.00	ปานกลาง	62.15	ปานกลาง	55.49	ปานกลาง	64.67	ปานกลาง

ตารางข้างต้นแสดงผลระดับทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารเชื่อมโยงความของ
นิสิตกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มโดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ และระดับทักษะ เมื่อพิจารณาจากแบบวัด
ทักษะทุกชุด ผลของค่าเฉลี่ยร้อยละและระดับทักษะแสดงให้เห็นว่านิสิตมีทักษะในการเชื่อมโยง
ความในการอ่านสารเชื่อมโยงความที่แตกต่างกัน คือนิสิตสาขามนุษยศาสตร์มีทักษะในการ
เชื่อมโยงความสูงสุด เพราะมีระดับทักษะในระดับปานกลาง ในแบบวัดทักษะ 8 ชุด มีระดับทักษะ
ในระดับค่อนข้างต่ำในแบบวัดเพียง 1 ชุด นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์และสาขาสังคมศาสตร์มีทักษะ
การเชื่อมโยงความในระดับรองลงมา คือมีระดับทักษะในเกณฑ์ปานกลาง ในแบบวัดทักษะ 6 ชุด
มีระดับทักษะค่อนข้างต่ำ ในแบบวัด 2 ชุด ส่วนนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์มีระดับทักษะ
การเชื่อมโยงความในเกณฑ์ต่ำสุด คือ ระดับทักษะในเกณฑ์ปานกลางในแบบวัดทักษะเพียง 4 ชุด
มีระดับทักษะในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ในแบบวัด 5 ชุด

เมื่อพิจารณาในแต่ละแบบวัด พบว่า นิสิตทุกกลุ่มมีทักษะการเชื่อมโยงความในระดับปาน
กลางในแบบวัด 4 ชุด คือ สารเชื่อมโยงความประเภทเรื่องเล่าที่ใช้คำถามแบบปรนัย สาร

เชื่อมโยงความประเภทเรื่องเล่าที่ใช้คำถามแบบอัตนัย สารเชื่อมโยงความประเภทตำราที่ใช้คำถามแบบอัตนัยและ สารเชื่อมโยงความประเภทตำราที่ใช้คำถามแบบอัตนัย นิสิตทุกกลุ่มมีระดับทักษะในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำในการเชื่อมโยงความสารเชื่อมโยงความประเภทบทความที่ใช้คำถามแบบปรนัย

2. ศึกษาทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทโยงความของนิสิต
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามแบบเรื่องเล่า บทความและตำรา

ตารางที่ 8 ตารางแสดงระดับทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทเชื่อมโยงความ
ประเภทเรื่องเล่าของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 4 สาขาจำนวน
201 คน

แบบวัดทักษะการเชื่อมโยงความที่เป็นสารเชื่อมโยงความประเภทร่องแล้ว คือ แบบ
วัดชุดที่ 1 ชุดที่ 2 และชุดที่ 3

ผลการวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทเรื่องเล่าของนิสิตทุกกลุ่ม ปรากฏตามตารางต่อไปนี้

กลุ่มนิสิต	คะแนนเต็ม (ชุดที่1 +ชุด ที่ 2+ชุดที่ 3)	คะแนนที่ได้ (ชุดที่1 +ชุด ที่ 2+ชุดที่ 3)	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	ระดับทักษะ
นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์	1800	1,011	56.17	ปานกลาง
นิสิตสาขามนุษยศาสตร์	1728	987	57.12	ปานกลาง
นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์	1908	985	51.62	ปานกลาง
นิสิตสาขาสังคมศาสตร์	1800	1,024	56.89	ปานกลาง

ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่าโดยภาพรวมแล้วนิสิตทุกสาขามีทักษะในการเชื่อมโยงความ
ในการอ่านสารเชื่อมโยงความประเภเรื่องเล่าในระดับเดียวกันคืออยู่ในระดับปานกลาง คือได้
ค่าเฉลี่ยร้อยละระหว่าง 57.12 – 51.62 เมื่อพิจารณาในรายสาขาพบว่านิสิตสาขามนุษยศาสตร์มี
ทักษะในการเชื่อมโยงความสารเชื่อมโยงความสูงกว่่านิสิตสาขาอื่นๆ คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 57.12
นิสิตสาขาสังคมศาสตร์และสาขาวิทยาศาสตร์มีทักษะการเชื่อมโยงความสารเชื่อมโยงความใน
ระดับลดหลั่นลงมา คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 56.89 และ 56.17 ตามลำดับ นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์

ประยุกต์มีทักษะในการเชื่อมโยงความสารเชื่อมโยงความในระดับต่ำสุด คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 51.62

ตารางที่ 9 ตารางแสดงระดับทักษะการเชื่อมโยงความสารประเภทเชื่อมโยงความประเภทบทความของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 4 สาขาจำนวน 201 คน

แบบวัดทักษะการเชื่อมโยงความที่เป็นสารเชื่อมโยงความประเภทบทความ คือ แบบวัดชุดที่ 4 ชุดที่ 5 และชุดที่ 6

ผลการวัดทักษะเชื่อมโยงความประเภทบทความของนิสิตทุกกลุ่มปรากฏตามตารางต่อไปนี้

กลุ่มนิสิต	คะแนนเต็ม (ชุดที่ 4 + ชุดที่ 5 + ชุดที่ 6)	คะแนนที่ได้ (ชุดที่ 4 + ชุดที่ 5 + ชุดที่ 6)	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	ระดับทักษะ
นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์	1800	917	51.50	ปานกลาง
นิสิตสาขามนุษยศาสตร์	1728	964	55.78	ปานกลาง
นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์	1908	831	43.55	ค่อนข้างต่ำ
นิสิตสาขาสังคมศาสตร์	1800	962	53.44	ปานกลาง

ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่าโดยภาพรวมแล้วนิสิตทุกสาขามีทักษะในการเชื่อมโยงความในการอ่านสารเชื่อมโยงความประเภทบทความในระดับแตกต่างกัน คือนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ นิสิตสาขามนุษยศาสตร์และนิสิตสาขาสังคมศาสตร์ มีทักษะการเชื่อมโยงความสารประเภทบทความอยู่ในระดับปานกลาง คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละระหว่าง 55.78 – 51.50 ส่วนนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์มีทักษะในระดับที่แตกต่างออกไปคือ มีทักษะการเชื่อมโยงความสารประเภทบทความในระดับค่อนข้างต่ำ ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 43.55 เมื่อพิจารณาในรายสาขาพบว่านิสิตสาขามนุษยศาสตร์มีทักษะในการเชื่อมโยงความสูงกว่านิสิตสาขาอื่นๆ คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 55.78 นิสิตสาขาสังคมศาสตร์และสาขาวิทยาศาสตร์มีทักษะการเชื่อมโยงความในระดับลดหลั่นลงมา คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 53.44 และ 51.50 ตามลำดับ นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์มีทักษะในการเชื่อมโยงความในระดับต่ำสุด คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 43.55

ตารางที่ 10 ตารางแสดงระดับทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารโยงความประเภทตำรา

แบบวัดทักษะการเชื่อมโยงความที่เป็นสารเชื่อมโยงความประเภทตำรา คือ แบบวัดชุดที่ 7 ชุดที่ 8 และชุดที่ 9

ผลการวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทตำราของนิสิตทุกกลุ่ม ปรากฏตามตารางต่อไป

กลุ่มนิสิต	คะแนนเต็ม (ชุดที่ 7 + ชุดที่ 8 + ชุดที่ 9)	คะแนนที่ได้ (ชุดที่ 7 + ชุดที่ 8 + ชุดที่ 9)	ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	ระดับทักษะ
นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์	1800	951	52.83	ปานกลาง
นิสิตสาขามนุษยศาสตร์	1728	1,021	59.09	ปานกลาง
นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์	1908	1,014	53.14	ปานกลาง
นิสิตสาขาสังคมศาสตร์	1800	1,110	61.67	ปานกลาง

ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่าโดยภาพรวมแล้วนิสิตทุกสาขามีทักษะในการเชื่อมโยงความสารประเภทตำราในระดับเดียวกัน คือระดับปานกลาง ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 61.67 – 52.83 เมื่อพิจารณาในรายสาขาพบว่านิสิตสาขาสังคมศาสตร์มีทักษะในการเชื่อมโยงความสูงกว่านิสิตสาขาอื่นๆ คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 61.67 นิสิตสาขามนุษยศาสตร์มีทักษะในการเชื่อมโยงความประเภทตำรารองลงมา คือได้ค่าเฉลี่ย 59.09 นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์มีทักษะการเชื่อมโยงความในระดับลดหลั่นลงมา คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 53.14 และ 52.83 ตามลำดับ โดยที่นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์มีทักษะในการเชื่อมโยงความในระดับต่ำสุด คือได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 52.83

ตารางที่ 11 ตารางแสดงระดับทักษะการเชื่อมโยงความของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามรูปแบบเรื่องเล่า บทความและตำรา

กลุ่มนิสิต	เรื่องเล่า		บทความ		ตำรา	
	%	ระดับ ทักษะ	%	ระดับ ทักษะ	%	ระดับ ทักษะ
นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์	56.17	ปาน กลาง	51.50	ปาน กลาง	52.83	ปาน กลาง
นิสิตสาขามนุษยศาสตร์	57.12	ปาน กลาง	55.78	ปาน กลาง	59.09	ปาน กลาง
นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์	51.62	ปาน กลาง	43.55	ค่อนข้าง ต่ำ	53.14	ปาน กลาง
นิสิตสาขาสังคมศาสตร์	56.89	ปาน กลาง	53.44	ปาน กลาง	61.67	ปาน กลาง

ตารางข้างต้นแสดงระดับทักษะการเชื่อมโยงความของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ โดยศึกษาด้วยค่าเฉลี่ยร้อยละ พบว่า ในภาพรวมนิสิตของมหาวิทยาลัยมีระดับ
ทักษะการเชื่อมโยงความในเกณฑ์ปานกลาง ทั้งการอ่านเรื่องเล่า บทความและตำรา มีเพียงนิสิต
สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์เท่านั้นที่มีทักษะการเชื่อมโยงความในระดับต่ำในการอ่านเชื่อมโยง
ความสารประเภทบทความ

4. เปรียบเทียบทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทโยงความแบบ เรื่องเล่า บทความและตำรา ตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและตามสาขาวิชา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ผลการสอบวิชาทักษะทางภาษา 1(ทย
101) ซึ่งเป็นวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปที่นิสิตทุกคนต้องเรียนในภาคเรียนแรกของปีการศึกษา ใน
การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนด แบ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตออกเป็น 3 กลุ่ม เพื่อให้จำนวน
นิสิตแต่ละกลุ่มมีความใกล้เคียงกัน คือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่ม ดีเยี่ยม – ดีมาก (A – B+)

กลุ่มที่ 2 กลุ่ม ดี (B)

กลุ่มที่ 3 กลุ่มดีพอใช้ –พอใช้ (C+ - C)

จำนวนนิสิตกลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามเกณฑ์ข้างต้น เป็นดังนี้

1. กลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดีเยี่ยม – ดีมาก จำนวน 64 คน
2. กลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดี จำนวน 86 คน
3. กลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดีพอใช้ - พอใช้ จำนวน 51 คน

ผลการเปรียบเทียบทักษะการเชื่อมโยงความจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารเชื่อมโยงความจำแนกตาม
ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชุดของแบบวัดทักษะ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.*
ชุดที่ 1 ระหว่างกลุ่ม	5.300	2	2.650	1.009	.366
ภายในกลุ่ม	519.983	198	2.626		
รวม	525.284	200			
ชุดที่ 2 ระหว่างกลุ่ม	12.885	2	6.443	2.000	.138
ภายในกลุ่ม	637.819	198	3.221		
รวม	650.704	200			
ชุดที่ 3 ระหว่างกลุ่ม	10.022	2	5.011	1.872	.157
ภายในกลุ่ม	529.959	198	2.677		
รวม	539.980	200			
ชุดที่ 4 ระหว่างกลุ่ม	3.932	2	1.966	.632	.533
ภายในกลุ่ม	616.227	198	3.112		
รวม	620.159	200			
ชุดที่ 5 ระหว่างกลุ่ม	1.661	2	.831	.229	.795
ภายในกลุ่ม	717.734	198	3.625		
รวม	719.396	200			
ชุดที่ 6 ระหว่างกลุ่ม	10.700	2	5.350	1.204	.302
ภายในกลุ่ม	879.900	198	4.444		
รวม	890.600	200			
ชุดที่ 7 ระหว่างกลุ่ม	11.731	2	5.866	2.030	.134
ภายในกลุ่ม	572.219	198	2.890		
รวม	583.950	200			

ชุดของแบบวัดทักษะ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.*
ชุดที่ 8 ระหว่างกลุ่ม	20.752	2	10.376	2.664	.072
ภายในกลุ่ม	771.124	198	3.895		
รวม	791.876	200			
ชุดที่ 9 ระหว่างกลุ่ม	4.224	2	2.112	.649	.524
ภายในกลุ่ม	644.032	198	3.253		
รวม	648.256	200			

*ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบทักษะการเชื่อมโยงความของนิสิตทุกกลุ่มกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทักษะทางภาษา 1 พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งผลการพบนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่วางไว้

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารเชื่อมโยงความจำแนกตามตามสาขาวิชา

ชุดของแบบวัดทักษะ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.*
ชุดที่ 1 ระหว่างกลุ่ม	11.177	3	3.726	1.428	.236
ภายในกลุ่ม	514.107	197	2.610		
รวม	525.284	200			
ชุดที่ 2 ระหว่างกลุ่ม	87.335	3	29.112	10.180	.000*
ภายในกลุ่ม	563.369	197	2.860		
รวม	650.704	200			
ชุดที่ 3 ระหว่างกลุ่ม	3.116	3	1.039	.381	.767
ภายในกลุ่ม	536.864	197	2.725		
รวม	539.980	200			
ชุดที่ 4 ระหว่างกลุ่ม	3.428	3	1.143	.365	.778
ภายในกลุ่ม	616.731	197	3.131		
รวม	620.159	200			
ชุดที่ 5 ระหว่างกลุ่ม	144.763	3	48.254	16.543	.000*
ภายในกลุ่ม	574.632	197	2.917		
รวม	719.396	200			
ชุดที่ 6 ระหว่างกลุ่ม	119.819	3	39.940	10.208	.000*
ภายในกลุ่ม	770.780	197	3.913		
รวม	890.600	200			

ชุดของแบบวัดทักษะ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.*
ชุดที่ 7 ระหว่างกลุ่ม	153.963	3	17.988	6.686	.000*
ภายในกลุ่ม	529.988	197	2.690		
รวม	583.950	200			
ชุดที่ 8 ระหว่างกลุ่ม	57.563	3	19.188	5.148	.002*
ภายในกลุ่ม	734.312	197	3.727		
รวม	791.876	200			
ชุดที่ 9 ระหว่างกลุ่ม	69.458	3	23.153	7.880	.000*
ภายในกลุ่ม	578.798	197	2.938		
รวม	648.256	200			

*ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบทักษะการเชื่อมโยงความของนิสิตทุกกลุ่มกับสาขาวิชาที่เรียน พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .000 - .005

เมื่อพิจารณาในรายชุด พบว่า นิสิตมีทักษะการเชื่อมโยงความประเภทตำราแตกต่างกันมากที่สุด คือแตกต่างกันในแบบวัดทักษะทุกแบบ ในระดับความมีนัยสำคัญระหว่าง .000 - .002 นิสิตมีทักษะการเชื่อมโยงความสารประเภทบทความแตกต่างกันรองลงมา คือมีความแตกต่างในแบบวัดทักษะ 2 แบบ ในระดับความมีนัยสำคัญที่ .000 และนิสิตมีทักษะการเชื่อมโยงความในสารประเภทเรื่องเล่าแตกต่างกันน้อยที่สุด คือ แตกต่างกันแบบวัดทักษะเพียงแบบเดียวที่ระดับ .000

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบทักษะการเชื่อมโยงความในการอ่านสารประเภทเชื่อมโยงความ
จำแนกตามสาขาวิชาและแบบวัดทักษะการเชื่อมโยงความที่แตกต่างอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติ

รายละเอียดในตารางนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอเฉพาะชุดของแบบวัดทักษะการเชื่อมโยงความที่
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตามที่ปรากฏในตารางที่ 13

ตัวแปรอิสระ	นิสิตสาขาหลัก (I)	นิสิตสาขาที่ เปรียบเทียบ (J)	Mean Difference (I - J)	Std. Error	Sig.*
แบบวัดทักษะชุดที่ 2	นิสิตกลุ่มที่ 3	นิสิตกลุ่มที่ 1	-1.5709*	.3333	.000
		นิสิตกลุ่มที่ 2	-1.6093*	.3369	.000
		นิสิตกลุ่มที่ 4	-1.1309*	.3333	.011
แบบวัดทักษะชุดที่ 5	นิสิตกลุ่มที่ 2	นิสิตกลุ่มที่ 1	1.4350*	.34512	.001
		นิสิตกลุ่มที่ 3	2.1722*	.34030	.000
	นิสิตกลุ่มที่ 4	นิสิตกลุ่มที่ 1	.9800*	.34158	.044
		นิสิตกลุ่มที่ 3	1.7172*	.33671	.000
แบบวัดทักษะชุดที่ 6	นิสิตกลุ่มที่ 3	นิสิตกลุ่มที่ 1	-1.6958*	.38997	.000
		นิสิตกลุ่มที่ 2	-1.9546*	.39413	.000
		นิสิตกลุ่มที่ 4	-1.5058*	.38997	.002
แบบวัดทักษะชุดที่ 7	นิสิตกลุ่มที่ 3	นิสิตกลุ่มที่ 1	-1.3283*	.32337	.001
		นิสิตกลุ่มที่ 4	-1.1483	.32337	.007
แบบวัดทักษะชุดที่ 8	นิสิตกลุ่มที่ 1	นิสิตกลุ่มที่ 2	-1.1679*	.39013	.032
		นิสิตกลุ่มที่ 4	1.2800*	.38613	.013
แบบวัดทักษะชุดที่ 9	นิสิตกลุ่มที่ 1	นิสิตกลุ่มที่ 2	-1.3225*	.34637	.003
		นิสิตกลุ่มที่ 4	-1.5200*	.34282	.000

* ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่านิสิตที่เรียนต่างสาขามีทักษะการเชื่อมโยงความที่ต่าง
กัน เมื่อพิจารณาเป็นรายชุด พบว่า ในแบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความสารประเภทเรื่อง
เล่าที่ใช้คำถามอัตร้อยเป็นแบบวัดทักษะที่แสดงถึงความแตกต่างด้านทักษะการเชื่อมโยงความของ
นิสิตมากที่สุด ส่วนแบบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทบทความที่ใช้คำถามแบบอัตร้อยเป็น
แบบวัดที่แสดงผลความแตกต่างภายในกลุ่มนิสิตมากที่สุด กล่าวคือ ในขณะที่นิสิตกลุ่มที่ 1 และ 3

กับนิสิตกลุ่มที่ 2 และ 4 ต่างไม่มีความแตกต่างกันด้านทักษะการเชื่อมโยงความ แต่นิสิตคู่แรก กลับมีความแตกต่างกับนิสิตคู่หลังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มพบว่า นิสิตกลุ่มที่ 4 มีทักษะการเชื่อมโยงความที่แตกต่างกับกลุ่มอื่นๆมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผล

ผลการวิจัยพบว่า

1 ในการศึกษาทักษะการเชื่อมโยงความของนิสิตชั้นปีที่ 1 พบว่าในภาพรวม นิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีทักษะการเชื่อมโยงความในระดับปานกลาง – ค่อนข้างต่ำ

2 ในการศึกษาทักษะการเชื่อมโยงความของนิสิตที่จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียนซึ่งกำหนดเป็น 4 สาขา คือ สาขาวิทยาศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขาสังคมศาสตร์ ผลการวิจัยปรากฏว่านิสิตที่เรียนสาขาต่างกัันมีทักษะในการอ่านสารเชื่อมโยงความในระดับต่างกัน นิสิตสาขามนุษยศาสตร์เป็นกลุ่มนิสิตที่มีทักษะการเชื่อมโยงความมากกว่านิสิตกลุ่มอื่นๆ คือ มีระดับทักษะการเชื่อมโยงความในเกณฑ์ปานกลางในแบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความ 8 แบบ นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์และสาขาสังคมศาสตร์มีทักษะการเชื่อมโยงความที่รองลงมา คือมีระดับทักษะการเชื่อมโยงความในเกณฑ์ปานกลางในแบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความ 7แบบ ในขณะที่นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์มีทักษะการเชื่อมโยงความน้อยที่สุด คือมีระดับทักษะการเชื่อมโยงความในเกณฑ์ปานกลางในแบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความ 4 แบบ ผลการวิจัยข้อนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้ คือ นิสิตที่เรียนต่างสาขาวิชา มีทักษะการเชื่อมโยงความที่แตกต่างกัน

3 ในการศึกษาทักษะการเชื่อมโยงความโดยจำแนกตามรูปแบบของสารโยงความที่มีเนื้อหาแตกต่างกัน คือประเภทเรื่องเล่า ประเภทบทความและประเภทตำรา ผลการวิจัยปรากฏว่า นิสิต 3 กลุ่มคือนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์และสาขาสังคมศาสตร์มีทักษะการเชื่อมโยงความสารประเภทต่างๆในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์เป็นกลุ่มนิสิตที่มีทักษะการเชื่อมโยงความระดับปานกลางในการอ่านสารเรื่องเล่าและตำรา หากมีระดับทักษะในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำในการเชื่อมโยงความสารประเภทบทความ ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้เพียงบางส่วน คือสารที่ต่างประเภทกันมีผลต่อทักษะการอ่านแตกต่างกัน

4 ในการเปรียบเทียบทักษะการเชื่อมโยงความตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทักษะการอ่านเชื่อมโยงความ ผลการวิจัยข้อนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้

5 ในการเปรียบเทียบทักษะการเชื่อมโยงความตามตัวแปรสาขาวิชา ผลการวิจัยพบความ

แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากแบบทดสอบวัดทักษะ 6 แบบ คือ แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภเรื่องเล่าที่ใช้คำถามแบบอัตนัย แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภบทความที่ใช้คำถามแบบอัตนัย แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภบทความที่ใช้คำถามแบบผสม แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภตำราที่ใช้คำถามแบบปรนัย แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภตำราที่ใช้คำถามแบบอัตนัยและแบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภตำราที่ใช้คำถามแบบผสม ผลการวิจัยในประเด็นนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้ คือ นิสิตที่เรียนสาขาวิชาที่แตกต่างกันมีทักษะการเชื่อมโยงความที่แตกต่างกัน อีกทั้งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ได้ในข้อ 2 และ 3 ที่กล่าวไว้แล้ว

อภิปรายผล

1 การที่ปรากฏผลวิจัยว่านิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีประสิทธิภาพการเชื่อมโยงความในระดับปานกลางถึงค่อนข้างต่ำนั้น มีข้อสังเกตว่าอาจมีสาเหตุจากปัจจัยต่างๆ คือ

(1) การวิจัยใช้วิธีทดสอบวัดทักษะเพียงครั้งเดียวและใช้แบบทดสอบจำนวนมาก นิสิต 1 คน ต้องทดสอบประสิทธิภาพการอ่านด้วยการตอบคำถาม 108 ข้อ ในเวลา 3 ชั่วโมง จึงอาจทำให้นิสิตเกิดความล้า ไม่สนใจจะทำแบบทดสอบอย่างจริงจัง ผลคะแนนจึงออกมาในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

(2) นิสิตกลุ่มตัวอย่างทราบว่าทดสอบเพื่อวิจัยนี้ไม่มีผลต่อคะแนนในรายวิชาภาษาไทย จึงอาจทำแบบทดสอบอย่างไม่ตั้งใจ

(3) แบบทดสอบวัดทักษะที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยนั้น เป็นสารประเภเชื่อมโยงความที่สื่อด้วยรูปแบบที่นิสิตไม่คุ้นเคย กล่าวคือ ประกอบด้วยคำสำคัญ และเครื่องหมายวรรคตอน (/) เท่านั้น ไม่ได้สื่อสารในรูปแบบปกติของภาษา นิสิตซึ่งไม่คุ้นเคยกับข้อความในรูปแบบนี้อาจมีปัญหาในการอ่าน จึงส่งผลให้คะแนนการทดสอบอยู่ในระดับปานกลาง ถึง ค่อนข้างต่ำ

(4) ช่วงเวลาที่ทำการทดสอบนั้นเป็นช่วงเวลาที่นิสิตส่วนใหญ่ใกล้สอบปลายภาค นิสิตจึงทุ่มเทความสนใจในรายวิชาต่างๆ ที่ต้องสอบ ความสนใจทำแบบทดสอบจึงน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ส่งผลให้คะแนนความเข้าใจสารที่แสดงถึงทักษะการอ่านอยู่ในระดับไม่ดีเท่าที่ควร

2 จากการศึกษาทักษะการเชื่อมโยงความของนิสิตและพบว่านิสิตชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีทักษะการเชื่อมโยงความในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะนิสิตในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ที่มีทักษะการเชื่อมโยงความค่อนข้างต่ำกว่านิสิตสาขาอื่น ๆ นั้น น่าจะมีความสำคัญในการที่ผู้สอนจะได้ใช้เป็นข้อมูลในการจัดกระบวนการ

เรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพนิสิตเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการอ่านของนิสิตให้มีทักษะในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น ประสิทธิภาพการอ่านจัดเป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากนิสิตต้องอ่านเพื่อค้นคว้าแสวงหาความรู้ตลอดเวลา นอกจากนี้แล้วการวางแผนพัฒนา นิสิตให้สอดคล้องกับทักษะของนิสิตแต่ละกลุ่มก็จะสามารถทำได้ทั้งนี้เพราะการพัฒนาผู้เรียนให้มี คุณสมบัติตามวัตถุประสงค์นั้น ความถนัดแต่ละของผู้เรียนแต่ละคนก็เป็นปัจจัยที่สำคัญเช่นกัน

3 จากการศึกษาทักษะการเชื่อมโยงความของนิสิตและพบว่านิสิตชั้นปีที่1

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีทักษะการเชื่อมโยงความที่แตกต่างกันไปตามสาขาวิชาที่เรียนนั้น น่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สอนในการวางแผนการสอนนิสิตแต่ละกลุ่มให้แตกต่างกันอย่างสอดคล้อง กับทักษะของนิสิต เพื่อเป้าหมายพัฒนาสมรรถภาพการอ่านของนิสิตอื่นจะนำไปสู่การพัฒนา บุคลิกภาพที่พึงประสงค์ คือ ความเป็นผู้รักการอ่าน ซึ่งมีผลสำคัญต่อการพัฒนาประชากรและ ประเทศชาติในที่สุด

4 ในประเด็นที่ผลการวิจัยพบว่าทักษะการเชื่อมโยงความไม่มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น เราอาจพิจารณาได้ว่าการจะได้ผลสัมฤทธิ์ในเกณฑ์นั้นต้องอาศัย องค์ประกอบหลายประการสำหรับวัดและประเมินผล เช่น การเข้าเรียน การติดตามบทเรียน การ ตอบข้อสอบได้ตรงกับคำถามที่ผู้สอนกำหนดไว้ เป็นต้น แต่การเชื่อมโยงความเป็นการอ่านที่มี ลักษณะเป็นการอ่านในชีวิตประจำวันนั้นจะมีวิธีการอ่านที่แตกต่างจากการอ่านเพื่อการสอบ ดังกล่าวข้างต้น และด้วยเหตุผลความแตกต่างของการอ่านดังกล่าว จึงอาจเป็นคำตอบที่ชัดเจน ถึงผลการวิจัยที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่สัมพันธ์กับทักษะการเชื่อมโยงความ

5 ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับการ เชื่อมโยงความ ผลการตอบแบบสอบถามของนิสิตผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยร้อยละ พบ คำตอบที่สามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนตลอดจนสมรรถภาพการ อ่านของนิสิต ดังตารางที่แสดงต่อไปนี้

ตารางที่ 15 ความคิดเห็นของนิสิตกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับผลการใช้แบบทดสอบทักษะการ
เชื่อมโยงความ

ประเด็นคำถาม	จำนวนคน			ระดับความคิดเห็น		
	ผู้ทำ แบบทดสอบ	ผู้ตอบ แบบสอบถาม	ค่าร้อยละ	ประเด็น	จำนวน	ค่าร้อยละ
1 อ่านได้เร็วขึ้น	201	185	92.0398	-มาก	122	60.756
				-เท่าเดิม	49	24.40
				-น้อย	14	6.972
				-ไม่ตอบ	16	7.968
2 เข้าใจเรื่องที่อ่านได้มากขึ้น	201	184	91.542	-มาก	88	48.781
				-เท่าเดิม	61	30.348
				-น้อย	35	17.412
				-ไม่ตอบ	17	8.457
3 นำความรู้เดิมมาช่วยใน การอ่าน	201	187	93.034	-มาก	125	62.189
				-เท่าเดิม	47	23.383
				-น้อย	15	7.462
				-ไม่ตอบ	14	6.965
4 คาดเดาเรื่องขณะอ่านได้ แม่นยำ	201	181	90.049	-มาก	96	47.761
				-เท่าเดิม	61	30.348
				-น้อย	24	11.940
				-ไม่ตอบ	20	9.950
5 เข้าใจความสัมพันธ์ของ ถ้อยคำ	201	182	90.547	-มาก	95	47.263
				-เท่าเดิม	57	28.358
				-น้อย	30	14.925
				-ไม่ตอบ	19	9.452
6 อ่านเรื่องที่ซับซ้อนได้เข้าใจ	201	182	90.547	-มาก	62	30.485
				-เท่าเดิม	82	40.796
				-น้อย	42	20.895
				-ไม่ตอบ	19	9.452
7 เชื่อมโยงเรื่องที่อ่านได้	201	184	91.542	-มาก	125	62.189
				-เท่าเดิม	52	25.870
				-น้อย	24	11.940
				-ไม่ตอบ	17	8.457

8 สร้างภาพตามเนื้อเรื่องได้	201	185	92.0398	-มาก	122	60.756
				-เท่าเดิม	41	20.398
				-น้อย	22	10.945
				-ไม่ตอบ	16	7.968
9 เข้าใจความหมายของคำที่อ่าน	201	182	90.547	-มาก	83	41.29
				-เท่าเดิม	75	37.31
				-น้อย	27	13.43
				-ไม่ตอบ	16	7.97
10 แยกประเด็นสำคัญได้ถูกต้อง	201	186	92.537	-มาก	80	39.80
				-เท่าเดิม	72	35.820
				-น้อย	34	16.915
				-ไม่ตอบ	15	7.462
11 แยกประเด็นสำคัญได้รวดเร็ว	201	185	92.0398	-มาก	67	33.333
				-เท่าเดิม	78	38.805
				-น้อย	40	19.900
				-ไม่ตอบ	16	7.968

จากตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมาก มีความเห็นว่าสารแบบเชื่อมโยงความมีผลต่อพัฒนาทักษะการอ่านด้านต่างๆ 9 ด้าน คือ อ่านได้เร็วขึ้น เข้าใจเรื่องที่อ่านได้มากขึ้น นำความรู้เดิมมาช่วยในการอ่าน คาดเดาเรื่องขณะอ่านได้แม่นยำ เข้าใจความสัมพันธ์ของถ้อยคำ เชื่อมโยงเรื่องที่อ่านได้ สร้างภาพตามเนื้อเรื่องได้ เข้าใจความหมายของคำที่อ่าน และแยกประเด็นสำคัญได้ถูกต้อง ความสามารถที่พัฒนามากที่สุดมี 4 ด้านคือ อ่านได้เร็วขึ้น นำความรู้เดิมมาช่วยในการอ่าน เชื่อมโยงเรื่องที่อ่านได้ และสร้างภาพตามเนื้อเรื่องได้ แต่สารประเภทนี้ไม่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านด้านการอ่านเรื่องที่ซับซ้อนและด้านความเร็วในการแยกประเด็นสำคัญ

อย่างไรก็ตามจากคำตอบในแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนิสิตต่อสารประเภทเชื่อมโยงความที่นิสิตเห็นว่าสารเชื่อมโยงความสามารถพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านได้หลายด้าน นั้น ถือเป็นช่องทางใหม่ที่ครูจะใช้เป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้สูงขึ้น แต่ทั้งนี้ผู้เรียนควรจะต้องได้รับการฝึกฝนให้คุ้นชินกับสารที่สื่อในลักษณะเช่นนี้ก่อนจะทดสอบเพื่อวัดประสิทธิภาพผู้เรียน

6 เมื่อพิจารณาลักษณะความเป็นสารเชื่อมโยงความประกอบคำตอบจากแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนิสิตต่อสารเชื่อมโยงความที่สรุปว่าสารเชื่อมโยงความเป็นสารที่สามารถช่วยสร้างจินตนาการทำให้ผู้อ่านเกิดการคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านนั้น สะท้อนให้เห็นได้ว่าสาร

ลักษณะนี้น่าจะมีส่วนพัฒนาการใช้สมองสองซีกให้เกิดประสิทธิภาพการใช้งานมากขึ้น เพราะผู้เรียนต้องอาศัยสมองซีกซ้ายในการเรียนรู้ภาษา ขณะเดียวกันก็ใช้สมองซีกขวาจินตนาการเรื่องราวที่อ่านไปพร้อมกัน

7 จากการที่นิสิตมีทักษะในการอ่านสารเชื่อมโยงความได้เข้าใจแม้จะไม่ในระดับทักษะที่สูงมากนัก แต่ก็สามารถสะท้อนให้เห็นว่าลักษณะการสื่อสารที่ผู้เขียนได้พลิกแพลงรูปแบบให้แตกต่างจากภาษาเขียนโดยปกตินั้นยังเป็นสารที่สามารถสื่อความได้ จึงอาจจะสะท้อนถึงนัยยะของไวยากรณ์ของภาษาเขียนเพื่อสื่อสารในอีกลักษณะหนึ่งได้ ซึ่งหากมีการศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจังแล้ว นักวิชาการด้านภาษาอาจได้คำตอบที่ชัดเจนเกี่ยวกับวิธีการสื่อสารรูปแบบใหม่ก็ได้

8 หากมีการนำสารประเภทเชื่อมโยงความไปทดลองใช้สอนเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ผู้สอนควรคำนึงถึงประสบการณ์และวุฒิภาวะของผู้เรียนด้วย เพราะในการอ่านสารประเภทนี้ ผู้เรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจความหมายของคำในระดับพอสมควร

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อเนื่อง

1 ผู้ที่สนใจด้านการสอนอ่านอาจจะทำวิจัยเชิงทดลองในการสอนอ่านโดยเปรียบเทียบการใช้สารประเภทโยงความกับการสอนแบบปกติเพื่อให้ได้คำตอบที่ชัดเจนในการพัฒนาประสิทธิภาพผู้เรียนสอดคล้องตามความคิดเห็นในแบบสอบถาม

2 เนื่องจากลักษณะของสารประเภทโยงความจะสื่อสารได้ต้องอาศัยการสื่อสารด้วยการเขียนเท่านั้น ผู้ที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับหลักการสื่อสารของภาษาเขียนอาจนำสารลักษณะนี้ไปวิจัยเพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับระบบการสื่อสารรูปแบบใหม่ได้

3 สำหรับนักวิชาการด้านอื่นๆ อาจนำสารลักษณะเชื่อมโยงความนี้ศึกษาสมรรถภาพด้านต่างๆ ของบุคคล เช่น จินตนาการ การพยากรณ์เรื่องราว เป็นต้น

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสาร

- กรุณา สุวรรณวัฒน์. (2545). พระคุณพ่อพระคุณแม่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร.
- เกษม ศิริสัมพันธ์ สุนทรี อาสะวีย์ และ อัจฉราพร กมฺพพิสัย. (2538). ประวัติ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช. คึกฤทธิ์ : อนุสรณ์ในงานพระราชทานเพลิงศพศาสตราจารย์ พลตรี ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ป.จ. , ม.ป.ช. , ม.ว.ม. ณ เมรุหลวงหน้าพลับพลาอิศริยาภรณ์ วัดเทพศิรินทราวาส วันเสาร์ ที่ 23 ธันวาคม 2538. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด.
- คณะกรรมการบริหารวิชานุกรมการ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป. (2545). ไทยศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. ยุพรแสงทักษิณ,ประอรรถน์ ตั้งกิตติภาภรณ์ บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จันทิมา พรหมโชติกุล. (2529). การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ชวาล แพรัตกุล. (2520). เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ชัชวรินทร์ ไชยวัฒน์. (2547). นักมนุษยธรรม. ฉันมา ฉันเห็น ฉันเข้าใจ. บรรณาธิการต้นฉบับ : นิพัทธ์พร เพ็งแก้ว. กรุงเทพฯ : แพรวล้านกพิมพ์.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ณัฐรา จุลพรหม. (2544). การเกาะเกี่ยวความในย่อหน้า. รวมบทความทางวิชาการในวาระครบรอบ 20 ปี คณะมนุษยศาสตร์. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ทัศนีย์ เจริญพร.(2534). ลักษณะการเชื่อมโยงความในศิลาจารึกอีสานระหว่างพุทธศักราช 1893-2466. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เทพี จรัสจรวงเกียรติ. (2543). หน่วยเชื่อมโยงปริศนาภาษาไทยตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ธเนศ เวศร์ภาดา. (2542). ถอดรหัสเทคนิคของวินทร์ เลียววาริณ.จากในโลกวรรณศิลป์ เน้นสูงสุด สัปดาห์ 2542 (อ้างถึง จุญพร ประักษ์ประลัย. สีสัน. ฉบับ 4 กรกฎาคม 2542)
<http://www.winbookclub.com/notedetail.php?DetailID=40&bookid=4>
- นงลักษณ์ สุวรรณพินิจ,ปรีชา สุวรรณพินิจ. (2539). จุลชีวิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นันทิกานต์ ศิลปศร. (2542). การเปรียบเทียบการเชื่อมโยงความในรายการสารคดีไทยและสารคดีแปลทางโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิตยา เพ็ญศิริภา. (2542). การสร้างพลัง ใน สารานุกรมศึกษาศาสตร์ฉบับเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2542. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิตยสุตา อภินันท์ภากรณ์. (2534). ลักษณะการเชื่อมโยงในการรายงานข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประภาส ชลศรานนท์. (2542). คู่กับประภาส. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทพิกเนตวันดีง์เซ็นเตอร์.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2527). การพัฒนาสมรรถภาพการอ่านของนักเรียนมัธยม. เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5 (Thai) หน่วยที่ 1-5 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : บริษัทประชาชนจำกัด (แผนกพิมพ์).
- พูนสุข นาวิก. (2533). ลักษณะการเชื่อมโยงความในภาษาระดับข้อความในภาษาไทยถิ่นเหนือจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มลิวัดย์ ค่ายสงคราม. (2534). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างการทำแบบฝึกหัดปฏิบัติการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนไทยกับกระบวนการโคลซ. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต(ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โลกทรรศน์ของวินทร์ เลียววาริณ : พินิจจากสิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน. บทวิจารณ์หนังสือ สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน (2542).
<http://www.winbookclub.com/notedetail.php?DetailID=19&bookid=4>
- วรวรรณ ศรียาภัย. (2544). การเชื่อมโยงความในภาษาถิ่นสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(จารึกภาษาไทย). กรุงเทพฯ : คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรา บุญจรรยา. (2544). วิเคราะห์กลวิธีนำเสนอเรื่องในงานเขียนแนวทดลองของวินทร์ เลียววาริณ. ปริญญานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วินทร์ เลียววาริณ. (2542). สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน. กรุงเทพฯ : สามัคคีสาร(ดอกหญ้า) จำกัด(มหาชน).

- วิพุธ ไสววงศ์. (2527). แบบฝึกการอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายต่างๆ. ภาษาไทย 5 –การอ่าน. เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5 (Thai) หน่วยที่ 11-15 สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : บริษัทประชาชนจำกัด (แผนกพิมพ์).
- วิยะดา ตानी. (2544). การเชื่อมโยงความในจารึกสุโขทัย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(จารึกภาษาไทย). กรุงเทพฯ : คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศศิธร วงศ์ชาลี. (2542). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต(การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริพร ปัญญาเมธิกุล. (2546). ความต่อเนื่องของปฏิสัมพันธ์ในห้องสนทนาไทย : การส่งผลต่อกันระหว่างการเชื่อมโยงความ การมอบผลัด และความเกี่ยวข้องเรื่องที่สนทนา. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ภาษาศาสตร). กรุงเทพฯ : คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศุภกาญจน์ ผาทอง. (2547). กลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นแนวทดลอง : กรณีศึกษา เรื่อง “ตู้” ของ วินทร์ เลียววาริณ. การประชุมบทความทางวิชาการระดับชาติ ภาษา สังคม และการสื่อสาร : วัจนปฏิบัติศาสตร์ ภาษาศาสตร์สังคม และวาทกรรมศึกษา ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจิตรา อ่อนค้อม. (2545). ปรัชญาเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. ฉบับปรับปรุงใหม่. กรุงเทพฯ : อักษราพิพัฒน์.
- สุนีย์ ลีลาพรพินิจ. (2547). ลักษณะการเชื่อมโยงความในสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง(หน). วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภาพร งามประดิษฐ์. (2540). การเชื่อมโยงความในการรายงานข่าวทางโทรทัศน์ : ข่าวอ่านกับข่าวสดแบบไม่มีบท. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(ภาษาศาสตร). กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุวดี ภูประดิษฐ์. (2526). การศึกษาความสามารถในการอ่านและวิเคราะห์ปัญหาการอ่านบทร้อยกรองไทยโดยใช้แบบทดสอบแนวโคลง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2546). การอ่านในระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (อัดสำเนา).
- อนงค์ บุญเลิศ. (2538). การอ่านเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.

Chanawangsa,wipha. (1986) .*Cohesion in Thai*. Ph.D. Dissertation of Georgetown University.

Language and Learning Skills Unit, The University of Melbourne. (2004). *Cohesion in Academic Writing*.
<http://www.services.unimelb.edu.au/lisu/resources/cohesion.html>. Melbourne: Australia.

Louwerse, Max M; & Other. (2004). Variation in Language and Cohesion across Written and Spoken Registers. <http://www.cogsci.northern.edu/cogsci2004/papers/paper.pdf>.
 Memphis: USA.

Sofabed. สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน : บทวิพากษ์ความเป็นคนของวินทร์ เลียววาริณ.
<http://www.prapansarn.com/comment/comment21.asp>.

Thai Writer Homepage. วินทร์ เลียววาริณ. http://www.thaiwriter.net/sea_writer/vin.htm-8k.

Trujillo, Fernando. (1996?). Discourse Analysis and Vocabulary.
<http://www.ugr.es/~ftsaez/lexco.pdf>.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ฐานันท์ ตั้งจุฑา. (2542?). โปรแกรมวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
 อุดสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ภาคผนวก ก
ข้อมูลแสดงคุณภาพเครื่องมือ
อำนาจจำแนกและความยากง่าย

อำนาจจำแนก

ค่าอำนาจจำแนกข้อสอบปรนัย จำนวน 54 ข้อ ใช้วิธีหาสัดส่วนระหว่างกลุ่มสูงต่ำ 50 %

ลำดับข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ลำดับข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
ข้อที่ 1	0.667	ข้อที่ 28	0.667
ข้อที่ 2	0.333	ข้อที่ 29	0.333
ข้อที่ 3	0.333	ข้อที่ 30	0.667
ข้อที่ 4	1.000	ข้อที่ 31	0.667
ข้อที่ 5	1.000	ข้อที่ 32	0.667
ข้อที่ 6	0.667	ข้อที่ 33	1.000
ข้อที่ 7	1.000	ข้อที่ 34	0.333
ข้อที่ 8	.667	ข้อที่ 35	0.667
ข้อที่ 9	0.333	ข้อที่ 36	0.333
ข้อที่ 10	0.333	ข้อที่ 37	0.333
ข้อที่ 11	0.333	ข้อที่ 38	0.333
ข้อที่ 12	1.000	ข้อที่ 39	0.667
ข้อที่ 13	0.333	ข้อที่ 40	1.000
ข้อที่ 14	0.333	ข้อที่ 41	0.667
ข้อที่ 15	1.000	ข้อที่ 42	1.000
ข้อที่ 16	0.333	ข้อที่ 43	0.333
ข้อที่ 17	0.333	ข้อที่ 44	0.333
ข้อที่ 18	0.333	ข้อที่ 45	1.000
ข้อที่ 19	0.667	ข้อที่ 46	0.667
ข้อที่ 20	0.667	ข้อที่ 47	0.333
ข้อที่ 21	1.000	ข้อที่ 48	1.000
ข้อที่ 22	0.667	ข้อที่ 49	1.000
ข้อที่ 23	0.667	ข้อที่ 50	0.333
ข้อที่ 24	0.667	ข้อที่ 51	0.667
ข้อที่ 25	0.333	ข้อที่ 52	0.667
ข้อที่ 26	0.333	ข้อที่ 53	0.333
ข้อที่ 27	0.333	ข้อที่ 54	0.333

ค่าความยากง่าย

ค่าความยากง่ายข้อสอบปรนัย จำนวน 54 ข้อ

ลำดับข้อที่	ค่าความยากง่าย	ลำดับข้อที่	ค่าความยากง่าย
ข้อที่ 1	0.320	ข้อที่ 28	0.760
ข้อที่ 2	0.280	ข้อที่ 29	0.200
ข้อที่ 3	0.640	ข้อที่ 30	0.440
ข้อที่ 4	0.640	ข้อที่ 31	0.280
ข้อที่ 5	0.320	ข้อที่ 32	0.560
ข้อที่ 6	0.640	ข้อที่ 33	0.680
ข้อที่ 7	0.640	ข้อที่ 34	0.280
ข้อที่ 8	0.640	ข้อที่ 35	0.680
ข้อที่ 9	0.720	ข้อที่ 36	0.520
ข้อที่ 10	0.280	ข้อที่ 37	0.600
ข้อที่ 11	0.320	ข้อที่ 38	0.600
ข้อที่ 12	0.720	ข้อที่ 39	0.200
ข้อที่ 13	0.760	ข้อที่ 40	0.760
ข้อที่ 14	0.720	ข้อที่ 41	0.240
ข้อที่ 15	0.640	ข้อที่ 42	0.520
ข้อที่ 16	0.760	ข้อที่ 43	0.560
ข้อที่ 17	0.320	ข้อที่ 44	0.480
ข้อที่ 18	0.680	ข้อที่ 45	0.520
ข้อที่ 19	0.640	ข้อที่ 46	0.720
ข้อที่ 20	0.200	ข้อที่ 47	0.520
ข้อที่ 21	0.440	ข้อที่ 48	0.780
ข้อที่ 22	0.280	ข้อที่ 49	0.520
ข้อที่ 23	0.560	ข้อที่ 50	0.200
ข้อที่ 24	0.680	ข้อที่ 51	0.520
ข้อที่ 25	0.760	ข้อที่ 52	0.640
ข้อที่ 26	0.640	ข้อที่ 53	0.400
ข้อที่ 27	0.440	ข้อที่ 54	0.200

ภาคผนวก ข
แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความ

แบบทดสอบการเชื่อมโยงความ

คำอธิบาย

แบบทดสอบนี้ใช้สำหรับวัดทักษะการเชื่อมโยงความสารประเภทเชื่อมโยงความ
ลักษณะของแบบทดสอบจะใช้เฉพาะคำนามเท่านั้นในการนำเสนอเรื่องราว ผู้อ่านต้องอาศัยความรู้
ความเข้าใจความหมายของคำนาม ประสานกับประสบการณ์เดิมจึงสามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน
ได้

แบบทดสอบจะประกอบด้วยข้อสอบ 9 แบบ โดยยึดเนื้อหาและลักษณะคำถาม คือ
แบบทดสอบประเภทเรื่องเล่า มี 3 ชุด ใช้คำถาม 3 แบบ คือ ปรนัย อัตนัย และแบบผสม
แบบทดสอบประเภทบทความ มี 3 ชุด ใช้คำถาม 3 แบบ คือ ปรนัย อัตนัย และ แบบผสม
แบบทดสอบประเภทตำรา มี 3 ชุด ใช้คำถาม 3 แบบคือ ปรนัย อัตนัย และแบบผสม
แบบทดสอบทุกชุดจะมีคำถาม ชุดละ 12 คำถาม

ตัวอย่างแบบทดสอบ

มูมห้อง / หล่อน / ขุดราตรี / สีด้า / ความโดดเด่น / หล่อน / ความเตะตา / คนรอบกาย / การรุ่มลุ่ม / การเอาใจ / ข้างกาย
หล่อน / เขา / สุภาพบุรุษ / วัยชรา / หล่อนกับเขา / เสียงหัวเราะ / คนสองคน / เสียงดนตรี / การงูมมือ / ฟลอร์เดินรำ / อ้อม
แขน / การเดินรำ / ดนตรีขอลทซ์ / บลู ดาบุบ / โยฮัน เซตราส / ความเคลื่อนไหว / จังหวะ / ความสวยงาม / พวกเขา / ความคู่
กัน / สัมผัส / เขา / คำถาม / ใคร / สามี่ / (?) / ความไม่น่าเป็นไปได้

คำถาม

- 1 ข้อความนี้สะท้อนเรื่องราวเกี่ยวกับอะไรมากที่สุด
- 1 งานเลี้ยงในตอนกลางคืน
- 2 ความสัมพันธ์ของหญิงชายคู่หนึ่ง
- 3 ผู้หญิงที่น่าสนใจคนหนึ่ง
- 4 ความลำราญของคนชั้นสูง
- 2 บุคคลที่ถูกกล่าวถึงนี้มีบุคลิภาพอย่างไร
- ตอบ _____
- 3 บุคคลที่ถูกกล่าวถึงนี้ทำกิจกรรมอะไร
- ตอบ _____

แบบทดสอบปรนัยสำหรับวัดทักษะการเชื่อมโยงความ

ชื่อ.....รหัส.....คณะ.....

แบบทดสอบชุดที่ 1 แบบทดสอบทักษะการเชื่อมโยงความประเภทรายละเอียด

ข้อความที่ 1

บ้าน / ผม / พี่และน้อง / จำนวน 4 คน / พวกเรา / ความชอบ / การจับกลุ่ม / การวิจารณ์ / เรื่องราวต่างๆ / ช่วงเวลา / อาหารเย็น / การนอนดูโทรทัศน์ / ความมีสาระ / ความไม่มีสาระ / การเมือง / สังคมใกล้ตัว / ความอดอยาก / การดิ้นรน / วงสังคม / การพูดคุย / การโต้เถียง / ความเป็นปกติ / การสรุป / กฎเกณฑ์ / เหตุผล / ความเปลี่ยนแปลง / วันวาน / ความอ่อนแอเหตุผล / ความมีเหตุผล / วันรุ่งขึ้น

ด้านหลังของบ้าน / คู่สามีภรรยา / ท้องแก่ / การจ่ายเงินล่วงหน้า / การขนย้าย / สามี / การไม่ปรากฏตัว / ภรรยา / ความโดดเดี่ยว / การช่วยตัวเอง / พวกเรา / การให้ความช่วยเหลือ / การจัดข้าวของในบ้าน / ความมีระเบียบเรียบร้อย / การซักถาม / การพูดคุย / การรับรู้ / หล่อน / ภรรยา / ชาวเหนือ / การไม่รู้หนังสือ / การพูดภาษากลางไม่ชัด / เขา / สามี / การซื้อตัวหล่อน / การนำตัวมา / การปกปิด / การอยู่เงียบๆ

คำถาม

1 สิ่งที่เราชอบทำมากที่สุดคืออะไร

1 การจับกลุ่ม

2 การพูดคุย

3 การวิจารณ์

4 การทุ่มเถียง

2 ข้อใด ไม่ ปรากฏในกิจกรรมของ “พวกเรา”

1 การรับประทานอาหาร

2 การนอนดูโทรทัศน์

3 การทะเลาะวิวาท

4 การเปลี่ยนแปลงข้อคิดเห็น

3 ตัวเลือกในข้อใดที่สัมพันธ์กับนิสัยของ “พวกเรา” น้อยที่สุด

1 มีนิสัยสนใจอยากรู้อยากเห็นเรื่องราวต่างๆ

2 มีมนุษยธรรมช่วยเหลือผู้ที่อ่อนแอกว่า

3 มีความรักสามัคคีร่วมมือกันทำกิจกรรม

4 มีนิสัยรักความเป็นระเบียบเรียบร้อย

4 ข้อความข้างต้นสะท้อนถึงน้ำเสียงใดของ “ผม” มากที่สุด

1 มีความสุขในท่ามกลางพี่น้อง	2 หวาดระแวงคนเช่ารายใหม่
3 เห็นใจฝ่ายภรรยาที่หัวเหว	4 ไม่พอใจสามีที่ทอดทิ้งภรรยา

ข้อความที่ 2

ค่ายมวย / มาตรฐาน / กรุงเทพฯ ฯ / ชายวัยกลางคน / นักธุรกิจ / การรับไหว้ / เด็กหนุ่ม / การสัมภาษณ์ / ผลงาน / อดีต / ชื่อเสียง / เด็กหนุ่ม / การตอบคำถาม / ชื่อคม / นักมวยบ้านนอก / การต่อยมวย / จำนวนแปดครั้ง / การพ่ายแพ้ / จำนวนหนึ่งครั้ง / เจ้าของค่ายมวย / การมองเห็น / หน่วยก้าน / การยอมรับ / การอยู่ในสังกัด / วันแรก / การพักผ่อน / วันรุ่งขึ้น / การฝึกซ้อม

ค่ายมวยไทย / กรุงเทพมหานคร ฯ / ชายวัยกลางคน / การสัมภาษณ์ / เด็กหนุ่ม / การตอบคำถาม / ชื่อเสียง / ความตั้งใจ / ชื่อจอห์น / ความชื่นชม / มวยไทย / เจ้าของค่ายมวย / การบอกเงื่อนไข / การตกลง / การเซ็นสัญญา / การปฏิบัติตน / การยอมรับเงื่อนไข / การฝึกซ้อม / วันรุ่งขึ้น

คำถาม

- 1 ข้อความข้างต้นมีวัตถุประสงค์จะสื่อสารใดแก่ผู้อ่าน

1 ความนิยมมวยไทยของชาวต่างชาติ	2 คุณค่าของมวยไทย
3 ความแตกต่างในวิธีสร้างนักมวยไทย	4 อาชีพนักมวยไทยแพร่หลายไปทั่วโลก
- 2 ข้อใดไม่สะท้อนถึงทัศนะในข้อความข้างต้น

1 นักธุรกิจ / การรับไหว้ / เด็กหนุ่ม / การสัมภาษณ์ / ผลงาน / อดีต / ชื่อเสียง
2 เจ้าของค่ายมวย / การมองเห็น / หน่วยก้าน / การยอมรับ / การอยู่ในสังกัด
3 ชายวัยกลางคน / การสัมภาษณ์ / เด็กหนุ่ม / การตอบคำถาม / ชื่อเสียง / ความตั้งใจ
4 ชื่อจอห์น / ความชื่นชม / มวยไทย
- 3 ข้อใดมีเนื้อความ ไม่ ตรงตามเรื่อง

1 ค่ายมวยมาตรฐานกรุงเทพฯ ฯ จะรับนักมวยเข้าสังกัดเฉพาะคนที่มีประสบการณ์
2 เจ้าของค่ายมวยทั้งสองต่างเป็นอริแก่กัน
3 การรับนักมวยเข้าสังกัดไม่ต้องตรวจสอบหลักฐาน
4 วิธีการคัดเลือกนักมวยของสองค่ายแตกต่างกัน

8 ในย่อหน้าที่ 2 ข้อใดไม่สามารถตีความให้สัมพันธ์กับเนื้อความได้

- 1 เด็กหนุ่มชาวต่างชาติสมัครเข้าเรียนมวยไทย
- 2 เจ้าของค่ายมวยรับสอนมวยจากตั้งแต่ระดับเบื้องต้นจนถึงระดับทักษะขั้นสูง
- 3 ทักษะและความสนใจเป็นปัจจัยพื้นฐานของการตั้งใจเรียน
- 4 จอห์นไม่สามารถเข้าถึงศิลปะมวยได้ เนื่องจากมวยไทยเป็นศิลปะในสายเลือดไทย

ข้อความที่ 3

กระดานดำ / การเขียนข้อความ / ตัวอักษร / ข้อความ / วันที่ 2 กรกฎาคม / ชั่วโมงคณิตศาสตร์ / น้อย / การรอคอย / ความจดจ่อ / เวลาใกล้เที่ยง / กลิ่นหอม / กว้างเตี้ย / การดูดดม / การกอดตัว / ภาพ / เส้นประหมี่ / น้ำซุบใส / ขึ้นหมุด / ลูกชิ้นปลา / ถังออก / น้อย / ความตกใจ / เสียงตะโกน “ครูมาแล้ว” / ภาพ / การหายใจ / ครู / การชี้ตัว / น้อย / การสั่ง / การยืนหน้ากระดานดำ / การทำให้ดู / แบบฝึกหัด / การคูณหาร / น้อย / ความกลัว / การไม่ได้แย้ง / ความเงอะงะ / น้อย / การถ่วงเวลา / การลบ / กระดานดำ / การหลงลืม / สูตรคูณ / ครู / การดู / การเอ็ดตะโร / การตวาด / น้อย / เพื่อนๆ / การลบตา / ความเห็นใจ

คำถาม

- 9 ข้อความข้างต้นแสดงภาพอะไรชัดเจนที่สุด
 - 1 อาการหวาดกลัวของน้อย
 - 2 ความดุร้ายของครู
 - 3 สถานการณ์การเรียนของน้อย
 - 4 ความหิวของน้อย
- 10 ข้อความข้างต้นมีเจตนาจะสื่อสารใดแก่ผู้อ่าน
 - 1 พรรณนาให้เห็นอารมณ์และความรู้สึกของน้อย
 - 2 ถ่ายทอดสภาพการเรียนในชนบท
 - 3 สะท้อนให้เห็นวิธีการสอนที่ไม่ใช้หลักการสอนของครู
 - 4 ชี้เหตุผลความล้มเหลวทางการศึกษาไทย
- 11 ตัวเลือกใดที่ตีความได้ตรงตามเนื้อเรื่อง
 - 1 น้อยเป็นเด็กขาดความมั่นใจ
 - 2 ครูเกลียดชังน้อย
 - 3 น้อยเป็นเด็กกำพร้า
 - 4 น้อยเป็นเด็กยากจน

12 ข้อความที่ว่า “ น้อย / ความกลัว / การไม่ได้แย่ง / ความเงอะงะ / น้อย / การถ่วงเวลา / การลบกะดานดำ” สามารถเล่าอย่างได้ใจความเป็นอย่างไร

- 1 น้อยกลัวครูจนเงอะงะ ไม่กล้าโต้แย้ง จึงลบกะดานดำถ่วงเวลา
- 2 น้อยไม่ได้แย่ง แต่ถ่วงเวลาอย่างเงอะงะด้วยการลบกะดาน
- 3 ความกลัวครูทำให้น้อยมีท่าทีเงอะงะ ไม่กล้าโต้แย้ง จึงถ่วงเวลาด้วยการลบกะดานดำ
- 4 น้อยกลัวมากจนออกอาการเงอะงะ น้อยไม่ได้โต้แย้งแต่ลบกะดานดำถ่วงเวลา

แบบทดสอบอัตนัยสำหรับวัดทักษะการเชื่อมโยงความ

ชื่อ.....รหัส.....คณะ.....

แบบทดสอบชุดที่ 2 แบบทดสอบวัดทักษะเชื่อมโยงความประนาทเรื่องเล่า

ข้อความที่ 1

วันหนึ่ง / สามี / การบอกเลิก / เขา / การแต่งงานใหม่ / การยินดี / การจ่ายเงินทดแทน / หล่อน / ความเจ็บ / ความผิดปกติ / การอยู่คนเดียวในห้อง / แม่ของผม / การเข้าไปดู / การเห็น / หล่อน / การใช้หมอนอุดปาก / น้ำตา / การไหลริน / การปราศจากเสียงคร่ำครวญ / แม่ผม / การชักใช้ / การรู้เรื่อง / หล่อน / การเอ่ยปาก “เขาทิ้งหนู”

พวกเรา / ความหดหู่ / การวิจารณ์ / การแสดงความคิดเห็น / การลงความเห็น / หล่อน / การให้อยู่รวมบ้าน

หล่อน / การอยู่รวม / การทำงาน / การชักผ้า / การแบ่งปันความสุข / การให้ขนม / การดูโทรทัศน์ / การอ่านหนังสือให้ฟัง / หล่อน / การใช้เวลาไม่นาน / การทำตัวเหมือนเรา / การไม่ล้างจาน / การไม่ชักผ้า / การนอนดูโทรทัศน์ / พวกเรา / การวิจารณ์ / การวิจารณ์ / การรังเกียจ / การรังเกียจ / การเสียอารมณ์ / การไม่พูดด้วย

เย็นวันหนึ่ง / หล่อน / การชักผ้า / แม่ของผม / การอารมณ์เสีย / การเรียกกินข้าว / หล่อน / การปฏิเสธ / พวกเรา / ความโล่งใจ / โต๊ะอาหาร / การวิจารณ์ / การวิพากษ์ / การวิพากษ์ / การวิจารณ์ / พวกเรา / การนอนดูโทรทัศน์ / การได้ยินเสียงคราง / เสียงขลุ่ยกลัก / ห้องของหล่อน / ภาพ / การนอนคุดคู่ / เลือด / เลือด / การไหลเลอะ / แม่ของผม / การร้องไห้ / หล่อน / การอ้าปากหอบ / น้ำตา / การไหลริน / การปราศจากเสียงคร่ำครวญ / พวกเรา / ความรีบ / การพาไปโรงพยาบาล

พวกเรา / ความรู้สึกผิด / ความสงสาร / การพิจารณาตน / การแสดงความคิดเห็น / การสรุปแนวปฏิบัติ / การดูแลหล่อน

คำถาม

1 จากข้อความข้างต้น เราอาจสรุปลักษณะนิสัยของหล่อนได้เป็นอย่างไร

ตอบ.....

2 เป็นเพราะเหตุใดพวกเราจึงรังเกียจหล่อน

ตอบ _____

3 เป็นเพราะเหตุใด หล่อนจึงไม่เสี่ยงร้องไห้คร่ำครวญ แม้ยามทุกข์หนัก

ตอบ _____

4 เป็นเพราะเหตุใด “พวกเรา” จึงรู้สึกผิด

ตอบ _____

ข้อความที่ 2

คมสิงห์ / นักมวย / ดาวเด่น / สังเวียนมวย / เมืองกรุง / เขา / การได้ชัยชนะ / การได้ชัยชนะ / การได้ชัยชนะ / ฉายา “ขุนเขามหาโหด” / การต่อสู้ / ลีลาเร้าร้อน / ร่างกาย / ความแข็งแกร่ง / แผ่นทองแดง / แฉกเหล็ก / การไม่มีอาการ / ความเจ็บปวด

ข่าวล่ำลือ / การขึ้นชก / นักมวย ต่างชาติ / จอห์น โฮเวิร์ท

จอห์น โฮเวิร์ท / ความลุ่มหลง / มวยไทย / การฝึกมวยไทย / การทำเต็มที่ / การประสบความสำเร็จ / การก้าวสู่ / สังเวียน / มวยอาชีพ / การขึ้นชก / การขึ้นชก / การขึ้นชก / ยุโรป / การได้ยิน / ชื่อเสียง / ยอดมวยไทยแห่งยุโรป / การมีศิลปะมวยไทย / เขา / ความไฝฝัน / ยอดมวยไทยแห่งโลก

ข่าวล่ำลือ / การขึ้นชก / นักมวยไทย / คมสิงห์

เวทีมวย ราชดำเนิน / ความหนาแน่น / แฟนมวย / รายการ / มวยยกทีม / ไทย / เนเธอร์แลนด์ / คู่สำคัญ / คู่เอก / คู่ที่ห้า / คมสิงห์ / จอห์น โฮเวิร์ท / คมสิงห์ / มุมแดง / ความมั่นใจ / จอห์น / มุมน้ำเงิน / ความไม่มั่นใจ / การไหว้ครู / ความต่างกัน / คมสิงห์ / การเดินดุ่มรอบเวที / การกราบ / จอห์น / ความตั้งใจ / การไหว้ครู / ทำ “สวน้อยประแป้ง” / เสียงปรบมือ / เสียงปรบมือ / เสียงปรบมือ /

ยกที่หนึ่ง / คนทั้งคู่ / การใช้เท้า / การเชี่ยกัน / การหมดยก

ยกที่สอง / ขุนเขามหาโหด / การเล่นนอกวง / ยอดมวยไทยแห่งยุโรป / การหวดแข้ง / การหมดยก

ยกที่สาม / คมสิงห์ / การเดินเข้าหา / การบรรเลงเพลงเข้า / โฮเวิร์ท / การสกัดสุดฤทธิ์ / โอกาส / ศอกขวา / การโดน / ปลายคิ้ว / คมสิงห์ / เลือด / การไหลทะลัก / กรรมการ / การห้ามชก / แพทย์ / สนาม / การอนุญาต / การชกต่อ / คมสิงห์ / การปล้ำพืดตีเข้า / การหมดยก

ยกที่สี่ / คมสิงห์ / ความเจ็บใจ / การใช้เข้า / การถล่ม / กลางยก / โฮวิท / แข่งขวา /
 เป้าหมาย / ก้านคอ / คมสิงห์ / การทรุดลง / ผืนผ้าใบ / การนับ / คมสิงห์ / การลุกขึ้น / การชกต่อ / การ
 โอบกอด / การหมดยก

ยกที่ห้า / คมสิงห์ / การกอดเอว / เพลงเข้า / เพลงเข้า / เพลงเข้า / โฮวิท / การผืนตัว /
 การต้านแรงกระชาก / การแทงเข้าสวน / การหมดยก /

ผู้ชม / ความเจ็บกริบ / การมองเห็น / คมสิงห์ / การพ่ายแพ้ / กรรมกร / การชูมือ /
 คมสิงห์ / ฝ่ายชนะ / การให้ฮาปา / โฮวิท / ความงุนงง / การยอมรับ / การตัดสินใจ / เขา / การยกมือไหว้
 ผู้ชม / เสียงปรบมือ / เสียงปรบมือ / เสียงปรบมือ / โฮวิท / ความภาคภูมิใจ / คมสิงห์ / การโดนคำ

ค่ายมวยมาตรฐานกรุงเทพ / ครูมวย / การดำหนิ / การแจ้งข่าว / เดือนหน้า / การชก
 ใหม่ โฮวิท

ค่ายมวยไทยกรุงอัมสเตอร์ดัม / ครูมวย / การขึ้นชม / โฮวิท / การแจ้งข่าว / เดือนหน้า
 / การชกใหม่ / คมสิงห์

ยอดมวยไทย / ศิลปะมวยไทย / การไหว้ครู / ประสพการณ์ / การตัดสินใจยุติธรรม

คำถาม

5 ข้อความข้างต้นสามารถเล่าอย่างย่อที่สุดได้อย่างไร

ตอบ _____

6 ข้อความนี้ต้องการสื่อสารใดแก่ผู้อ่าน

ตอบ _____

7 ข้อความนี้สื่อทัศนคติเกี่ยวกับการสอนศิลปะมวยไทยอย่างไร

ตอบ _____

8 เราสามารถพยากรณ์สถานการณ์สุดท้ายของนักมวยทั้งคู่ได้ว่าเป็นอย่างไร

ตอบ _____

ข้อความที่ 3

บ่ายวันหนึ่ง / ชั่วโมงเรียน / อากาศ / ความอบอุ่น / นักเรียน / ความง่วงเหงาหาวนอน / ครู / ความจำเป็น / การทิ้งห้อง / การออกคำสั่ง / การนั่งนิ่งๆ / การอยู่เงียบๆ / การท่องสูตรคูณ / นักเรียน / การทำตาม / คำสั่ง / ครูใหญ่ / การเล่น / ตึกตกระดาษะ / การคุย / ตึกตกระดาษะ / การคุย / การคุย / การคุย / ครู / การจังก้า / หน้าห้อง / การตวาด / นักเรียน / ความเจ็บบกริบ / ครู / การมองเห็น / ตึกตา / ตึกตา / ตึกตา / ตึกตา / ความโกรธจัด / การแผดเสียง / การตวาด / การรีบตึกตา

นุ้ย / การได้รับคำสั่ง / การเก็บตึกตา / ตั้งตัง / การร่งหล่น / แท้ครู / ครู / การมองเห็น / ความสะอิดสะเอียน / ตึกตาดำเปื้อน / การรีบ / นุ้ย / การสูญเสีย / ของรัก / การขอ / การอ่อนวอน / การร้องไห้ / การยื้อยุด / การร้องไห้ / ความขาดสติ / การยื้อแย่ง / ครู / ความตกใจ / การเอาชนะ / ครู / ผู้ชนะ / นุ้ย / ผู้หัวใจสลาย / การร้องไห้ / ความเกลียดชัง / การจ้องมอง / ความเกลียดชัง

เข้าตู่ / นุ้ย / การมาโรงเรียน / การนั่งซึม / การนึกคิด / ความไร้ความหมาย / ความอ้างว้าง / ความโดดเดี่ยว / ความซอกซำ / ความทุกข์ทรมาน / การเก็บกด / การทะเลาะ / การร้องไห้ / การร้องไห้ / การร้องไห้ / ความทุกข์ทรมานใจ / การบรรเทา / การคงไว้ / ตั้งตัง / ความอาลัย / การเปิดโต๊ะ / การเก็บของในโต๊ะ / การหยุดชะงัก / การมองเห็น / ลูกกระดาษะ / ผมเปียของ ตั้งตัง / ตั้งตัง / การยิ้มแฉ่ง / ความตื่นเต้น / ความดีใจ / ความดีใจ / ความปิติ / การกอด / การจูบ / น้ำมูก / น้ำตา / การประอะเปื้อน / นุ้ย / คำถาม / ตั้งตัง / การกลับมาเอง / ? / ครู / การนำกลับมา / ?

คำถาม

9 นุ้ยได้ตั้งตังกลับมาคืนมา เพราะเหตุใด

ตอบ _____

10 ครู มีลักษณะนิสัยอย่างไร

ตอบ _____

11 ผู้เขียนต้องการสื่อสารใดแก่ผู้อ่าน

ตอบ _____

12 เราอาจพยากรณ์ความสัมพันธ์ต่อมาระหว่างครูกับนุ้ยได้ว่าเป็นอย่างไร

ตอบ _____

แบบทดสอบปรนัย-อัตนัยสำหรับวัดทักษะการเชื่อมโยงความ

ชื่อ.....รหัส.....คณะ.....

แบบทดสอบชุดที่ 3 แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทเรื่องเล่า

ข้อความที่ 1

เขา / สามี / การไม่มาดูแล / หล่อน / ภรรยา / ! / พวกเรา / ความสงสาร / หล่อน / ความเจ็บ
แค้นแทน / เพื่อนมนุษย์ / การอยากแบ่งปัน / ความสุข / พวกเรา / การอนุญาต / การคลุกคลี / การเข้า
มา / บ้านเรา / หล่อน / ครั้งคราว / การซื้อ / ดินสอ / สมุด / การขอร้อง / พวกเรา / การสอนเขียน / การ
สอนอ่าน / หล่อน / การตอบแทน / ขนมราคาถูก / พวกเรา / การไม่ชอบกิน

วันปีใหม่ / พวกเรา / การฉลอง / การจัดงานเล็กๆ / การเชิญชวน / หล่อน / การเข้าร่วมงาน /
หล่อน / การเอ่ยปาก / การซื้อของขวัญ / การให้แม่ / แม่ของผมน / การซื้อของขวัญ / การให้หล่อน /
ผ้าสีสด / ผ้าลายสวย / หล่อน / ความดีใจ / การตอบแทน / ของขวัญ / สบู่ราคาถูก / จำนวนหนึ่งก้อน /
แม่ของผมน / ความไม่พอใจ

หล่อน / การมาอยู่ใกล้ / พวกเรา / การได้รับ / ประโยชน์ / การไม่ต้องทำ / การซักผ้า / การล้าง
จาน / หล่อน / การแอบทำบ่อยครั้ง / การแอบทำเงียบๆ / เรา / การเห็น / การซ่อมแซมให้แม่ / เสื้อผ้า /
หล่อน / การเรียกแม่ผมน / แม่

คำถาม

- 2 ข้อใดบอกนิสัยของ “หล่อน” อย่างสัมพันธ์กับข้อความข้างต้น
 - 1 ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น
 - 2 กตัญญูรู้คุณ
 - 3 มีความใฝ่รู้
 - 4 ไม่ท้อแท้ชีวิต
- 3 จากข้อความที่ยกมา ข้อใดตีความไม่ตรงตามนัยของเนื้อความ

“หล่อน / การเรียกแม่ผมน / แม่”

 - 1 หล่อนเรียกแม่ตามคำเรียกของพวกเรา
 - 2 หล่อนรู้สึกเหมือนตนเองเป็นลูกแม่เช่นกัน
 - 3 หล่อนมุ่งหวังจะยึดแม่ของผมนเป็นที่พึ่ง
 - 4 คำเรียกว่า “แม่” สื่อนัยแสดงความรัก

4 เมื่อหล่อนให้ของขวัญ เป็นเพราะเหตุใดแม่ของผมจึงไม่พอใจ

ตอบ _____

5 จากข้อความทั้งหมด แสดงว่า พวกเรารู้สึกต่อหล่อนอย่างไร

ตอบ _____

ข้อความที่ 2

นักมวยในค่าย/ จำนวนยี่สิบคน / ความขะมักเขม้น / การฝึกซ้อม / การชกกระสอบทราย / การเตะต่อยลม / การลงนามช้อมคู่/การปล้ำพืดช้อมเชิง

คมสิงห์ / นักมวยคนใหม่ / การถูกชกใช้ / ครูมวย / ช้อสงสัย / ศิลปะมวยไทย / ความชำนาญ / ? / คมสิงห์ / การตอบ / ช้อสงสัย / ศิลปะมวยไทย / ความชำนาญ / ความครบถ้วน / ครูมวย / การคัดค้าน / การแนะนำ / นักมวยอาชีพ / ศิลปะมวยไทย / ความชำนาญ / การเลือก / จำนวนหนึ่งอย่าง / ความจำเป็น / การเอาชนะ / การได้คะแนน / กรรมการ / ศิลปะมวยไทย / ความนิยม / การเตะ / การขึ้นเข้า / การตามใจกรรมการ / การตามใจเซียนมวย / การพืดช้อม / การฝึกซ้อม / การบำรุงร่างกาย / การวิ่ง / การฝึก / ความขยัน / การตั้งใจฝึกซ้อม / การมีชื่อเสียง / การได้มา / เงินทอง / โอกาสทอง

นักมวยฝรั่งในค่าย / ความต่างวัย / ความต่างเพศ / ความตั้งใจ / การฝึกซ้อม / ความมุ่งมั่น

จอห์น ไฮวิท / นักมวยคนใหม่ / ความตั้งใจ / การฟัง / คำแนะนำ / ครูมวย / มวยไทย / ศาสตร์ / ศิลป์ / การใช้ทุกส่วน / อวัยวะของร่างกาย / อาวุธ / การเรียนรู้ / การฝึกซ้อม / แม่ไม้มวยไทย / การไหว้ครู / การรำลึกพระคุณครู / การเรียนรู้ที่ดี / การรับรู้ที่ดี / การนำไปสู่ / จุดมุ่งหมาย / ความสำเร็จ

ความแตกต่าง / การฝึกฝน / มวยไทย / นักมวยไทย / นักมวยต่างชาติ

คำถาม

6 จากข้อความข้างต้น ข้อใดเป็นความคิดสำคัญที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

1 เป้าหมายที่แตกต่างกัน นำไปสู่วิธีปฏิบัติที่ต่างกันด้วย

2 การมุ่งหวังเฉพาะชื่อเสียงและเงินทอง ย่อมทำให้เรียนรู้ได้ไม่ลึกซึ้งสมบูรณ์

3 การเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จที่สุด คือการเข้าถึงหัวใจของวิชา

4 ความตั้งใจและขยันนำไปสู่ความสำเร็จ

7 ผู้เขียนมีทัศนคติต่อการฝึกมวยไทยอย่างไร

1 นักมวยอาชีพปัจจุบันนี้ไม่สนใจศิลปะมวยไทย

2 การเรียนรู้มวยไทยควรดำเนินตามแบบอย่างที่เคยทำมา

3 ในอนาคต คนไทยจะมีสูญเสียความรู้เรื่องศิลปะมวยไทย

4 มวยอาชีพในปัจจุบันนี้เป็นเรื่องของการพนัน

8 ครูมวยไทยให้คำแนะนำแก่จอห์น โฮวี่ทอย่างไร

ตอบ _____

9 เปรียบเทียบคำแนะนำของครูมวยทั้งสองคนตามที่ท่านเข้าใจ

ตอบ _____

ข้อความที่ 3

นุ้ย / การฝัน / การทำเลขสูตรคุณ / ตัวเลข / การแปรเปลี่ยน / อาวุธ / ความคมของตัวเลข / การ
ทิ่มแทง / เลือดสีเข้ม / การทะลักไหล / การหวีดำรงค์ / การดั้นหนี / การรู้สึกตัว / การตื่น / น้ำตา /
ปัสสาวะ / การนอนคนเดียว / แม่ / การไม่กลับบ้าน / สายฝน / การตกจึกๆ / ฟ้า / การแลกเปลี่ยน
ปลาบ / การลั่นเปรี๊ยะ / นุ้ย / ความหวาดกลัวจับใจ / การร้องไห้กระซิกๆ / การอยู่คนเดียว / นุ้ย / การ
ปลอบใจ "ตั้งตั้งยังอยู่"

ตั้งตั้ง / ตุ๊กตาผ้ายัดนุ่น / นุ้ย / การได้มา / กรรมสิทธิ์ / ความผูกพัน / ความรัก / ความหวัง /
ความเป็นเจ้าของ / การเป็นเพื่อนแท้ / การเป็นเพื่อนปลอบใจ / การยินดีรับฟัง / ตั้งตั้ง / นุ้ย / นุ้ย / ตั้งตั้ง /
การพ่วงติดกันทุกหนแห่ง

คำถาม

10 ข้อใดบอกเล่าไม่ตรงกับเนื้อเรื่อง

- 1 นุ้ยหวาดกลัวการเรียนเลขจนฝันร้าย จึงปัสสาวะรดที่นอน
- 2 นุ้ยอยู่บ้านคนเดียว แม่กลางคืนดิ๊กดื่น แม่ก็ยังไม่กลับบ้าน
- 3 นุ้ยรู้สึกว่าตั้งตั้งเป็นเพื่อนที่มีชีวิต
- 4 ความรู้สึกว่าตนเองมีตั้งตั้งเป็นเพื่อน นุ้ยจึงมีกำลังใจต่อสู้ความหวาดกลัว

11 จากข้อความที่อ่าน ข้อใดตีความไม่สัมพันธ์กับชีวิตนุ้ย

1 นุ้ยมีสุขภาพจิตไม่สมบูรณ์

2 แม่ของนุ้ยประกอบอาชีพหญิงกลางคืน

3 นุ้ยเกลียดกลัววิชาเลขคณิตมากที่สุด

4 นุ้ยเกิดภาวะประสาทหลอน

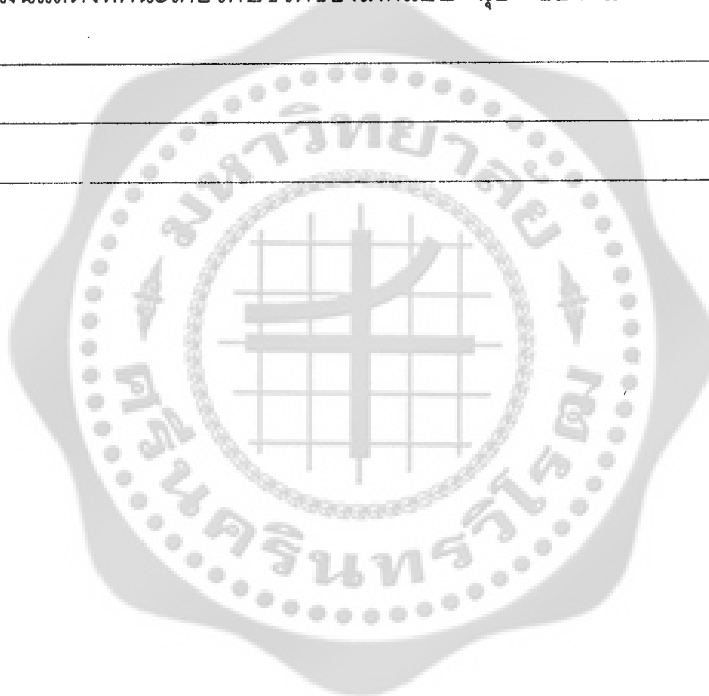
12 เรียบเรียงข้อความที่กำหนดให้ใหม่

“ตุงตุง / ตึกตาค่ายดำนุ่น / นุ้ย / การได้มา / กรรมสิทธิ์ / ความผูกพัน / ความรัก / ความหวง
 แห่น / ความเป็นเจ้าของ / การเป็นเพื่อนแท้ / การเป็นเพื่อนปลอมใจ / การยินดีรับฟัง”

ตอบ _____

13 ข้อความนี้แสดงทัศนะเกี่ยวกับชีวิตของเด็กแบบ “นุ้ย” อย่างไร

ตอบ _____

แบบทดสอบปรนัยสำหรับวัดทักษะการเชื่อมโยงความ

ชื่อ.....รหัส.....คณะ.....

แบบทดสอบชุดที่ 4 แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทบทความ

ข้อความที่ 1

พ่อแม่ / การดูว่า / เหตุผล / ความปรารถนาดี / เรา / ลูกหลาน / การถูกดู / การถูกว่า / เรา / การบ่นว่า / พ่อแม่ / ความลำเอียง / การรัก / การไม่รัก / ความไม่เท่าเทียม / เรา / การพูด / ความไม่รู้จริง / พ่อแม่ / การดูว่า / เหตุผล / ความปรารถนาดี / เรา / ความไม่ดี / พ่อแม่ / การลงไม้ลงมือ / เป้าหมาย / ความสำนึก / การรู้ตัว / การแสวงหา / ความดีงาม / ลูกหลาน / ความเข้าใจ / พ่อแม่ / ความรัก / ความรัก / พ่อแม่ / การลงมือแรงๆ / โทสะ / ความเป็นครั้งคราว / การไม่พยายาม / การไม่อาฆาต / การไม่จองเวร / ตัวเรา

คำถาม

1. เนื้อหาข้อความข้างต้นมีลักษณะอย่างไร
 1. แนะนำแนวคิดแก่ลูก
 2. อธิบายรายละเอียด
 3. ชี้แจงเหตุผล
 4. แก่ตัวแทนพ่อแม่
2. ข้อความนี้น่าจะอยู่ในส่วนใดของเรื่อง
 1. ส่วนนำเรื่อง
 2. ส่วนเนื้อเรื่อง
 3. ส่วนสรุปเรื่อง
3. ข้อความนี้สรุปได้ว่าอย่างไร
 1. ลูกยังไม่เข้าใจพฤติกรรมพ่อแม่
 2. ลูกมองพ่อแม่ในแง่ร้าย
 3. จิตใจพ่อแม่ลำคึกกว่าการกระทำ
 4. โทสะของพ่อแม่มีสาเหตุจากลูก
4. ข้อใดไม่ปรากฏในเนื้อเรื่อง
 1. การที่พ่อแม่ดูว่าลูกหลานเนื่องจากความปรารถนาดี
 2. การที่เราบ่นว่าพ่อแม่ลำเอียงรักลูกไม่เท่ากัน เพราะเราไม่รู้จิตใจพ่อแม่
 3. พ่อแม่บางคนต้องลงโทษลูกๆ เพราะต้องการให้ลูกสำนึกตัว
 4. ลูกควรละเว้นอาฆาตจองเวรพ่อแม่ที่ดูว่าเรา

ข้อความที่ 2

ความยาก / สื่อมวลชน / การสอนภาษา / สื่อมวลชน / การเป็นด้านสุดท้าย / ภาษา / การสอน / การใช้ / ความช่วยเหลือ / หน้าที่ / ครู / พ่อแม่ / สื่อมวลชน / หน้าที่ / การกลั่นกรอง / การติดต่อ / จำนวน / คำพูดติดปาก / บุคคล / ผู้ให้สัมภาษณ์ / ตัวอย่าง / จำนวน “เป็นอะไรที่” / คำพูดติดปาก “แบบว่า” / สื่อมวลชน / การช่วยเหลือ / การหลีกเลี่ยง / การตัดออก / ความเป็นไปได้ / ความพยายาม / การคัดเลือก / บุคคล / ผู้ให้สัมภาษณ์ / การพูดชัดเจน

คำถาม

5. ข้อความนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร

- 1 ปัญหาการใช้ภาษาในสังคม
- 2 ปัญหาความไม่รับผิดชอบของสื่อมวลชน
- 3 ปัญหาความไม่ระวังการใช้ภาษาของผู้ให้สัมภาษณ์
- 4 ปัญหาความไม่เอาใจใส่ของครู พ่อแม่

6. ชื่อเรื่องใดที่น่าจะเกี่ยวข้องกับเนื้อหานี้

- 1 เยาวชนยึดแบบอย่างการใช้ภาษาจากใคร
- 2 การสอนภาษาหน้าที่ของใคร
- 3 สื่อมวลชนกับภาระที่ควรรับผิดชอบ
- 4 บทบาทสื่อมวลชนด้านภาษา

7. ข้อความ “ความยาก / สื่อมวลชน / การสอนภาษา / สื่อมวลชน / การเป็นด้านสุดท้าย” ในข้อความปกติน่าจะเป็นตามข้อใด

- 1 สื่อมวลชนเป็นด้านสุดท้ายในการสอนภาษาต่างๆ
- 2 เป็นการยากที่สื่อมวลชนจะทำหน้าที่เป็นด้านสุดท้ายในการสอนภาษา
- 3 เป็นการยากที่สื่อมวลชนจะสอนภาษาเพราะเป็นด้านสุดท้ายของการใช้ภาษา
- 4 การใช้ภาษาต่างๆของสื่อมวลชนเป็นด้านสุดท้ายในการสอนภาษา

8. จากข้อความข้างต้น ข้อใดที่ข้อความไม่ถูกต้อง

- 1 จำนวนและคำติดปาก “เป็นอะไรที่” “แบบว่า” จัดเป็นปัญหาการใช้ภาษาในปัจจุบัน
- 2 สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่การใช้ภาษาที่ผิดๆของบุคคล
- 3 การกล่าวโทษกันเกี่ยวกับความรับผิดชอบของสื่อมวลชนที่มีต่อสังคม
- 4 ความขัดแย้งอย่างรุนแรงด้านการใช้ภาษาระหว่างสื่อมวลชน กับครูและผู้ปกครอง

ข้อความที่ 3

คำนิยม / ความเชื่อ / การส่งผล / คำนิยม / ตัวอย่าง / ความเชื่อ / ภาษา / สมบัติของเรา / เรา / การมีพันธะ / หน้าที่ / การรักษา / มรดกของสังคม / การกระทำ / การกระทำ / การกระทำ / การทำลาย / มรดกทางวัฒนธรรม / พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ / ความไม่ควรกระทำ / การใช้ภาษา / อำนาจใจ / อารมณ์ / ความหฤหรรษ์ / ผู้ใช้ / การรักษา / มรดกบรรพบุรุษ / พฤติกรรมควรกระทำ / ความเชื่อ / การก่อเกิด / คำนิยม / การใช้ภาษา / การดำเนินไป / ความเข้าใจดี / เป้าหมาย / การสื่อสาร / การเข้าถึง / จิตใจ / กันและกัน

คำถาม

9 ข้อความนี้เน้นสาระเกี่ยวกับอะไร

1 ความสัมพันธ์ของความเชื่อกับค่านิยม	2 การรักษา มรดกทางภาษา
3 การใช้ภาษาให้สอดคล้องกับค่านิยม	4 ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับภาษา

10 ข้อความข้างต้นสะท้อนถึงความรู้สึกใดของผู้เขียน

1 ห่วงใยมรดกของชาติ	2 เสียหายที่ภาษาถูกทำลาย
3 ไม่พอใจที่คนรุ่นใหม่ไม่รักษาภาษา	4 เบื่อหน่ายที่คนมีความเชื่อผิดๆ

11 ข้อความต่อไปนี้ เรียบเรียงเป็นภาษาปกติ ได้อย่างไร

“ความไม่ควรกระทำ / การใช้ภาษา / อำนาจใจ / อารมณ์ / ความหฤหรรษ์ / ผู้ใช้”

- 1 ผู้ใช้ภาษาไม่ควรกระทำตามอำนาจใจโดยการใช้ภาษาด้วยความหฤหรรษ์
- 2 สิ่งไม่ควรกระทำในการใช้ภาษาคืออารมณ์และอำนาจใจของผู้ใช้ที่มีความหฤหรรษ์
- 3 สิ่งไม่ควรกระทำของผู้ใช้ภาษาคือใช้ภาษาตามอำนาจใจ ตามอารมณ์ ด้วยความหฤหรรษ์
- 4 ภาษาที่ไม่ควรใช้ คือ ภาษาที่แสดงถึงอำนาจใจ อารมณ์และความหฤหรรษ์ของผู้ใช้

12 ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์ใดที่เขียนข้อความนี้

- 1 เพื่อเตือนให้ผู้ใช้ภาษาระมัดระวังการใช้ภาษา
- 2 เพื่อสร้างค่านิยมที่ถูกต้องในการใช้ภาษา
- 3 เพื่อวิเคราะห์เหตุผลของการใช้ภาษาผิดๆ
- 4 เพื่อระบายความรู้สึกไม่พอใจการใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้อง

แบบทดสอบอัตนัยสำหรับวัดทักษะการเชื่อมโยงความ

ชื่อ.....รหัส.....คณะ.....

แบบทดสอบชุดที่ 5 แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทยุทธศาสตร์

ข้อความที่ 1

ใคร / ความสามารถ / การบอก / ข้อสงสัย / การเดินทาง / การไปข้างหน้า / การถอยหลัง

เจ้าชายสิทธัตถะ / การละทิ้ง / สมบัติ / พระราชวัง / การห่มผ้าเก่าๆ / การอุ้มบาตร / พระองค์ /

ข้อสงสัย / การเดินทาง / การไปข้างหน้า / การถอยหลัง / ?

การสมมุติ / การอยู่กรุงเทพ ฯ / การว่างงาน / ผลกระทบ / ผู้คน / มิตรภาพ / การลดลง / การเพิ่มขึ้น / มลภาวะ / ความเลวร้าย / ผม / ความคิดเห็น / สิ่งเหมาะสม / การกลับบ้าน

คำถาม

1 ข้อความนี้สรุปสาระสำคัญได้อย่างไร

คำตอบ

2 ข้อความนี้สะท้อนให้เห็นอะไรในสังคมไทย

คำตอบ

3 ข้อความนี้มีวัตถุประสงค์จะสื่อสารแก่ผู้อ่านกลุ่มใด

คำตอบ

4 ข้อความนี้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเดินทางไปข้างหน้าและการเดินถอยหลังอย่างไร

คำตอบ

5 ท่านคิดว่าเป็นเพราะเหตุใด ข้อความนี้จึงใช้เรื่องราวของเจ้าชายสิทธัตถะเปรียบเทียบกับ
การอยู่กรุงเทพ ฯ

คำตอบ

ข้อความที่ 2

มนุษย์ / มนุษย์ / มนุษย์ / ตัวตน / การมีสิ่งพิเศษ / การมีน้อยที่สุด / ความเป็นจำนวนหนึ่ง / ผม / การเชื่อ / ตัวเรา / การมีสิ่งพิเศษ / ข้อสงสัย / ความสามารถ / การมองเห็นตัวเอง / ? / การนับถือตัวเอง / ? / ความเหมือน / การเปรียบเทียบ / ผู้หญิง / ความสวย / ผม / คำถาม / ข้อสงสัย / ผู้หญิง / ผู้หญิง / ผู้หญิง / ความสวย / ความเหมือนกัน / ? / ผม / การตอบคำถาม / ความคิดเห็น / ผู้หญิง / ผู้หญิง / ผู้หญิง / ความสวย / ความเหมือนกัน

คำถาม

6 ให้คาดเดาว่าเนื้อหาในส่วนต่อไปนั้น ข้อความน่าจะต้องการสื่อเกี่ยวกับเรื่องอะไร

คำตอบ _____

7 ข้อความข้างต้น บ่งบอกความเชื่อในเรื่องอะไร

คำตอบ _____

ข้อความที่ 3

ข้อสงสัย / ? / การเปรียบเทียบ / คุณค่า / การเรียนรู้ / การอยู่ในห้องเรียน / เวลาสองวัน / การอยู่นอกห้องเรียน / เวลาสองวัน / การโดดเรียน / การถูกตราหน้า / ความเร็ว / ความเกร / ข้าพเจ้า / การนิยาม / ประสบการณ์ / คนรอบข้าง / ความไม่เข้าใจ / การดูว่า

ข้าพเจ้า / การเดินทาง / ต่างจังหวัด / การใช้เวลา / เวลาสองวัน / ประสบการณ์ / การได้ทำไร / การมีความสุข / การมีกำลังใจ / ชีวิต / การมีเป้าหมาย / การเกี่ยวเนื่อง / ประสบการณ์ / การเดินทาง

คำถาม

8 ข้อความนี้ต้องการสื่ออะไรถึงผู้อ่าน

คำตอบ _____

9 ข้าพเจ้ามีนิสัยอย่างไร

คำตอบ _____

10 อะไรคือความไม่เข้าใจของคนรอบข้าง

คำตอบ _____

11 ผลที่ข้าพเจ้าได้รับจากการเดินทางคืออะไร

คำตอบ _____

12 ท่านคิดว่าเป็นเพราะเหตุใด ข้าพเจ้าจึงกล่าวถึงการอยู่นอกห้องเรียนสองวัน

คำตอบ _____

แบบทดสอบปรนัย-อัตนัยสำหรับวัดทักษะการเชื่อมโยงความ

ชื่อ.....รหัส.....คณะ.....

แบบทดสอบชุดที่ 6 แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทบทความ

ข้อความที่ 1

ธนาคารแห่งประเทศไทย / ท่าน / งานสำคัญ / การริเริ่ม / การพัฒนา / ความทันสมัย / ความรวดเร็ว / ระบบการธนาคารของประเทศไทย / การเน้น / ความจำเพาะ / การเคลียร์เช็ค / การนำมาใช้ / ระบบหักบัญชี / การดำเนินการ / การคล้อยตาม / พรก.ธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2485 / ความเป็นศูนย์กลาง / การหักล้าง / ความเป็นหนี้สิน / ธนาคาร / ธนาคาร.

คำถาม

1 ข้อความนี้บอกเล่าให้ผู้อ่านทราบเกี่ยวกับอะไร

- 1 งานสำคัญที่ท่านผู้นี้เป็นผู้ริเริ่ม
- 2 ความทันสมัยของระบบการธนาคารไทย
- 3 ความเป็นศูนย์กลางของธนาคาร
- 4 การหักล้างหนี้สินของธนาคาร

2 คำในข้อใดที่สอดคล้องกันมากที่สุด

- 1 ท่าน / งานสำคัญ / การริเริ่ม / การเคลียร์เช็ค
- 2 การพัฒนา / ระบบหักบัญชี / พรก.ธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2485 / ความเป็นหนี้สิน
- 3 การเคลียร์เช็ค / การคล้อยตาม / ความเป็นหนี้สิน / ธนาคาร
- 4 งานสำคัญ / ความรวดเร็ว / ระบบหักบัญชี / ความเป็นหนี้สิน

3 ข้อความนี้จัดเป็นส่วนหนึ่งของงานเขียนรูปแบบใด

ตอบ.....

4 ข้อความนี้สรุปสาระสำคัญได้ว่าอย่างไร

ตอบ.....

ข้อความที่ 2

ดิฉัน / การขอคำแนะนำ / คนรัก / การบอกเลิก / การนับเวลา / เวลาสองเดือน / คนรัก / การบอกเหตุผล / ความแตกต่าง / การไปด้วยกันไม่ได้ / ดิฉัน / ความมีฐานะ / คนรัก / ความไม่มีฐานะ / เรา / การพูดคุย / การพูดคุย / การพูดคุย / คนรัก / การปฏิเสธ / เขา / การมีคนรักใหม่ / การนับเวลา / เวลาสองเดือน / ความสนิทของเขา / คนทั้งคู่ / โครงการแต่งงาน / ดิฉัน / ข้อสงสัย / การเปลี่ยนแปลง / การรัก / การเลิกรัก / การแค้น / การไม่แค้น / การรักคนอื่น / การแค้นคนอื่น / ดิฉัน / การบอกปฏิเสธ / ความไม่ต้องการ / มิตรภาพ / ความเป็นเพื่อน / ดิฉัน / ตนเอง / ข้อสงสัย / ใจแคบ / ? / ดิฉัน / การทำใจไม่ได้ / ความสับสน / ความเสียใจ / ระยะเวลา / การคบค้ากัน 4 – 5 ปี / ความรู้สึกดีๆ / ดิฉัน / ความต้องการ / คุณ / คำแนะนำ

คำถาม

- 5 ข้อใดไม่ปรากฏในข้อความข้างต้น
 - 1 เมื่อ 4 – 5 ปีที่ผ่านมา ดิฉันมีคู่รัก
 - 2 เมื่อ 2 เดือนที่ผ่านมา คนรักของดิฉันมีคู่รักคนใหม่
 - 3 ผู้หญิงคนใหม่เป็นคนใจแคบ
 - 4 ดิฉันไม่ยอมรับสภาพการถูกเลิกรัก
- 6 ข้อใดสะท้อนถึงความรู้สึกของดิฉันในขณะนี้มากที่สุด
 - 1 โกรธแค้น เกลียดชัง
 - 2 ท้อแท้ หดหู่
 - 3 งุนงง สับสน
 - 4 เสียหน้า เสียความรู้สึก
- 7 ข้อความข้างต้นน่าจะอยู่ในงานเขียนรูปแบบใด

ตอบ _____

- 8 ข้อความต่อไปนี้สามารถเล่าเป็นภาษาปกติได้อย่างไร

“ดิฉัน / การขอคำแนะนำ / คนรัก / การบอกเลิก / การนับเวลา / เวลาสองเดือน / คนรัก / การบอกเหตุผล / ความแตกต่าง / การไปด้วยกันไม่ได้ / ดิฉัน / ความมีฐานะ / คนรัก / ความไม่มีฐานะ / เรา / การพูดคุย / การพูดคุย / การพูดคุย / คนรัก / การปฏิเสธ”

ตอบ _____

ข้อความที่ 3

การเจริญเมตตา / การกระทำได้ง่ายๆ / ความมีอานิสงส์ / คุณธรรม / นักบริหาร / นักปกครอง / ชื่อเรียก / พรหมวิหารธรรม / คำนิยาม / เครื่องดำรงอยู่อย่างพรหม / ความเป็นผู้ประเสริฐ / องค์ประกอบ / เมตตา / กรุณา / มุทิตา / อุเบกขา

เมตตา / ความรัก / ความปรารถนาดี / ความมีเมตตจริต / เพื่อนมนุษย์ / การมีความสุข / การไม่มีความระแวง / เมตตา / ความมีอานิสงส์ / ภาสิต / “เมตตาธรรม คำจุนโลก”

กระบวนการ / เมตตา / การอาศัย / หลักการ / เมตตากายกรรม / การกระทำ / ความประกอบด้วยเมตตา / เมตตาวจีกรรม / การพูด / ความประกอบด้วยเมตตา / เมตตามโนกรรม / การคิดต่อกัน / ความประกอบด้วยเมตตา

คำถาม

- 9 ข้อความไม่ต้องใช้การเจริญเมตตา
 - 1 คุณธรรมสำหรับนักปกครอง นักบริหาร
 - 2 ภาสิต “เมตตาธรรม คำจุนโลก”
 - 3 องค์ประกอบของความเป็นผู้ประเสริฐ
 - 4 การคิดต่อผู้อื่นในทางสร้างสรรค์
- 10 จากข้อความข้างต้น ข้อใดเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้อ่าน
 - 1 ได้ข้อคิด เป็นการประเทืองจิตใจ
 - 2 ได้ความรู้ด้านคำศัพท์
 - 3 ได้แนวปฏิบัติสำหรับพัฒนาตนเอง
 - 4 ได้ความเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความทุกข์
- 11 เหตุใดจึงกล่าวว่า “เมตตาธรรม คำจุนโลก”

ตอบ _____

- 12 ทำไม เมตตาจึงประกอบด้วย กายกรรม วจีกรรม มโนกรรม

ตอบ _____

แบบทดสอบปรนัยสำหรับวัดทักษะการเชื่อมโยงความ

ชื่อ.....รหัส.....คณะ.....

แบบทดสอบชุดที่ 7 แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทตำรา

อ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถาม โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

ข้อความที่ 1

กรุงศรีอยุธยา / การเสียเอกราช / พุทธศักราช 2310 / บ้านเมืองไทย / การมีคนมาก / ความเข้มแข็ง / การตั้งตน / การเป็นผู้นำ / การรวบรวม / ความเป็นกลุ่มก้อน / การจัดตั้ง / การสถาปนา / ศูนย์อำนาจ / สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช / ความสำเร็จ / การกระทำการ / ความสามารถ / การฟื้นฟู / ระบบ / สถาบัน / สภาพสังคม / การเอาอย่าง / อยุธยา / การสืบต่อ / พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช / การสถาปนา / ราชวงศ์ / จักรี / การโยกย้าย / ศูนย์อำนาจ / กรุงเทพมหานคร / ความพยายาม / การสร้างเสริม / ความมั่นคง / การจัดระเบียบ / การฟื้นฟู / สังคม / เศรษฐกิจ / ประเพณี / ความต่อเนื่อง / บ้านเมือง / ความอยู่ในสภาพดี / ความเปลี่ยนแปลง / การก่อเกิด / ความมีลักษณะจำเพาะ / กรุงรัตนโกสินทร์

คำถาม

1. ข้อความนี้สัมพันธ์กับสาขาวิชาใดน้อยที่สุด
 1. รัฐศาสตร์
 2. ประวัติศาสตร์
 3. นิติศาสตร์
 4. วรรณคดีไทย
2. ข้อความใดกล่าวไม่สอดคล้องกับข้อความข้างต้น
 1. สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงสถาปนาศูนย์อำนาจสำเร็จ
 2. คนไทยที่เข้มแข็งจำนวนมากตั้งตนเป็นผู้นำกลุ่ม
 3. พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงฟื้นฟูสังคมตามแบบอย่างสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
 4. สังคม เศรษฐกิจ และประเพณีของกรุงรัตนโกสินทร์มีลักษณะจำเพาะของตนเอง

3. ข้อความนี้สะท้อนถึงวัตถุประสงค์ใดของผู้เขียน

1. บอกเล่าเรื่องราวให้รู้อย่างรวบรัด	2. อธิบายให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ
3. เปรียบเทียบให้ผู้อ่านเห็นความแตกต่าง	4. ปลุกใจให้ผู้อ่านภาคภูมิใจในชาติ

4. ข้อความข้างต้น สะท้อนความรู้สึกใด

1. ศรัทธาในความเข้มแข็งของคนไทย	2. ภาคภูมิใจในความเก่งกล้าของคนไทย
3.ชื่นชมที่คนไทยไม่ยอมพ่ายแพ้	4. ยอมรับความเปลี่ยนแปลงของบ้านเมือง

ข้อความที่ 2

ปรัชญา / การบ่งบอก / การมีลักษณะ / ปรัชญา / ความเป็นสาม / ประการที่ หนึ่ง / การแสวงหา / การได้มา / ความรู้ / การอาศัย / การใช้วิธี / การชักใช้ / ความไม่สิ้นสุด / ข้อสงสัย / ประการที่สอง / การได้มา / ปัญหา / ความสงสัย / การตั้งต้นจาก / เรื่องราว / พื้นฐาน / ชีวิตของมนุษย์ / ประการที่สาม / เนื้อหาสาระ / ความเกี่ยวพัน / ทศณะ / การมองเห็น / โลก / มนุษย์ / สังคม / การรวมถึง / ความหมาย / ความเป็นชีวิต

คำถาม

5 ข้อความที่กล่าวนี้เกี่ยวกับอะไร

1 ลักษณะความเป็นวิชาปรัชญา	2. สาขาของวิชาปรัชญา
3 กฎเกณฑ์ต่างๆในวิชาปรัชญา	4 ความแตกต่างของวิชาปรัชญากับวิชาอื่นๆ

6 ข้อความนี้กล่าวในลักษณะใด

1 อธิบาย	2 ชี้แจง
3 สรุปความ	4 แจกแจงประเด็น

7 ข้อความนี้ควรอยู่ในส่วนใดของเรื่อง

1 ส่วนนำเรื่อง	2 ส่วนเนื้อหารายละเอียด
3 ส่วนสรุปเรื่อง	

8 ควรตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

1 ลักษณะของปรัชญา	2 ความเป็นปรัชญา
3 ประเภทของปรัชญา	4 วิหาคความรู้โดยปรัชญา

ข้อความที่ 3

คน / การมีลักษณะ / ความเชื่อ / การมีจำนวนสอง / ความไม่สัมพันธ์ / ความสัมพันธ์ / ความสัมพันธ์ / การมีจำนวนสอง / ความสอดคล้อง / ความขัดแย้ง / ความขัดแย้ง / การก่อเกิด / การเปลี่ยนแปลง / ทศนคติ / กระบวนการ / การเปลี่ยนแปลง / ทศนคติ / การมีจำนวนสาม / ประการที่หนึ่ง / การเปลี่ยนแปลง / ความเชื่อ / ความเกี่ยวพัน / พฤติกรรม / ประการที่สอง / การเปลี่ยนแปลง / ความเชื่อ / ความเกี่ยวพัน / สิ่งแวดล้อม / ประการที่สาม / การแสวงหา / ความเชื่อใหม่ / การทดแทน

คำถาม

- 9 ข้อความที่ว่า " คน / การมีลักษณะ / ความเชื่อ / การมีจำนวนสอง / ความไม่สัมพันธ์ / ความสัมพันธ์ " สามารถสรุปเป็นข้อความโดยทั่วไปได้อย่างไร
 - 1 ความเชื่อมีลักษณะ 2 อย่าง คือ ความเชื่อที่ไม่สัมพันธ์กับคน และ ความเชื่อที่สัมพันธ์กับคน
 - 2 คนมีความเชื่อ 2 ลักษณะ คือ ความเชื่อที่ไม่สัมพันธ์กัน กับความเชื่อที่สัมพันธ์กัน
 - 3 คน 2 คน มีลักษณะความเชื่อทั้งไม่สัมพันธ์กัน และสัมพันธ์กัน
 - 4 ความเชื่อของคน 2 จำพวก มีทั้งลักษณะไม่สัมพันธ์และสัมพันธ์กัน
- 10 ข้อความนี้จะสัมพันธ์กับวิชาการสาขาใดมากที่สุด
 - 1 จริยธรรม
 - 2 จิตวิทยา
 - 3 ชีววิทยา
 - 4 ปรัชญา
- 11 ข้อความนี้เขียนในลักษณะใด
 - 1 แจกแจงรายละเอียด
 - 2 สรุปความคิดเห็น
 - 3 ชี้แจงข้อเท็จจริง
 - 4 อธิบายหลักการ
- 12 ข้อความนี้จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง
 - 1 เข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์
 - 2 ใช้เป็นเหตุผลสำหรับอ้างเมื่อเราเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
 - 3 ใช้เมื่อต้องการเปลี่ยนแปลงความเชื่อของคนอื่นๆ
 - 4 ใช้เป็นความรู้พื้นฐานสำหรับสร้างค่านิยมใหม่

แบบทดสอบอัตนัยสำหรับวัดทักษะการเชื่อมโยงความ

ชื่อ.....รหัส.....คณะ.....

แบบทดสอบชุดที่ 8 แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทตำรา

ข้อความที่ 1

การสร้างพลัง / ค่านิยม / กระบวนการ / การควบคุม / ชีวิต / อนาคต / ตนเอง / การรวมถึง / การปฏิบัติ / ความมีเป้าหมาย / การเปลี่ยนแปลง / ชีวิต / สิ่งแวดล้อม / ตนเอง / การสร้างพลัง / ความมีสุขภาพ / การได้รับ / ความนิยม / การอยู่ภายใน / แวดวง / สาธารณสุข / องค์การอนามัยโลก (WHO 1991) / การระบุถึง / เป้าหมาย / การเป็นอันดับสุดท้าย / ความเป็นกลวิธี / การดูแล / ตนเอง / การสร้างพลัง / ประชาชน / ความสามารถ / การกำหนด / การจัดการ / สุขภาพ / ตนเอง / การรวมถึง / การกำหนดให้ / การสร้างพลัง / ความมีสุขภาพป่งชี้ / สภาวะสุขภาพ / บุคคล / ชุมชน / ความสอดคล้อง / แนวคิด / สุขภาพแบบใหม่

คำถาม

1 จากข้อความข้างต้น "การสร้างพลัง" นิยามได้ว่าอย่างไร

ตอบ

2 จากข้อความข้างต้น "การสร้างพลัง" มีความสำคัญอย่างไร

ตอบ

3 หากประชาชนทุกคนสามารถสร้างพลังตนเองได้ จะเกิดอะไรขึ้นแก่โลกของเรา

ตอบ

4 อะไรเป็นมูลเหตุให้ การสร้างพลังมีความสำคัญขึ้นมา

ตอบ

ข้อความที่ 2

สาหร่าย / ความมีชีวิต / การมีคลอโรฟิลล์ / ความสามารถ / การสังเคราะห์แสง / การมีความแตกต่าง / ความมีสภาพ / โครงสร้าง / การสืบพันธุ์ / การมีสองประเภท / การอาศัยเพศ / การไม่อาศัยเพศ

นักชีววิทยา / การสนใจ / สาหร่าย / ความมีเหตุผล / สาหร่ายเซลล์เดียว / การถูกจัดระบบ / ชีวิตที่สมบูรณ์ / ความมีเหตุผล / ความสามารถ / การสังเคราะห์ / การสร้างสารประกอบ / การมีองค์ประกอบ / เซลล์

สาหร่าย / ความแตกต่าง / ขนาด / แหล่งที่อยู่ / กระบวนการสืบพันธุ์ / การศึกษา / สาหร่าย / การถูกจัดระบบ / วิทยาสาหร่าย (Phycology)

คำถาม

5. ข้อความนี้แสดงความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับสาหร่าย

คำตอบ _____

6. ย่อหน้าที่ 2 ของข้อความ อธิบายเกี่ยวกับอะไร เขียนตอบให้ชัดเจน

คำตอบ _____

7. ข้อความข้างต้นนี้เขียนในลักษณะใด

คำตอบ _____

8. สรุปเนื้อความของข้อความที่ 3 ทั้งหมด

คำตอบ _____

ข้อความที่ 3

การวาดเส้น / ความมีคุณภาพที่สุด / การเป็นวิธีกระตุ้น / ความคิด / การวาด/ ธรรมชาติ / การนำไปสู่ / พัฒนาการ / การเห็นแจ้ง / การรวมถึง / ความคิดเริ่มต้น / การสร้างงาน / รูปแบบ / รูปแบบ
 การขีดเขียน / เส้นขยุกขยิก / ความปราศจาก / ตัวควบคุม / จิตสำนึก / การกระตุ้น / การเป็นเครื่องมือ / การขุดค้น / ความคิด / การสร้างสรรค์ / จิตใต้สำนึกศิลปิน / การบันทึก / งานวาดเส้น / การเป็นผลงาน / การบันทึก / ประสบการณ์ / การพัฒนา / แนวคิด / การผสมผสาน / การแสดงออก / การวาดเส้น / ความสอดคล้อง / เจตนา

คำถาม

9. เหตุผลใดผู้เขียนจึงกล่าวว่า การวาดเส้นเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุด ในการกระตุ้นความคิด

คำตอบ _____

10. ควรตั้งชื่อเรื่องนี้อย่างไร

คำตอบ _____

11. ผู้เขียนอธิบายกระบวนการสร้างงานวาดเส้นเป็นอย่างไร

คำตอบ _____

12. เขียนสรุปเนื้อความในย่อหน้าที่ 2

คำตอบ _____

แบบทดสอบปรนัย-อัตนัยสำหรับวัดทักษะการเชื่อมโยงความ

ชื่อ.....รหัส.....คณะ.....

แบบทดสอบชุดที่ 9 แบบทดสอบวัดทักษะการเชื่อมโยงความประเภทตำรา

ข้อความที่ 1

สมมติฐาน / ความมีเป้าหมาย / การหาคำตอบ / ข้อสงสัย / ความเป็นข้อความ / การคาดคะเน / การบ่งบอก / ความมีเหตุผล / การบอกให้รู้ / ความสัมพันธ์ของตัวแปร / การคล้อยตาม / จำนวนของตัวแปร / หลักเกณฑ์ / การมีจำนวน 2 / ความเป็นข้อความ / การแสดงความหมาย / ความสัมพันธ์ของตัวแปร / การทดสอบ / การพิสูจน์ / การคาดคะเน / วิธีการทางสถิติ / การนำมาใช้

คำถาม

1 ข้อความนี้กล่าวในลักษณะใดมากที่สุด

1 แนะนำให้อ่านปฏิบัติตาม

2 อธิบายให้อ่านเข้าใจ

3 พิสูจน์ให้อ่านเกิดความเชื่อถือ

4 บอกให้อ่านทราบ

2 ข้อใดเกี่ยวข้องกับสมมติฐานน้อยที่สุด

1 การคาดคะเน

2 ความสัมพันธ์ของตัวแปร

3 ความเป็นข้อความ

4 ความมีเหตุผล

3 นิยามของสมมติฐานคืออะไร

ตอบ _____

4 หลักเกณฑ์ของสมมติฐานมีอะไรบ้าง

ตอบ _____

ข้อความที่ 2

ระบบ / เศรษฐกิจ / สมัย / ธนบุรี / รัตนโกสินทร์ / เศรษฐกิจแบบยังชีพ / รัฐ / การดำเนินการ / การค้าต่างประเทศ / การใช้นโยบาย / สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช / การสนับสนุนชาวจีน / การช่วยเหลือเศรษฐกิจการค้าหลวง / การอยู่ในความดูแล / กรมพระคลังสินค้า / ตัวอย่าง / ช่างต่อเรือ / ต้นหนเรือ /

พ่อค้า / แรงงานรับจ้าง / มูลเหตุ / การขยายตัว / การเติบโต / ชุมชนรอบเมือง / ชาวจีน / การควบคุม /
กิจการค้าภายใน

การค้าต่างประเทศ / พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว / การยกเลิก / การผูกขาดสินค้า /
การปรับเปลี่ยน / การแทนที่ / การผูกขาด / ภาษีอากร / การเพิ่มรายได้ประเทศ / การให้ความสำคัญ /
การค้าจีน / ผลประโยชน์ทางการค้า / การได้รายได้ / การนำมาใช้ / การทำนุบำรุง / ประเทศ /
สินค้าออกไทย / ผลผลิต / ตัวอย่าง / ข้าว / ไม้ / เครื่องเทศ / หนังสือ / ขงป้า / ตัวอย่าง / งาม / นอ
เรด / กระตุกเสื่อ

คำถาม

5. ข้อใดเป็นนโยบายการค้าของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

1. นโยบายเศรษฐกิจเพื่อยังชีพ 2. สนับสนุนชาวจีนช่วยกิจการค้าหลวง
3. การให้ชาวจีนประกอบอาชีพต่างๆ 4. ดำเนินการค้ากับต่างประเทศ

6. ข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับผลที่ประเทศได้รับจากนโยบายการค้าของสมเด็จพระเจ้าตากสิน
มหาราช

1. มีชาวจีนประกอบอาชีพต่างๆมากมาย 2. ชุมชนรอบเมืองมีความเจริญเติบโต
3. ชาวจีนควบคุมกิจการค้าภายในประเทศ 4. ชาวจีนเข้ารับราชการตำแหน่งต่างๆ

7. นโยบายการค้าของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว แตกต่างจากนโยบายการค้า
ของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชอย่างไร

ตอบ _____

8. ประเทศไทยได้รับผลจากนโยบายการค้าของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวอย่างไร
บ้าง

ตอบ _____

ข้อความที่ 3

ผู้ปฏิบัติงานสารสนเทศ / การมีชื่อหลากหลาย / ตัวอย่าง / บรรณารักษ์ / นักสารสนเทศ /
ผู้เชี่ยวชาญสารสนเทศ / นักเอกสาร / ผู้ปฏิบัติงานสารสนเทศ / บทบาท / ตัวกลาง / ความรู้สารสนเทศ
/ ผู้บริโภค / หน้าที่ / ตอบคำถาม / แก้ปัญหา / ตัดสินใจ / สารสนเทศ / การนำไปสู่ / ผู้รับ / ผู้ปฏิบัติงาน
สารสนเทศ / คุณสมบัติ / ความรู้ / ความสามารถ / การค้นหา / การใช้สารสนเทศ / ความเข้าใจผู้ใช้ /
ผู้ปฏิบัติงานสารสนเทศ / หลักการ / ความสามารถ / การปฏิบัติงาน / การดำเนินการเชิงรุก / การอยู่
เบื้องหลัง / การจัดการ / การตัดสินใจ / องค์กร / หน่วยงาน / การบริหาร / การจัดการ / ความต้องการ /

ความถูกต้อง / การอาศัย / สารสนเทศ / การนำไปสู่ / เป้าหมาย / สารสนเทศ / คุณค่า / การกลั่นกรอง / การเลือกสรร / การวิเคราะห์ / การตีความ / การพิจารณา / ความต้องการ / ผู้ใช้

คำถาม

9. ข้อใดไม่กล่าวถึงในข้อความข้างต้น

1. หลักการการเป็นนักสารสนเทศ	2. บทบาทนักสารสนเทศ
3. หน้าที่นักสารสนเทศ	4. แนวปฏิบัติงานสารสนเทศ

10. ข้อใดเป็นคุณสมบัติของนักสารสนเทศ

1. มีความเชี่ยวชาญด้านสารสนเทศ	2. เป็นตัวกลางระหว่างความรู้กับผู้บริโภค
3. สามารถตัดสินใจแทนองค์กร	4. มีความเข้าใจผู้ใช้สารสนเทศ

11. การสร้างแหล่งสนเทศให้มีคุณค่ามีกระบวนการอย่างไร

ตอบ _____

12. จากข้อความข้างต้น ท่านสามารถสรุปความสำคัญของนักสารสนเทศได้อย่างไรบ้าง

ตอบ _____

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวดี ภูประดิษฐ์
วันเดือนปีเกิด 22 มกราคม 2494
ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 396/3 ซลนวิเศษ ถนนประชาชื่น แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10110
สถานที่ทำงานปัจจุบัน ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23

